

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR ÎN RÂNDUL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

“O PUNTE ÎNTRE CULTURI: METODE ȘI STRATEGII PENTRU INCLUDEREA ELEVILOR DE ETNIE ROMĂ ȘI A PĂRINȚILOR ACESTORA ÎN SISTEMELE DE EDUCAȚIE”-NR. 2014-1-ES01-KA201-004324

CONȚINUT

01. STRATEGIA EUROPEANĂ PENTRU INCLUZIUNEA SOCIALĂ A ROMILOR 2012-2020
02. INTRODUCERE
 - 2.1 SITUAȚIA ROMILOR ÎN SPANIA
 - 2.2 SITUAȚIA ROMILOR ÎN ITALIA
 - 2.3 SITUAȚIA ROMILOR ÎN ROMÂNIA
 - 2.4 SITUAȚIA ROMILOR ÎN BULGARIA
03. MĂSURI CARE SĂ CERTIFICE CĂ TOȚI COPII DE ETNIE ROMĂ....
 - 3.1 ACCES EGAL LA EDUCAȚIE DE CALITATE
 - 3.2 PARCUGEREA CICLULUI PRIMAR
 - 3.3 REDUCEREA NUMĂRULUI DE ELEVI ROMI CARE ABANDONEAZĂ ȘCOALA
 - 3.4 ACCESUL LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL TERȚIAR
04. CONCLUZII
 - 4.1 BULGARIA
 - 4.2 TURCIA
 - 4.3 ROMÂNIA
 - 4.4 ITALIA
 - 4.5 SPANIA

03. STRATEGIA EUROPEANĂ PENTRU INCLUZIUNEA SOCIALĂ A ROMILOR 2012-2020

Romii, sinti și Caminanti (RSC), care trăiesc în Italia, sunt caracterizați prin eterogenitatea: grupurilor, dialecte și varietăți lingvistice specifice, culturi. Runde succesive de măsuri, de-a lungul anilor, care vizează integrarea, incluziunea și recunoașterea juridică a comunităților de romi, sinti și Caminanti ca minoritate (națională sau lingvistică) subliniază complexitatea situației lor.

Acest status quo poate fi înțeles mai bine dacă se ia în considerare faptul că, atunci când se analizează comunitățile RSC, ne referim la: cetățeni italieni, cetățeni din alte țări ale UE, cetățeni non-europeni, străini cărora li s-a acordat azil sau de protecție subsidiară; apatrizii născuți în Italia, din părinți apatrizi. Mai mult decât atât, în prezent, comunitățile RSC nu sunt concentrate într-o anumită zonă ci sunt împrăștiați în toată țara. Vechea concepție, care asociază aceste comunități cu conotație exclusiv de "nomadism" a fost depășită: acest termen este depășit atât lingvistic cât și cultural, din moment ce nu schitează corect situația actuală. Mai precis, comunitățile de romi, sinti și Caminanti se încadrează "în așa-numita categorie politetic, având elemente similare dar cu caracteristici diferite; flexibilitatea acestei structuri conceptuale a permis, de-a lungul anilor, inserarea unei varietăți de oameni, cu un mediu cultural diferit".

În consecință, cuvântul "rom" se referă la o gamă largă de grupuri și sub-grupuri, caracterizate printr-un număr de asemănări, care includ limba, modul de viață, tradițiile culturale, precum și organizarea familiei. Mai mult decât atât, trebuie să se ia în considerare că "în timp particularitățile culturale au fuzionat cu elemente ale altor populații, creându-se astfel amestecuri puternice și forme neregulate de viață în comparație cu arhetipul romilor."

Având în vedere obligațiile internaționale, regionale și naționale care cresc și sunt din ce în ce mai relevante, respectarea drepturilor fundamentale (articolul 2 din Constituția italiană), precum și aplicarea principiului egalității formale și de fond (articolul 3, alineatele 1 și 2, din Constituția italiană) subliniază luarea unor măsuri adecvate, pentru a facilita, în special, includerea unor astfel de comunități, ale căror condiții de viață continuă să fie caracterizate printr-un dezavantaj obiectiv.

Ca o consecință, este necesar implementarea unor măsuri adecvate și specifice, astfel încât egalitatea, tratamentul egal (articolul 3 din Constituția italiană), precum și drepturile și obligațiile fundamentale (art. 2 din Constituția italiană) să fie pe deplin respectate.

Trimiterea la articolul 3 din Constituția italiană, care recunoaște demnitatea socială egală pentru toți cetățenii, este esențială pentru situația populației rome, sinti și Caminanti, fiind adesea discriminați, marginalizați și stigmatizați. Se estimează că la nivel național există aproximativ 120.000 / 180.000 de romi, sinti și Caminanti, din care jumătate sunt italieni, iar cealaltă jumătate formată din străini, este de cele mai multe ori în Italia, în mod permanent. Vizibilitatea așezărilor rome din suburbiile zonelor urbane mari din partea de Nord-Centrală și de Nord a Italiei duce uneori la neglijarea unei

prezențe importante a acestor comunități în alte zone ale țării. În Scampia (Napoli), unde există peste 1500 de persoane de etnie romă din fosta Iugoslavie, prezența lor datează de la sfârșitul anilor optzeci: a doua generație de romi din fosta Iugoslavie, deși născuți în Scampia, este formată din italieni. De asemenea, în Puglia, la granița dintre Molise și Abruzzo, comunitatea relevantă se află în mare măsură acolo în mod permanent. În Noto, Sicilia, comunitatea Caminanti a locuit acolo încă de la sfârșitul anilor cincizeci (deși există încă forme "seminomade" printre unii dintre ei), în timp ce nordul Italiei se caracterizează printr-o predominanță a unei comunități Sinti.

Această situație evidențiază multiculturalismul și diversitatea etnică a structurii sociale relevante. Variabilitatea populației ca urmare a unor procese de mobilitate în interiorul și în afara Europei, care a fost consolidată de-a lungul anilor, înseamnă că, în anumite zone ale țării prezența străină, regulată sau nu, ajunge la nivele importante cu o contribuție considerabilă la dezvoltarea economică și bunăstarea Italiei.

Consiliul Europei consideră că rata populației de etnie roma în Europa este de aproximativ 11.155 milioane de unități. În prezent, România este țara cu cel mai mare număr de persoane de etnie roma (1 milion și 800 de mii de unități). Date importante sunt, de asemenea, înregistrate în Spania, unde oamenii de etnie roma sunt aproximativ 800 de mii, în timp ce în Ungaria și Bulgaria există între 700 de mii și 750 de mii de unități.

Potrivit Consiliului Europei, în Italia există aproximativ 170-180,000 de persoane de etnie romă.

După cum s-a amintit, având în vedere compoziția eterogenă a acestor populații, este clar că datele reale cantitative atât la nivel european cât și la nivelul Italiei nu sunt definitive.

Cu ocazia primei anchete sectoriale, comandat de Comisia extraordinară a Senatului pentru protecția și promovarea drepturilor omului, a apărut, de fapt, "un vid de cunoaștere, parțial din cauza imposibilității de a efectua un recensământ bazat pe etnie, dar, de asemenea, în parte, din cauza reticenței de a declara o identitate extrem de stigmatizată". În cadrul Deceniului de Incluziune a Romilor, 2005-2015 s-a realizat un raport intitulat, "Nu sunt date - Nici un progres" (iunie 2010): "Lipsa de date în ceea ce privește comunitățile de romi rămâne cel mai mare obstacol pentru a evalua condițiile de viață și de a analiza impactul politicilor și măsurilor naționale relevante". După cum s-a menționat de către Comisie: "Fără statistici dezagregate este dificil să se stabilească obiective, să se stabilească instrumentele necesare pentru a urmări și a face evaluări cu privire la impactul anumitor decizii. O mai bună cunoaștere a lumii romi și sinti este necesară pentru a rupe cercul vicios al ignoranței și al prejudecăților: ignoranța aduce prejudicii și o incurajează".

MAI MULT DECÂT ATÂT, PREZENȚA MAI MULTOR FACTORI DE NATURĂ SOCIALĂ, LINGVISTICĂ, ETNOGRAFICĂ, DEMOGRAFICĂ, GEOGRAFICĂ, CULTURAL-RELIGIOasă NU DETERMINĂ SCHIMBĂRI SEMNIFICATIVE CUM AR FI MUTAREA INTERNĂ, FLUXURILE DE MIGRAȚIE ȘI AȘEZĂRI SPECIFICE.

Populațiile de romi care provin din India au fost în Italia, timp de mai mult de șase sute de ani.

Printre cele mai vechi documente istorice care atestă sosirea lor în Italia, sunt cele referitoare la tranziția către Forlì (în anul 1422) și Fermo (în anul 1430), a unui grup de aproximativ două sute de "indieni" care călătoresc la Roma, pentru a obține protecția Papei. Cu toate acestea, este posibil ca alte grupuri să fi ajuns deja pe malurile din sudul Italiei, prin Grecia. Mai degrabă decât folosind doar o singură limbă de origine indo-ariană, diferitele grupuri din întreaga Europă vorbesc dialectul romani, care, deși influențat de limbile locale, incluzând multe cuvinte străine, se caracterizează printr-o unitate lexicală semnificativă. În timp ce comunitățile de romi și sinti din Italia vorbesc dialectele romani și sunt concentrate în principal în nordul și centrul Italiei (în special, persoane de etnie romă sunt în toate regiunile, în întreaga țară, în timp ce populația Sinti se află, în principal, în nordul Italiei), populația Caminanti este concentrată în principal în municipiul Noto (Sicilia) și au adoptat dialectul local.

Se estimează că: "așezările antice ale Populațiilor de romi sunt situate în diferite regiuni din centrul și sudul Italiei, împreună cu Caminanti din Sicilia și se ridică la aproximativ 30.000 de unități. Aceeași rată se aplică pentru populația sinti, situată în principal în Centru-Nordul Italiei, unde există: Piemontese sinti, stabilită în toată regiunea Piemont (deși, din 2004, s-ar părea că populația sinti în Piemonte ar fi mai puțin de jumătate din totalul comunităților existente în acea regiune); Sinti Lombardi, în Lombardia, Emilia, și, de asemenea, regiunea Sardinia; Sinti Mucini; Sinti Emiliani în partea centrală a regiunii Emilia Romagna; Sinti Veneti în regiunea Veneto; sinti marchigiani în Marche, Umbria și Latium; gäckane sinti, au migrat din Germania prin Franța, în nordul și centrul Italiei; estekhària sinti în Tirolul de Sud (și Austria); kranària sinti în zona carstic (și Carnia); Roma Calabresi așezati timp de secole în Calabria; Roma Abruzzi, a căror prezență datează din secolul al XIV-lea, se află în Abruzzo și Molise, în Lazio, Campania, Puglia și Marche (deși există prezența semnificativă a acestora, de asemenea, în Milano și în alte orașe din nordul Italiei); Ròmje Celentani în zona Cilento; Ròmje Basalisk fiind în Basilicata; și Ròmje pugliesi, care sunt situați în Puglia".

După cum s-a menționat, situația demografică actuală este rezultatul mai multor fluxuri de migrație, care au început între secolele XV-XVI, deși un astfel de fenomen a fost tot mai dezvoltat ulterior, între secolele XX- XXI. La sfârșitul secolului al XIX-lea, în special între primul și al doilea post-război, a fost înregistrată sosirea din Europa de Est, a aproximativ 7.000 de persoane de etnie romă din Harvati, Kalderasha, Slovenia (al doilea flux de migrație). În timp ce al treilea grup (al treilea flux de migrație), fiind mult mai mare, cu aproximativ 40.000 de persoane de etnie romă xoraxanè (musulmani din fosta Iugoslavie), dasikhanè (creștini ortodoxi din Serbia, Macedonia și Croația), Arlija / Siptaira (de origine macedoneană) și români sosiți în Italia, între anii '60 și '70.

În al doilea post-război, Italia a avut deja o "geografie a grupurilor", dintre care mulți erau bine integrați în sectorul agricol, în ambele regiuni din Nord (așa cum este cazul cu oamenii sinti fiind în Valea Po) și în regiunile din sudul Italiei. Totuși, acest proces de integrare a fost afectat de industrializare și de mecanizarea agriculturii în Nord-Centru și Nord-Estul Italiei, care a forțat romii și comunitățile sinti să se mute în orașe medii și mari. Ulterior, se constată că ultimul flux semnificativ de migrație (al patrulea) este încă în desfășurare cu suișuri și coborășuri și se datorează: în primul rând, prăbușirii regimurilor comuniste în țările din Europa de Est (1989-1991); războiului din Balcani; și mai recent, extinderii UE spre Est (în special cu sosirile din România și

Bulgaria). Într-o notă mai specifică, un număr mare de români de etnie romă au sosit în Italia, de la sfârșitul anilor '90 încoace, în timp ce bulgarii de etnie romă, care constituie un grup separat, au ajuns în ultima perioada.

La începutul anilor 90, fluxurile de migrație fac referire în principal la persoanele de etnie romă din Serbia, Kosovo și Muntenegru. Se estimează că, din 1992 până în 2000, persoanele de etnie romă care au sosit în Italia, din fosta Iugoslavie, Albania și România, s-au ridicat la aproximativ 16.000 de unități, împrăștiați în întreaga țară. Ca urmare a creării unor state noi în Balcani, mulți oameni sunt apatrizi (deși există, de asemenea, persoane care au pașaport).

La granițele orașelor, persoanele de etnie romă din ultimul flux de migrație sunt adesea amestecate cu alți imigranți. Lipsa de permise de ședere agravează fragilitatea lor socială. Există o medie de aproximativ 140.000 de persoane de etnie romă (circa 0,23% din populația totală), dintre care majoritatea sunt copii și tineri cu sediul în Italia, cu cetățenie italiană. Acestea pot fi împărțite în trei grupe principale în ceea ce privește cetățenia și perioada imigrației:

- Primul grup este format din aproximativ 70.000 de persoane (cetățeni italieni), înregistrați în secolul al XIV-lea și sunt distribuiți în întreaga țară;
- Al doilea grup este format din aproximativ 90.000 de persoane de etnie romă din regiunea balcanică (cetățeni non-UE) care au sosit în Italia, în anii '90, mai ales după dezintegrarea fostei Iugoslavii. Acest grup este în principal stabilit în nordul Italiei;
- Al treilea - și cel mai recent - grupul de migrație este format din persoane de etnie romă cu cetățenie română și bulgară (cetățeni UE), care trăiesc în principal în orașele mari (Milano, Torino, Roma, Napoli, Bologna, Bari, Genova).

În plus față de aceste grupuri, trebuie menționate acele persoane de etnie romă al căror număr exact nu a fost stabilit încă, în mod oficial. De exemplu, Prefectura Romei a detectat prezența, pe teritoriul local, a 12.000 / 13.000 de persoane de etnie romă fără forme legale, în comparație cu 7.000 de romi obișnuiți care trăiesc în aproximativ 20 de tabere neautorizate. O atenție deosebită trebuie acordată acelor copii și tineri romi, care intră în conflict cu legea într-un stadiu foarte timpuriu al vieții lor, din cauza condițiilor de viață precare: cei care sunt în atenția Serviciilor pentru Minori sunt, în principal de origine sinti stabiliți în Italia de mult timp. Printre delictele comise de minori RSC, sunt acelea de violare a proprietății, fiind adesea comise din cauza stării lor de necesitate, trafic de droguri și chiar crime rezultate în urma traficului. În acest context, este dificil de a facilita integrarea unui copil la o viață normală care include o planificare specifică a activităților, cum ar fi frecventarea școlii sau participarea acestora la cursuri de formare. O astfel de planificare necesită întotdeauna sprijin social și familial, care ar trebui să contribuie la o mai bună evidențiere a nevoilor, împărtășirea succeselor și eșecurilor - toate acestea să fie transformate pozitiv într-o fereastră de oportunități. Plasarea minorilor în comunitate, așa cum s-a decis de către instanță, este o măsură de incluziune remarcabilă, care ajută la depășirea condițiilor sociale dificile.

Autoritățile italiene aplică, de obicei, așa-numitele măsuri alternative la pedepsele de detenție, astfel încât tinerii în cauză, în conflict cu legea pot, de exemplu, să frecventeze școala obligatorie, cursuri de formare sau să presteze diferite activități pe piața muncii. Într-o notă mai generală, trebuie subliniat faptul că prezența romilor, sinti și Caminanti variază și diferă în zonele rurale italiene.

După cum s-a reamintit, după al doilea război mondial, "Italia a avut o geografie complexă a grupurilor de romi, dintre care mulți erau bine integrați în sectorul agricol, atât în zonele bogate din Nord (așa cum este cazul oamenilor sinti în PoValley), cât și în sud, și au fost afectate de reforma agrară." Acest proces de integrare a fost subminat de procesul progresiv și de neoprit de transformare din sectorul agrar, care presupunea mecanizare în creștere și specializarea producției și, în consecință, expulzarea masivă a forței de muncă, inclusiv romi și sinti, care, între timp, au reluat migrarea spre orașele medii și mari. În ciuda exodului din zonele rurale, diverse studii raportează prezența RSC, deși fragmentat. Oamenii de etnie roma rămân în zone focusate pe agricultură, în care există o nevoie stringentă de utilizare a forței brute - cel puțin pentru anumite etape ale producției. Prezența RSC este înregistrată în rândul fermelor locale (grupuri familiale care s-au stabilit pe plan local) cât și forța de muncă imigrantă, utilizată adesea în mod neregulat. În acest din urmă caz, ne referim la muncitorii din Europa de Est, în special din România și Bulgaria.

Ar trebui subliniat cât de des acești lucrători tind să nu-și declare originea. În sectorul agricol, comunitățile RSC cum ar fi romii Abruzzi efectuează activități specifice referitoare la contextul regional specific. În acest context trebuie menționate acele activități legate de "comerțul și prelucrarea cărnii de cal și alte animale (adică măgari, catâri). Prezența acestora la târguri și piețe este constantă și fundamentală. Mulți măcelari sunt de origine romă". Mediatorii principali ai târgurilor de vite din Italia Centrală sunt, de obicei persoane de etnie romă (romi Abruzzi).

La fel de important este referirea la unele zone rurale mai mici în care există comunități RSC stabilite acolo generație după generație. Aceste grupuri, care nu lucrează în agricultură, muncesc în sectorul de producție (comerț și produse de artizanat). Acești oameni de etnie romă care trăiesc în aceste contexte, de obicei, sunt bine integrați în societatea locală. Comunitățile RSC găsesc adesea locuințe situate în zonele suburbane ale municipalităților. În acest sens, trebuie menționate fermele abandonate care aparțin autorităților locale și care au tendința de a le face disponibile pentru oamenii de etnie romă, ca alternativă la tabere. În unele cazuri, aceste soluții referitoare la locuințe sunt rezultatul unor alegeri particulare, făcute de oameni RSC, motivat de faptul că acest tip de cazare este mai potrivită pentru a găzdui grupuri familiale extinse. Cu toate acestea, având în vedere lipsa oportunităților de angajare la nivel local, oamenii RSC se deplasează în alte zone în căutarea unor oportunități de câștig. În acest caz ne referim în principal la municipalități de dimensiuni mari. Mai mult, în general, membrii acestor comunități se confruntă cu condiții economice și de locuit precare. Comunitățile de romi și sinti sunt încă considerate de către italieni ca un mare "popor nomad", chiar dacă se stabilesc pentru perioade lungi de timp într-un loc. În consecință, mulți oameni RSC stau sau au stat în tabere, mai degrabă decât în locuințe obișnuite ceea ce restrânge posibilitățile lor de includere / integrare.

După cum s-a menționat de către mai multe organizații internaționale, locația în așa-numitele "tabere nomade" favorizează negativ segregarea și împiedică orice proces de integrare / incluziune. Cu toate acestea, chiar atunci când se analizează situațiile în care ei au găsit locuințe stabile, se constată o situație de auto-segregare, care împiedică procesul de integrare / incluziune. Excluderea socială cu care se confruntă oamenii RSC este determinată de cauze complexe și interdependente, implicând atât societatea gazdă cât și comunitățile RSC .

TENDINȚA LARG RĂSPÂNDITĂ ȘI DĂUNĂTOARE DE A ASOCIA IMAGINEA ROMILOR CU INFRAȚIONALITATEA ȘI CRIMINALITATEA ESTE CONFIRMATĂ ATÂT DE SONDAJE CÂT ȘI DE OPINIA PUBLICĂ ASTFEL CĂ ACESTE COMUNITĂȚI SUNT CONOTATE MAI NEGATIV DECÂT ORICARE ALTELE.

Într-o notă preliminară, trebuie remarcat faptul că, în cadrul diferitelor grupuri de RSC care trăiesc în Italia, există situații juridice foarte diferite, deoarece acestea includ: cetățeni italieni, cetățeni ai UE; în plus cei care, ca urmare a unei dezvoltări specifice geo-politice, și-au pierdut cetățenia. În special, în cadrul acestor comunități au sosit în Italia, în anii '90, după dizolvarea fostei Iugoslavii, oameni fără documente de identitate valabile și, prin urmare, nu sunt în măsură să dovedească identitatea lor: cele mai multe dintre ele trebuie să fie considerate apatrizi (în timp ce, în prezent, unii dintre ei au propriul lor pașaport și sunt într-o situație de regularitate administrativă).

ESTE PUȚIN PROBABIL CA CEI CARE DORESC SĂ LI SE ACORDE APATRIDIA, SĂ SE POATĂ REALIZA, ATÂTA TIMP CÂT PENTRU RECUNOAȘTEREA UNUI ASTFEL DE STATUT, ESTE NECESAR SĂ SE PREZINTE CERTIFICATUL DE REZIDENȚĂ ȘI PERMISUL DE ȘEDERE, ÎMPREUNĂ CU CEREREA ÎN CAUZĂ.

Pentru cei mai mulți oameni de etnie romă care trec granițele Italiei, rămâne în așteptare problema importantă a legalizării șederii acestora.

De exemplu, pentru cei care sunt născuți în Italia și care trăiesc în tabere, dobândirea cetățeniei italiene, la vârsta de 18 ani este împiedicată de imposibilitatea de a furniza documentele care atestă rezidența permanentă în Italia, pentru întreaga perioadă a copilăriei lor (și anume 18 ani). În ceea ce privește acei apatrizi fără cetățenie clară ("cetățenie nedeterminată") și un permis de ședere, este necesar să primească documente identice cu cele eliberate celorlalți cetățeni. Amenințarea constantă a expulzării din Italia, legătura strictă între permisul de ședere și contractul de muncă, dificultățile de a avea acces la serviciile de bază (inclusiv cele legate de sănătate și sociale) împiedică în mod concret o integrare socială fructuoasă .

Amintind cadrul normativ internațional și intern, mențiunea trebuie să facă obiectul unor statuti legale diferite, ce caracterizează romii, sinti și Caminanti care trăiesc în Italia :

- RSC fiind alungați din țările din afara UE ca victime ale conflictelor și persecuției, au acces la: statutul de refugiat; la măsuri de protecție subsidiară; să obțină permis în scop umanitar (Decretul legislativ nr 251/1997), în conformitate cu Directiva UE privind standardele minime pentru recunoașterea statutului de refugiat (Directiva UE 2004/83 / CE) și Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților (ratificată de Italia, prin Legea nr 722/54). În această privință, trebuie subliniată aplicabilitatea imediată a directivei de mai sus, care nu poate fi limitată în nici un caz,

chiar și în cazul înregistrărilor poliției. În cazul în care măsurile de protecție internațională, prevăzute de directivele relevante, nu pot fi acordate acelor persoane de etnie romă din țările în care acestea ar putea fi expuse discriminării, sau de tratament inuman, Art.5, para.6, a textului unificat privind imigrația prevede eliberarea permisului de ședere în scop umanitar;

- RSC, sunt cetățeni ai altor state membre ale Uniunii Europene, care trebuie să respecte obligațiile UE în ceea ce privește, în special, dreptul la libera circulație, ședere și stabilitate. Decretul legislativ nr 30/2007, de punere în aplicare a Directivei UE 2004/38/81, vor fi aplicabile acestora, în cazul în care caută un loc de muncă și locuință. În acest sens Decretul legislativ nr.32 / 2008 a modificat decretul de mai sus, subliniind circumstanțele legate de securitate în cadrul căreia se aplică o măsură de expulzare: acest lucru poate avea loc "numai atunci când conduita reprezintă o amenințare gravă la drepturilor fundamentale ale unei persoane sau la siguranța publică, astfel încât să facă expulzarea de urgență, deoarece șederea în continuare a persoanei în cauză în această țară a devenit incompatibilă cu conviețuirea civilă";

- RSC, care sunt apatrizi, deoarece legislația în vigoare face recunoașterea de apatrititate dificilă (A se vedea tabelul de mai sus);

- RSC, fiind cetățeni non-UE, care intră, în general, în cadrul categoriilor avute în vedere de legislația privind imigrația (Text unificat privind imigrația, Decretul legislativ nr 286/98, cu modificările și completările ulterioare în ceea ce privește măsurile de securitate);

- RSC cu cetățenie italiană, despre care există o dezbatere în curs de desfășurare pentru a decide dacă aceștia se încadrează în așa-numita minoritate transnațională și, prin urmare, cu dreptul de ședere în orice țară, sau să fie considerați ca cetățeni ai unui anumit stat și astfel, atunci când emigrează, aceștia trebuind să se încadreze în prevederile privind șederea străinilor;

- Mai există o situație juridică care trebuie să fie luată în considerare: situația acestor copii de părinți străini care sunt născuți în Italia. În acest caz, se aplică legislația cu privire la cetățenie, dar numai în conformitate cu cerințele legale specifice și stricte (Legea nr 91/92). Pe o notă practică, tinerii RSC în cauză fiind născuți în principal, în tabere, se confruntă cu obstacole serioase în dobândirea cetățeniei, din cauza dificultăților de a furniza documentația necesară atunci când aceștia ajung la vârsta majoratului.

- Majoritatea autorii subliniază faptul că statutul juridic al străinilor din Uniunea Europeană și din afara Uniunii Europene, apatrizi și refugiați, se caracterizează prin aspecte derogatorii în cazul în care se compară cu situația cetățenilor italieni. Cu toate acestea, chiar și dobândirea cetățeniei nu înseamnă drepturi și obligații egale în raport cu alți cetățeni italieni. În Italia, principala problemă se referă la lipsa de recunoaștere, printr-o legislație națională cuprinzătoare, a persoanelor de etnie romă, sinti și Caminanti ca minoritate. Până în prezent, romii, sinti și Caminanti dobândesc drepturi de drept, numai ca indivizi; ei nu se bucură de nici un drept ca o "minoritate", dat fiind că nu există nici o legislație națională specifică, încă.

POLITICI ÎN FAVOAREA "ȘCOLARIZĂRII" COPIILOR ROMI

De fapt, există o legislație adecvată în Italia, și mai ales angajamentul, motivația și solidaritatea majorității cadrelor didactice, care, în Italia, a fost marcată de mobilizările pentru învățământ public și

gratuit pentru toți. Interculturalismul nu este pentru profesori o retorică ci obiectivul principal al dreptului la educație.

Mai degrabă decât să se piardă chiar și în discuțiile cu privire la modelele de relații cu migranți și romi (asimilarea sau integrarea cu respectarea diferențelor culturale), trebuie să se urmărească unele obiective într-un mod decisiv:

- 1) Alocare fonduri pentru școli și universități publice. Alte țări europene, în ciuda crizei, nu au redus în mod semnificativ cheltuielile publice pentru educația publică și cercetarea științifică. În acest mod, se poate beneficia de un număr mare de profesori de sprijin și facilitatori lingvistici. Școala elementară italiană a fost la nivel pedagogic, cea mai avansată din lume datorită prezenței cadrelor didactice în aceeași clasă. În prezent, s-a revenit la un singur profesor pentru a limita cheltuielile.
- 2) Fonduri speciale pentru școlile din zone cu risc crescut de excluziune socială.
- 3) Decani de sprijin privind dreptul la educație alocați în cadrul aceluiași tabere de romi până când acestea vor fi demontate definitiv. Urmând exemplul școlilor din cartierele sărace din Cosenza, construite de asociații voluntare și folosite pentru activități extrașcolare, culturale și educația adulților.
- 4) Formarea mediatorilor culturali romi cu un nivel ridicat de educație, care duce la formarea de profesori romi așa cum s-a solicitat în recomandarea CNPI 04/14/1981. Una dintre cele mai mari probleme este lipsa unui curriculum specific pentru formarea mediatorilor. În multe cazuri, cerințele privind competențele lingvistice în limba italiană au fost doar parțiale, deoarece se cerea diploma de învățământ secundar sau, alternativ. Mediarea culturală poate fi exercitată de către persoanele, cu pregătire și abilități sociale.
- 5) Acordarea de burse de studiu pentru a compensa dezavantajul social, aceste burse fiind garantate imigranților italieni și un "venit minim garantat". Romii și sinti trebuie să fie recompensați pentru etnicizarea politică și excludere.
- 6) Acordarea de burse pentru însușirea cunoștințelor de bază ale elevilor și locuri de muncă pentru femei.

Aceste obiective par minime și, prin urmare, inalienabile. În caz contrar, ar rămâne în contextul declarațiilor de principiu. Speram că poate fi pusă în aplicare cu adevărat "Strategia națională pentru incluziunea romilor, sinti, Caminanti", aprobată în februarie de către miniștrii ca "Implementarea Comunicării Comisiei Europene" n. 173/201.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR ÎN RÂNDUL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

02.INTRODUCERE

2.1 SITUAȚIA ROMILOR ÎN SPANIA

În prezent, societatea spaniolă este un mozaic al realităților istorice și culturale cu propriile lor particularități, limbi și popoare. În acest context multicultural, este necesar dezvăluirea realității romilor din Spania care are șase secole de istorie și este foarte diversă.

Țigani au asimilat multe din elementele culturale găsite în diferite teritorii în drumul lor din India și, ca urmare, cultura comună actuală este plină de contribuțiile aduse limbii, muzicii, literaturii și multor alte arte.

Populația roma sunt cetățeni cu drepturi depline în Spania și Uniunea Europeană. Romii împărtășesc o identitate comună, care nu se abate de la cetățenia lor, ci dimpotrivă, ea presupune bogăție și valoare pentru societatea carei îi aparțin.

Dar, în ciuda realizărilor din Spania de la instaurarea democrației reflectată în îmbunătățirea condițiilor de viață ale romilor, sunt încă situații care necesită atenția autorităților și a întregii societăți pentru a realiza o dată și pentru totdeauna exercitarea cetățeniei populației roma pe picior de egalitate cu a celorlalți cetățeni.

EDUCAȚIE

Cu 30 de ani în urmă era dificil pentru copiii romi să meargă la școală, chiar dacă educația era un drept și un aspect foarte important pentru viitorul oricărui copil.

Astăzi legile spaniole garantează acest drept și aproape toți copiii romi sunt înscriși în școli, locul ideal pentru a cunoaște diferite culturi. Tot mai mulți tineri de etnie romă continuă să studieze, iar acum sunt avocați, profesori, ingineri, educatori, administratori, medici, asistente medicale, etc.

De asemenea, mulți adulți romi, în special femeile, se străduiesc să-și îmbunătățească nivelul de alfabetizare și să-și extindă baza lor de cunoștințe, compensând dificultățile pe care le aveau în copilărie în ceea ce privește studiul.

În ciuda progreselor mari în ceea ce privește școlarizarea, există încă probleme serioase, cum ar fi ratele ridicate de abandon la gimnaziu. Și, cu toate că există o creștere a numărului de elevi romi care termină învățământul obligatoriu și se înscriu la Universitate, procentele sunt încă sub medie.

Suntem încă departe de a ajunge la o situație de normalizare educațională a elevilor romi din Spania. Este suficient să spunem că dintre elevii romi care încep ESO, doar 20% termina.

ANGAJARE

Ocuparea forței de muncă este astăzi cheia asigurării egalității de șanse. Dar, din motive istorice, tradițiile și stilul de viață, împreună cu un nivel scăzut de educație și calificare, au influențat faptul că accesul la locuri de muncă plătite pentru țigani este mult sub medie. Cu toate acestea, remarcăm schimbări semnificative care au avut loc în ultimele decenii, în ceea ce privește angajarea țăganilor.

Deși se poate argumenta că există femei și bărbați de etnie romă în toate domeniile, chiar și cel mai calificat poate să nu își găsească un loc de muncă, șomajul fiind mult mai ridicat în rândul populației de etnie romă decât la restul populației.

Mai mult decât atât, reglementările stricte în ceea ce privește activitățile economice considerate ca fiind tradiționale reprezintă, de asemenea, un obstacol serios pentru veniturile romilor cum ar fi vânzarea pe stradă, colectarea fierului vechi și a cartonului.

LOCUINȚĂ

Accesul la o locuință decentă este un drept constituțional al tuturor cetățenilor. Cu toate că multe familii, romi și non-romi, au beneficiat în ultimele decenii de locuințe sociale, un număr semnificativ de familii de romi trăiesc în barăci sau așezări segregate. Recent, au fost ridicate noi probleme legate de locuințe în rândul romilor dezavantajați (concentrarea în cartiere, locuințe sărace, suprapopularea).

Chiar și în prezent 4% din familiile de romi trăiesc în barăci și 12% trăiesc în locuințe care nu corespund standardelor sau în spații care nu îndeplinesc condițiile adecvate. Sunt, în multe cazuri, așezări izolate în orașe, care împiedică, de asemenea, accesul la diferite facilități. Condițiile sunt intolerabile și de neiertat pentru o țară cu nivelul nostru de dezvoltare.

SĂNĂTATE

Probleme de sănătate sunt direct legate de condițiile pe care le au românii în locuințe, de educație, venituri, etc și sunt factori esențiali care determină modul de a fi al unei populații într-un anumit mediu. Prin urmare, grupurile socio-economice inferioare au sănătatea precară.

Romii, ca urmare a statutului lor social minoritar, au o stare de sănătate printre cele mai defavorizate în rândul populației. În măsura în care contribuim la eliminarea inegalităților în materie de sănătate, vom promova și exercita cetățenia activă ca membri cu drepturi depline.

IMAGINEA SOCIALĂ

Imaginea negativă a comunității rome persistă în societate, există credințe și prejudecăți care conduc la atitudini discriminatorii, acestea fiind principalele obstacole în calea exercitării depline a cetățeniei țiganilor.

În ciuda progreselor semnificative înregistrate în ultimii ani în dezvoltarea socială a comunității rome, această imagine negativă, care stigmatizează este puternic înrădăcinată în toate straturile sociale.

FEMEILE ȘI EGALITATEA

Vorbind despre femeile de etnie romă înseamnă să vorbim despre diversitate. Această diversitate are de a face cu diferitele puncte de plecare și a atitudinilor față de educație și formare profesională, munca remunerată, precum și participarea socială.

Femeile rome de astăzi, în societatea spaniolă, în calitate de grup etno-cultural, se confruntă cu o situație diferită în raport cu o majoritate, fiind încă afectate de discriminarea multiplă: femeile într-o societate patriarhală și aparținând unei minorități etnice au parte de prejudecăți sociale. Un alt factor care nu poate fi uitat este faptul că ele aparțin unei culturi care pune preț pe împlinirea femeii ca mamă și soție.

STRATEGIA NAȚIONALĂ A SPANIEI

În data de 2 martie 2012 Consiliul de Miniștri al Spaniei la propunerea Ministerului Sănătății a aprobat „Strategia Națională de incluziune socială a romilor din Spania pe perioada 2012-2020”.

Această strategie include obiective și indicatori de progres pe termen mediu și lung specifice și a apărut dintr-un amplu proces de consultare cu comunitățile autonome și agențiile guvernamentale locale precum și cu asociațiile de romi. De asemenea, include aspecte esențiale privind incluziunea romilor care depășesc cerințele Comisiei Europene, cum ar fi integrarea dimensiunii de gen, combaterea discriminării, promovarea participării romilor, promovarea culturii precum și direcționarea atenției asupra romilor din alte țări.

Strategia este menită să consolideze ceea ce a fost numit „modelul spaniol de incluziune a romilor”, cu accent pe domeniile de activitate care au cel mai mare impact asupra incluziunii sociale (ocuparea forței de muncă, educație, sănătate și locuințe), cu politicile generale de incluziune combinate cu măsuri specifice. Această abordare strategică este în conformitate cu abordarea FSG și aplicată timp de mai mulți ani.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR ÎN RÂNDUL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

02.INTRODUCERE

2.2 POPULAȚIA ROMĂ DIN ROMÂNIA

Populația romă pe pamânturile românești datează începând cu secolul al 13-lea sau al 14-lea, data exactă nu poate fi identificată din lipsa documentelor. Din acel moment romii au făcut parte din populația României. Persoanele de etnie romă au dorit să se integreze cât mai bine în societate.

S-au luat măsuri în această direcție și astăzi romii au acces pe piața forței de muncă, au dreptul la educație și au parte și de beneficii sociale. Dar procesul de integrare a acestor persoane în societate s-a dovedit a fi mai dificil decât era de așteptat (din cauza atitudinilor discriminatorii și a excluziunii sociale) și chiar în zilele noastre, populația romă reprezintă o adevărată provocare pentru guvernele țărilor europene unde romii reprezintă un procent semnificativ.

Unul dintre cei mai importanți factori de integrare pentru o minoritate este educația. Una din problemele care apar în procesul educațional al copiilor de etnie romă din România este faptul că este foarte rar finalizat. Numărul de copii romi care încep școala este semnificativ mai mic cu atât mai mult al celor care finalizează gimnaziul. Situația este îngrijorătoare. Rata de abandon școlar este mai mare în rândul copiilor romi decât la copiii non-romi. Etnicitatea este principalul factor care duce la abandon școlar dar abandonul se produce nu din cauza unor factori culturali, ci mai degrabă din cauza lipsei de resurse economice.

Este dificil de a contabiliza numărul romilor integrați în sistemul de învățământ românesc. Această dificultate apare din două motive: unul este că nu există date publice despre etnia elevilor în școli, iar al doilea motiv se referă la metoda de identificare a persoanelor de etnie romă. Ei pot sau nu fi identificați ca romi, în funcție de situație, cei care se simt discriminați nu vor recunoaște în societate apartenența la această etnie decât doar în interiorul comunității rome. Datele pe care le avem provin din estimarea Ministerului Educației Naționale cum că ar fi un număr de 250.000 de copii romi în școlile din România.

PERCEPȚIA SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI CU PRIVIRE LA MODUL ÎN CARE ROMII VĂD PROPRIA LOR EDUCAȚIE ESTE FAPTUL CĂ ROMILOR NU LE PASĂ DE EDUCAȚIE ȘI CĂ PĂRINȚII NU FAC SUFICIENTE EFORTURI PENTRU A SE ASIGURA CĂ COPIII LOR PRIMESC EDUCAȚIE.

Ei doresc să aibă copii educați, dar de multe ori apar probleme în a avea o relație strânsă cu profesorii, probleme privind discriminarea pe piața forței de muncă, rata mare a șomajului în rândul romilor. Numărul copiilor de etnie romă aflați în risc de abandon școlar sau în situația de absentism este în mod clar mai mare decât a copiilor non-romi. De asemenea, performanțele școlare ale copiilor romi sunt mult mai slabe decât a copiilor non-romi. Chiar atunci când situația copiilor romi și non-romi este aceeași (aceiași nivel de educație al părinților, același capital cultural în familie, aceeași durată de educație preșcolară, același loc de reședință, urban sau rural) copiii romi au mai puține șanse de a termina școala. Calitatea actului educațional în sine, copiii romi fiind tratați diferit, chiar și atunci când sunt în aceeași clasă cu non-romi sunt aspecte care conduc la comportamente discriminative, tratament inegal venind și din partea grupului de profesori.

Sunt multe motive pentru care elevii romi se confruntă cu risc de abandon școlar sau au o rata mare de absentism. Majoritatea motivelor sunt legate de stilul de viață precar oferit de părinți: de obicei, venitul se bazează numai pe alocațiile copiilor sau pe ajutorul social venit din partea guvernului, părinții nu-i pot ajuta cu temele (în special în acele cazuri în care părinții au doar școala primară) și, desigur, prima limba vorbită acasă este romani și prea puțin limba română. De exemplu, de multe ori lor le este rușine de hainele pe care le poartă, le lipsesc condițiile minimale de învățare. Nu este de mirare de ce copiii romi nu-și termină studiile. Copiii romi au de 6 ori mai multe șanse să abandoneze școala decât copiii non-romi.

Motivele abandonului școlar sunt corelate semnificativ cu următoarele variabile: susținerea familiei este aproape inexistentă, mediul școlar este neprietenos și nu este decat teoretic inclusiv, notele mici obținute la clasă, trecerea de la o etapă de învățământ la alta (mai ales pentru cei care au terminat clasa a 8-a și sunt gata pentru liceu, la acest nivel rata de abandon școlar este foarte mare) și apartenența la un grup vulnerabil. În afară de faptul că situația familială determină într-o mare măsură finalizarea studiilor există și alți factori care contribuie la eșecul școlar. Mediul în care copilul studiază este foarte important și la fel de important este comportamentul celor din jurul lui: este el discriminat sau nu, este el favorizat sau nu, este el integrat cu ceilalți copii non-romi sau ignorat și lăsat singur ori împreună cu colegi de aceeași etnie, separat de restul clasei. De asemenea sunt importante condițiile din clasă și din școală, structura și facilitățile, calitatea actului educațional - un profesor bun și dedicat poate face întotdeauna diferența.

Este bine să se reamintească faptul că inegalitatea în materie de resurse, poate duce la atitudini de segregare, în special în rândul copiilor de etnie romă. De exemplu segregarea romilor de non-romi se face prin infrastructura școlilor și resursele umane pe care le au. Timp de mai mulți ani, au existat încercări de a reduce rata abandonului școlar în rândul copiilor romi, și s-a lucrat în această direcție înregistrându-se rezultate pozitive în special la nivel local, fiind greu de a avea rezultate mai bune și la nivel național. Deși guvernul român oferă suport pentru copiii proveniți din familii defavorizate, de multe ori ajutorul social financiar nu este suficient. Dovada cea mai bună este că mai avem încă mulți copii care nu merg la școală din cauza condițiilor precare.

Politica de incluziune socială a Guvernului român se bazează pe o abordare pro-activă ce vizează creșterea standardului general de viață al populației și stimularea câștigurilor prin muncă și promovarea politicilor de incluziune cu adresabilitate către minoritatea romă. 535.140 de cetățeni români au fost declarați romi / țigani, ceea ce reprezintă un procent de 2,46% din totalul populației din România.

Statisticile oficiale nu reflectă numărul real al cetățenilor aparținând minorității rome deoarece declararea la o apartenență etnică rămâne o opțiune. Politica de incluziune socială a minorității rome necesită o abordare holistică, un proces planificat și o acțiune concertată, urmată de adoptarea unor strategii specifice, programe și proiecte. În cazul cetățenilor romi, abordarea politicilor publice s-a axat pe măsuri în domeniul social: educație, ocuparea forței de muncă, sănătate, locuințe și mică infrastructură, domenii însoțite de măsuri pentru combaterea discriminării, combaterea sărăciei și promovarea egalității de șanse. Guvernul român consideră că incluziunea socială a romilor este un aspect care ar trebui să se reflecte în toate domeniile de activitate, și să fie pe agenda fiecărei instituții centrale și locale. Instituțiile guvernamentale, prin politicile lor sectoriale și societatea civilă joacă un rol determinant în procesul de dezvoltare socială a cetățenilor români aparținând minorității rome și pot contribui în special la îmbunătățirea situației romilor. Deși responsabilitatea principală pentru incluziunea socială și economică a cetățenilor aparținând minorității rome aparține autorităților publice, incluziunea romilor este un proces dublu, care implică o schimbare în mentalitatea majorității, și, de asemenea, în mentalitatea membrilor comunității rome, o provocare care necesită acțiuni ferme, dezvoltate într-un dialog activ cu minoritatea romă, atât la nivel național cât și european. Pentru a reduce decalajul existent între persoanele aparținând minorității rome și restul societății, Guvernul român a adoptat o serie de măsuri care urmează să fie găsite în obiectivul „Asigurarea egalității de șanse și creșterea participării la educație” din strategia post-aderare a Ministerului Educației Naționale. Astfel de măsuri au inclus formarea a 660 de mediatori școlari, persoane cu rolul de a sprijini participarea tuturor copiilor din comunitate la învățământul general obligatoriu, prin încurajarea implicării părinților în educația copiilor și în viața școlii și facilitarea colaborării între familie, comunitate și școală.

În plus, se bugetează anual aproximativ 3.000 de locuri speciale pentru admiterea la liceu și aproximativ 500 de locuri speciale pentru admiterea la universitate pentru elevii romi.

Cu toate acestea se înregistrează un procent mare de abandon școlar timpuriu la copii romi. Doar 21% dintre copiii minoritari romi cu vârste cuprinse între 15-18 ani erau încă elevi, dintre care 18% fete și 24% băieți, comparativ cu 75% elevi aparținând altor minorități. Aproximativ 31% dintre copiii romi frecventează grădinița, comparativ cu 70% dintre copiii aparținând altor minorități naționale. Segregarea școlară este o formă de discriminare, care duce la un acces inegal la educație de calitate. În acest sens, Ministerul Educației Naționale a emis Ordinul nr 1540 privind interzicerea segregării în școli și aprobarea Metodologiei privind prevenirea și eliminarea segregării școlare.

Conform Ordinului Ministrului Educației și Cercetării nr. 1540/2007, segregarea școlară a elevilor romi constă în separarea fizică a copiilor romi în grupuri / clase / clădiri / școli / alte facilități, astfel încât procentul elevilor aparținând comunității rome din numărul total de elevi din școală / clasă / grupă este disproporționat în raport cu procentul copiilor romi de vârstă școlară din totalul populației de vârstă

școlară într-o unitate administrativ-teritorială.

Metodologia pentru prevenirea și eliminarea segregării școlare menționează faptul că nu va fi considerată segregare „situația în care grupuri / clase / școli sunt constituite în principal sau numai cu elevi romi, în scopul predării în limba rromani sau în sistemul bilingv (de exemplu limba română - limba rromani / maghiară – limba rromani)”.

CONFORM LEGII EDUCAȚIEI NAȚIONALE NR.1/2011, PERSOANELE APARTINÂND MINORITĂȚILOR NAȚIONALE AU DREPTUL SĂ STUDIEZE ȘI SĂ SE INSTRUIASCĂ ÎN LIMBA MATERNĂ LA TOATE NIVELURILE, TIPURILE ȘI FORMELE DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR, ÎN CONDIȚIILE LEGII.

Un set de măsuri și acțiuni care au un impact pozitiv asupra participării școlare și la creșterea calității educației copiilor romi, a fost elaborat și pus în aplicare:

- punerea în aplicare a unor măsuri pozitive în domeniul educației, cum ar fi alocarea de locuri speciale pentru candidații romi pentru admiterea la liceu, învățământul profesional și învățământul superior;
- crearea unei rețele de inspectorii școlari pentru problemele educaționale ale romilor;
- înființarea rețelei de mediatori școlari;
- formarea și angajarea profesorilor care predau limba rromani;
- implementarea curriculumului pentru limba rromani;
- identificarea problemei segregării școlare ca un caz de discriminare și luarea primelor măsuri de desegregare;
- crearea bazei juridice, metodologia și curriculum pentru Programul „A doua șansă”.

În România, romii reprezintă o mare parte a populației sărace. Ei reprezintă 20,6% din totalul persoanelor care trăiesc în sărăcie absolută, 35,2% dintre persoanele care trăiesc în sărăcie severă și 44,4% dintre persoanele care trăiesc în sărăcie alimentară.

Înainte de 2010, rata sărăciei absolute a românilor a scăzut de la 25,1% la 4,4%. Cu toate acestea, rata sărăciei absolute a persoanelor aparținând minorității rome a scăzut de la 76,8% la 25,4%, fiind, prin urmare, de aproximativ 6 ori mai mare decât rata din totalul populației. În domeniul ocupării forței de muncă, există următoarele direcții de acțiune:

- Creșterea ratei de angajare a persoanelor aparținând minorității rome;
- Programe pentru dezvoltarea abilităților antreprenoriale ale populației rome;
- Creșterea nivelului abilităților persoanelor aparținând minorității rome, în conformitate cu cerințele pieței muncii;
- Externalizarea anumitor servicii (servicii de mediere a muncii, precum și informarea și consilierea profesională a persoanelor fizice care doresc să se angajeze), în scopul creșterii eficienței acestora.

EXISTĂ UN INTERES FOARTE MARE PENTRU ÎMBUNĂȚĂȚIREA SITUAȚIEI ROMILOR. PROBLEMELE LEGATE DE COMUNITATEA ROMĂ REPREZINTĂ UN DOMENIU APARTE, CARE NECESITĂ ATÂT UN EFORT LA NIVEL NAȚIONAL CÂT ȘI O CORELARE CU EFORTURILE EUROPENE DE ELIMINARE A DIFERENȚELOR ÎN

SOCIETATE.

Se consideră că ar fi necesar să existe o punere în aplicare mai eficientă și o reorientare a strategiei spre programe specifice, menite să asigure îmbunătățirea substanțială a situației romilor, prin:

- Consolidarea structurilor de implementare a strategiei naționale pentru romi la nivel local;
- Dezvoltarea unui parteneriat viabil între structurile administrației publice și comunitățile de romi;
- Îmbunătățirea măsurilor ce vizează aspecte sectoriale (accesul la locuri de muncă, promovarea activităților generatoare de venit, accesul la servicii medicale, reducerea abandonului școlar, promovarea valorilor artistice, crearea unor programe de educație civică, prevenirea infracțiunilor).

Problemele prioritare ale romilor din România rămân accesul la educație (inclusiv eliminarea cazurilor de segregare), menținerea elevilor în interiorul sistemului de învățământ pe ciclurile secundare și superioare (mai ales în cazul fetelor din comunitățile tradiționale), accesul la formare în meserii moderne, accesul pe piața muncii, accesul la locuințe și condiții decente de trai.

La nivelul politicilor publice pentru romi au fost identificate următoarele probleme:

În ceea ce privește accesul la educație, un caz special de neparticipare la educație este cazul copiilor aparținând minorității rome, în special a celor din comunitățile tradiționale, și în special al fetelor. Fetele de etnie romă se confruntă cu riscuri disproporționate, iar inegalitatea de gen este mai pronunțată în cazul persoanelor de etnie romă.

Din cauza lipsei capitalului uman și material pentru locuitorii din comunitățile populate preponderent de minoritatea romă „, instituțiile care le deservește - școli – lucrează întotdeauna cu resurse reduse fiind într-o situație perpetuă de criză.“

Cultura romă este cvasi-orală, o consecință a structurilor de formare ineficiente și reprezentare auto-referențială, care să permită saltul de la o cultură populară slab alfabetizată la o cultură modernă, integrată în setul de valori contemporane. Consecința acestui fapt este slaba dezvoltare a unei piețe interne de idei / realități sociale. În acest context, este imperios necesară o reconstrucție a valorilor, prin promovarea unor măsuri de luptă împotriva decalajului social și cultural între cultura romă și cultura românească. Lipsa unui efort constructiv pentru o comunicare autentică între culturi este una dintre sursele subdezvoltării. Într-o Uniune Europeană extinsă, în care romii reprezintă o minoritate europeană în dialog cu culturile naționale, „sarcinile comune“ se vor multiplica inevitabil, și imperatiivele lor culturale vor deveni tot mai evidente.

Conștientizarea acestor imperative poate fi subliniată în mod substanțial printr-o serie de măsuri specifice acestui domeniu, cum ar fi: organizarea și dezvoltarea de rețele pentru a re-valoriga patrimoniul cultural al minorității rome, punerea în aplicare a programelor pentru a-i sprijini să se exprime în limba rromani, afirmarea elitelor culturale și artistice care provin din minoritatea romă, sprijinirea dezvoltării diferitelor proiecte.

Scopul principal al Strategiei Guvernului pentru incluziunea cetățenilor români aparținând minorității rome pentru perioada 2012 -2020 este de a asigura incluziunea socială și economică a cetățenilor români

aparținând minorității rome, prin punerea în aplicare a politicilor integrate în domeniile educației, ocupării forței de muncă, culturii și infrastructurii sociale.

OBIECTIVELE STRATEGIEI GUVERNULUI ROMÂN

1. Asigurarea accesului egal, gratuit și universal al cetățenilor români aparținând minorității rome la educație de calitate la toate nivelurile în sistemul public de învățământ, cu scopul de a sprijini creșterea economică și dezvoltarea unei societăți bazate pe cunoaștere.
2. Promovarea educației incluzive în cadrul sistemului de învățământ, inclusiv prin prevenirea și eliminarea segregării, precum și prin combaterea discriminării bazate pe etnie, statut social, dizabilități sau alte criterii care afectează copiii și tinerii din grupuri dezavantajate, inclusiv romi.
3. Stimularea creșterii ocupării forței de muncă a persoanelor aparținând minorității rome și creșterea atractivității investițiilor.
4. Asigurarea, de către instituțiile centrale, locale și partenerii sociali, a condițiilor decente de viață în comunitățile dezavantajate din punct de vedere economic și social, precum și accesul la serviciile publice și la mica infrastructură.

ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI, ÎN ROMÂNIA EXISTĂ OBIECTIVE SPECIFICE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE COMUNITATEA ROMĂ

Pentru atingerea obiectivelor din domeniul educației, au fost identificate următoarele priorități:

- Extinderea, dezvoltarea, monitorizarea și promovarea prin intermediul mass-media a unui set de programe de asistență concepute pentru stimularea participării școlare, reducerea absenteismului și obținerea succesului școlar în învățământul secundar;
- Restructurarea formării inițiale a cadrelor didactice, cu respectarea principiilor educației incluzive;
- Continuarea măsurilor pozitive menite să sprijine educația grupurilor dezavantajate, cu accent pe angajarea de resurse umane, care să răspundă nevoilor identificate.

Aceste priorități sunt completate de următoarele direcții de acțiune:

1. Crearea de programe speciale menite să sporească accesul la educație timpurie a copiilor care aparțin grupurilor defavorizate, inclusiv copiii aparținând comunității rome (creșe, grădinițe cu program normal sau cu program prelungit, grădinițe de vară, grădinițe bilingve și centre de îngrijire de zi multifuncționale) în scopul de a asigura acestor copii egalitate de șanse pentru succesul școlar.
2. Continuarea și dezvoltarea de programe „after-school” și finanțarea participării copiilor care provin din familii dezavantajate economic, de către stat, la aceste programe.
3. Continuarea programelor „A doua șansă” pentru corectarea abandonului școlar pentru copii și tineri

care au abandonat școala înainte de finalizarea învățământului obligatoriu.

4. Continuarea programelor sociale menite să stimuleze participarea școlară și să reducă absenteismul,

precum și dezvoltarea programelor cu finanțare externă care sprijină accesul la o educație de calitate a copiilor aparținând minorității rome.

5. Continuarea măsurilor pozitive în domeniul educației; oferirea în continuare de facilități și locuri speciale pentru tinerii romi care doresc să intre în învățământul liceal, învățământul profesional sau învățământul post-secundar, precum și în instituțiile de învățământ superior, inclusiv de masterat și de doctorat.

6. Asigurarea predării limbii rromani la toate nivelurile de învățământ secundar (ante-preșcolar, grădinițe, școli primare, școli secundare, licee, școli profesionale), în cazul în care există cerere.

7. Integrarea în programa școlară a materiilor referitoare la prevenirea și combaterea discriminării și materii privind promovarea diversității în școli și în societate.

8. Consiliere, activități de îndrumare, specifice pentru copiii aparținând grupurilor dezavantajate.

9. Dezvoltarea unui sistem de colectare și monitorizare a datelor privind incluziunea copiilor de nivel preșcolar și școlar într-o formă de învățământ.

10. Armonizarea și completarea sistemului care asigură o educație de calitate, concentrându-se pe managementul educației incluzive.

11. Sprijinirea menținerii cadrelor didactice aparținând minorității rome în sistemul de învățământ românesc.

12. Restructurarea formării inițiale a cadrelor didactice, cu respectarea principiilor educației incluzive și introducerea în cursurile organizate în cadrul masteratului didactic de subiecte legate de prevenirea și combaterea discriminării și subiecte privind promovarea diversității în școli și în societate.

13. Organizarea de cursuri de formare pentru cadrele didactice în domeniul educației incluzive, educația interculturală și multiculturalismului, care susțin principiile nediscriminării, egalității de șanse și de punere în aplicare a măsurilor de desegregare în sistemul de învățământ, incluzând Casele Corpului Didactic.

14. Continuarea punerii în aplicare a programelor de formare pentru cadrele didactice care lucrează în grădinițe și școli, cu copii aparținând minorității rome, inclusiv prin utilizarea fondurilor europene sau alte surse de finanțare externă.

15. Continuarea implementării de programe de formare a mediatorilor școlari și angajarea acestora; formarea mediatorilor școlari romi (în special absolvenți de liceu cu diplomă) din 1000 de comunități în care există peste 20% elevi aparținând minorității rome sau în cazul în care aceștia se confruntă cu obstacole majore privind accesul la o educație de calitate.

16. PROIECTAREA ȘI IMPLEMENTAREA PROGRAMELOR ȘI ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE PARENTALĂ ȘI ÎNCURAJAREA PARTICIPĂRII PĂRINȚILOR ROMI ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL; MONITORIZAREA ACTIVITĂȚII INSPECTORATELOR ȘCOLARE JUDEȚENE (ISJ) ȘI ALE GRUPURILOR

DE ASISTENȚĂ LOCALĂ PRIVIND ÎMBUNĂTĂȚIREA ACCESULUI LA EDUCAȚIE AL GRUPURILOR DEZAVANTAJATE.

17. Implicarea inspectoratelor școlare și a unităților de învățământ, în parteneriat cu ONG-uri și reprezentanți ai minorității rome (oficiali și lideri neoficiali), în organizarea de campanii de promovare a diversității și interculturalității, prevenirea și combaterea discriminării educaționale, precum și prevenirea absenteismului și abandonului școlar, importanța educației la nivel preșcolar , primar, gimnazial, liceal și universitar, prevenirea abuzului și neglijarea copiilor, și toate fenomenele care provoacă dificultăți pentru copii.

18. Păstrarea, dezvoltarea și afirmarea identității culturale (limba, obiceiuri, patrimoniu) a minorității rome.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR ÎN RÂNDUL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

02.INTRODUCERE

2.3 POPULAȚIA ROMĂ DIN BULGARIA

Populația municipiului este de 25.530 de persoane, dintre care 3.881 au indicat apartenența la grupul etnic de etnie romă . Ei constituie 15% din numărul total de persoane care trăiesc pe teritoriul municipiului. Copiii sub vârsta de 7 ani sunt în număr de 1.332 și constituie 4,91% din această populație. Mai mult de 50% din populația romă sunt sub 20 de ani.

CADRUL STRATEGIC

Se stabilește în conformitate cu următoarele documente privind programele municipale:

- Planul municipal de dezvoltare;
- Programul municipal pentru integrarea minorităților etnice;
- Strategia municipală pentru dezvoltarea sistemului educațional.
- Programul municipal pentru integrarea minorităților etnice și strategia municipală pentru dezvoltarea sistemului de învățământ au fost elaborate în cadrul proiectului „Îmbunătățirea stării și integrarea grupurilor minoritare într-o poziție inegală, cu accent special pe romi“. Acestea sunt direcționate prioritar către tineri, obiectivul principal fiind o mai bună integrare a copiilor romi la infrastructura educațională a comunității.
- Mediul și condițiile de dezvoltare a proceselor de integrare cu accent pe copiii instituțiilor de învățământ
- Modernizarea bazei materiale și crearea infrastructurii educaționale municipale pentru comunități, cu fonduri de la:
 - instrumentele de preaderare și fondurile structurale ale UE;
 - Programele naționale;
 - Bugetul municipal;
 - Bugetele instituțiilor de învățământ;
 - Alte organizații donatoare.

O rețea durabilă de 10 unități de învățământ , 18 instituții pentru copii și o unitate care derulează activități extrașcolare a fost creat, care oferă condiții de acces egal la educație și îngrijire a copilului pentru locuitorii din toate cele 44 de sate aparținătoare municipiului Tundzha.

Revocarea taxelor pentru copiii prescolari cu vârste cuprinse între 5 și 6 ani și o reducere drastică de 50% până la 14% a taxei lunare pentru copii cu vârsta mai mică de 5 ani.

Beneficii:

- O motivare mai mare a părinților de origine romă și a altor comunități segregate să înscrie copiii în instituțiile pentru copii;
- Grupuri noi pentru copii și un număr crescut de copii în cadrul grupurilor;
- Educația timpurie a copilului și pregătirea preșcolară; Creșterea medie lunară de participare în grupuri - 85%;
- Reducerea procentului de elevi care au abandonat școala în stadiul elementar și primar al educației.
- Se acoperă astfel în proporție de 100% nivelul copiilor care frecventeaza învățământul prescolar.

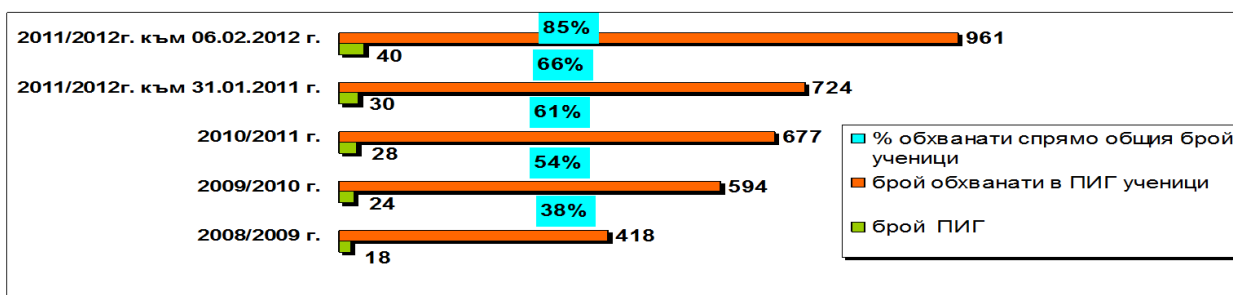
Media de participare lunară:

Ca o primă prioritate a politicii educaționale municipale este organizarea zilnică a procesului de învățământ și introducerea unei mese de prânz gratuite pentru toți elevii din cadrul infrastructurii municipale de învățământ.

Etape:

- 2008 - construcția de cantine și bucătării moderne în toate cele 8 școli din comunitate;
- 5 ianuarie 2009 – s-a introdus un prânz gratuit pentru toți elevii din școlile din comunitate;
- Decembrie 2009 - 2 cantine deschise cu acoperire de 100% pt. elevii din cadrul programului „masa de prânz caldă”, în cele două școli primare non-comunale. O acoperire de 100% din totalul elevilor pentru masa de prânz gratuit.
- Decembrie 2009 - deschiderea unui centru municipal pentru activități artistice și extrașcolare;
- Din 2010 municipalitatea a fost beneficiar anual în cadrul schemei „ fructe în școli“
- 2008-2012 - creșterea bruscă a elevilor care frecventeaza învățământul de zi

Ca o primă prioritate a politicii educaționale municipale este organizarea zilnică a procesului de învățământ și introducerea unei mese de prânz gratuite pentru toți elevii din cadrul infrastructurii municipale de învățământ.

Beneficii:

Depășirea problemei legate de părăsirea timpurie a școlii pentru elevii de etnie romă;

Îmbunătățirea rezultatelor școlare;

Creșterea motivației pentru continuarea educației după clasa a 8-a;

Introducerea de noi activități extrașcolare, extracurriculare;

Implicarea a 95% dintre elevi în procesul educațional;

Achiziționarea de produse alimentare echilibrate și sănătoase pentru copii .

Introducerea mesei de prânz gratuite în școlile din municipiu a avut un impact neașteptat asupra copiilor. Copiii continuă practica lor de hrănire sănătoasă și echilibrată și acasă, includerea de mai multe fructe și legume care să fie consumate în mod regulat în meniul familiei. Copiii cer de la părinții lor să ia masa împreună și să comunice, să păstreze mediul lor curat. Acesta este un exemplu de cum copiii își pot schimba obiceiurile și atitudinea față de părinți.

ÎNTÂLNIRI REGULATE CU PĂRINȚII

Primarul municipiului Tundzha și echipa sa organizează întâlniri regulate cu comunitățile parentale în instituțiile educaționale. La aceste întâlniri, tendințele activităților viitoare sunt prezentate în mod clar și se oferă feedback la politicile municipale.

Întâlnirile cu comunitățile parentale sunt sursa cea mai directă și exactă a informațiilor cu privire la beneficiile implementării măsurilor de integrare a copiilor și elevilor din minoritățile etnice.

ȘCOALA PENTRU PĂRINȚI

Inițiativa „Școala părinților” în cadrul proiectului „comunități școlare - un model de socializare și integrare educațională în sate”, a fost finanțat de Centrul pentru integrarea educațională a copiilor și elevilor aparținând minorităților etnice și din fondul educațional național alocat romilor. Subiectele acoperite: „Zece motive pentru care copilul meu ar trebui să meargă la școală”, „integrare educațională și rolul familiei”, etc .; Proiectul „Să crească împreună - un atelier pentru părinți”, finanțat de Fondul pentru copii al ONU UNICEF - Bulgaria; Prin încurajarea participării familiei în viața școlară și creșterea abilităților sociale ale adulților romi - părinții și rudele, o parte din ei au fost dispuși să devină elevi din nou și să facă parte din proiectul Ministerului Educației, Tineretului și Științei „O nouă șansă de succes” - Schema de „alfabetizare a adulților” în cadrul programului Operațional „Dezvoltarea Resurselor umane”. Orele s-au desfășurat în trei școli din municipiu, cu 91 de persoane de peste 16 ani de etnie romă analfabete și semi-analfabete.

SERVICII INTEGRATE PENTRU COPII SI FAMILII

Proiectul „Călătorind cu microbuze sociale“, finanțat prin Programul Operational „Dezvoltarea Resurselor Umane“, prin Fondul Social European, Schema „Servicii sociale pentru implicare socială“. Municipality Tundzha este un partener al Asociației „Centrul de programe educaționale și inițiative sociale“.

O ECHIPĂ FORMATĂ DIN PSIHOLOG, ASISTENT SOCIAL, MEDIC, ASISTENTE MEDICALE, TERAPEUT, PEDAGOG LUCREAZĂ CU COPII ȘI CU PĂRINȚII ACESTORA.

Proiectul „ Spații dorite - un model complex de abordări integrate pentru implementarea unor politici eficiente pentru copil și familie în sate“, care va introduce și va oferi acces la servicii sociale integrate pentru copii cu vârste cuprinse între 0-7 ani și familiile acestora, cu accent pe încurajarea și activarea proceselor de integrare socială.

Municipality Tundzha a aplicat și se așteaptă aprobarea activităților privind un proiect orientat spre cazare alternativă vizând achiziții de noi terenuri municipale pentru construirea de case sociale pentru grupurile marginalizate, sub următoarea schemă: „Sprijin pentru achiziționarea de case sociale pentru cazarea grupurilor vulnerabile, minorităților și grupurilor sociale inegale din rândul populației“ a programului operațional «dezvoltarea regională 2007-2013»- axa 1.2«Politica de cazare». Activitățile din cadrul proiectului vizează construcția unui nou fond rezidențial - 10 case cu două familii sau 20 de case de locuit cu totul. Trebuie adoptate măsuri care să asigure locuri de munca și implementarea programelor sociale, de sănătate și învățământ.

- Tutori educativi
- Școlile comunitare au introdus activitatea de îndrumare ca o formă de susținere a integrării copiilor de origine romă în comunitățile școlare. Cei 8 tutori instruiți nu au fost doar mediatori școlari, ci și mentori sociali. Ei au lucrat pentru stabilirea unor interacțiuni eficiente, relații bazate pe încredere și toleranță atât la școală cât și în comunitățile locale.
- S-a lucrat cu copii, elevi și psihopedagogi în grupele de pregătire obligatorie înainte de a merge la școală timp de 2 ore în fiecare zi precum și în cluburile unde se desfășoară activități de voluntariat. Ei au sprijinit copiii în procesul de integrare a acestora în mediul școlar, s-a susținut interacțiunea cu psihopedagogi; s-a stimulat dezvoltarea personală a elevilor într-un mediu multicultural și competitiv. S-a lucrat cu comunitățile parentale pentru integrarea lor în viața școlii și participarea la „Școala părinților“.
- Politicile de integrare ale municipiului Tundzha sunt direcționate în principal către principală valoare a societății noastre - copiii noștri!
- Cu toate acestea, se produce un alt efect, foarte puternic și durabil - creșterea nivelului de implicare socială a părinților. Ei au lucrat pentru stabilirea unor interacțiuni eficiente, relații bazate pe încredere și toleranță atât în școală cât și în comunitățile locale.

COMUNITĂȚI ȘCOLARE- UN MODEL DE INTEGRARE SOCIALĂ ȘI EDUCAȚIONALĂ ÎN ORAȘELE MICI

Municipiul Tundzha - 8 regiuni populate de tip rural, unde există instituții de învățământ cu caracter centralizat: Botevo, Boiadjik, Veselinovo, Drazhevo, Kukorevo, Roza, Skaliza și Tenevo. Proiectul „Comunități școlare -Model de integrare socială și educațională în orașele mici”, prevede ca grup țintă al proiectului toate cele 8 instituții de învățământ centralizate, care funcționează pe teritoriul municipiului și care deservește 44 de zone populate de tip rural.

Beneficiarii direcți ai proiectului sunt:

- copiii din grupele pregătitoare și elevii din clasele primare de origine romă din comunități segregate incluși în procesul de învățământ: - 624 de copii și elevi;
- Elevii de etnie romă în comunități segregate în etape secundare ale educației lor incluși în procesul de învățământ - 530 elevi;
- comunități parentale de la toate cele 8 instituții de învățământ centralizate din satele Botevo, Boiadjik, Veselinovo, Drazhevo, Kukorevo, Roza, Skaliza și Tenevo- municipiul Tundzha 8 x 100 persoane (2 module x 50 persoane) = 800 de persoane;
- Pedagogii instituțiilor școlare din municipiul Tundzha.
- 136 de persoane. Într-un sens mai larg beneficiile sunt: 50 instituții de învățământ din Regiunea Yambol, reprezentanți ai sectorul non - profit: aproximativ 50 de persoane. O abordare eficientă a fost nevoie pentru integrare educațională și prevenirea părăsirii timpurii a școlii de către elevii romi din comunități segregate.

Condiții de acces egal la educație, inclusiv organizarea de zi cu zi a procesului de învățământ;

PENTRU A GARANTA PARTICIPAREA DIRECTĂ A TUTUROR COMPONENTELOR COMUNITĂȚILOR ȘCOLARE ÎN INFRASTRUCTURA EDUCAȚIONALĂ MUNICIPALĂ/ELEVI DE LA CLASA ÎNTÂI PÂNĂ LA CLASA A OPTA, ECHIBE PEDAGOGICE DIN TOATE CELE OPT INSTITUȚII DE ÎNVĂȚĂMÂNT DIN MUNICIPIU ȘI GRUPURILE PARENTALE/

Pentru a crea și încuraja parteneriate inovative între autoritățile locale, instituțiile de învățământ și organizațiile non-guvernamentale trebuie să se implementeze strategia de integrare educațională a copiilor și elevilor aparținând minorităților etnice și urmate prioritățile specificate în documentele strategice municipale.

Pentru a crea condiții și un mediu propice pentru implementarea efectivă și constantă a politicilor municipale referitoare la integrarea elevilor de origine romă din comunitățile marginalizate,

trebuie apelat la tutori / mediatori / pentru organizarea procesului de învățământ și pentru activitățile extrașcolare, care vor asigura accesul egal al elevilor în procesele de integrare.

Utilizarea instrumentelor informale de leadership, influența unor personalități cu autoritate și forme de voluntariat pentru a realiza o interacțiune eficientă cu comunitățile de romi marginalizate, cu accent pe procesul educațional de integrare în școlile municipale cu caracter centralizat;

Dezvoltarea și aplicarea unor metode de lucru inovatoare și complexe, în activitățile extracurriculare.

Sporirea competențelor echipelor pedagogice ale tuturor celor 8 școli municipale cu caracter centralizat, în ceea ce privește integrarea mai adecvată și completă a copiilor și elevilor aparținând minorităților etnice din comunitățile școlare;

Angajarea directă a părinților de origine romă din comunitățile marginalizate pentru formarea unor resurse de echilibru în comunitate, aceștia trebuind motivați și convingși de necesitatea promovării educației ca valoare și posibilitatea de a depăși astfel inegalitatea socială;

Încurajarea participării la operațiuni comune cu echipe comune / focus grupuri / a părinților copiilor din școlile municipale și dezvoltarea unui model de atitudine pozitiv de creștere a copilului și susținerea în procesul de integrare educațională a copiilor și elevilor de origine romă;

Dezvoltarea unor parteneriate stabile între autoritatea locală - municipiul „Tundzha“, organizațiile non - guvernamentale, consiliul de administrație al școlii și toate părțile interesate în participarea comună și eficientă în procesul de integrare educațională a copiilor de etnie romă din grupurile marginalizate;

Educarea elevilor din școlile cu caracter centralizat al municipiului „Tundzha“ în spiritul toleranței, cunoașterii reciproce și luarea în considerare a tradițiilor și modelului cultural al diferitelor grupuri și etnii romi prin metode inovative și interactive de lucru;

Oferirea condițiilor pentru dezvoltare și performanță a talentelor artistice;

Actualizarea strategiei municipale pentru dezvoltarea sistemului de învățământ 2009 - 2015 și a programului municipal pentru integrarea minorităților etnice 2009 - 2015 prin intermediul beneficiilor și rezultatelor rezultate în proiect.

Crearea unui mecanism pentru o integrare mai adecvată și completă a copiilor și elevilor aparținând minorităților etnice și prevenirea abandonului școlar în satele aparținătoare municipiului „Tundzha“ prin participarea directă a 8 comunități școlare, respectiv 1.154 copii și elevi, 136 pedagogi, 800 de părinți; 8 tutori angajați pt a lucra cu copii și elevii de origine romă în toate cele opt școli municipale cu caracter centralizat; seminar de formare pentru 8 tutori, formați pentru a lucra cu copii și elevi de etnie romă din comunitățile marginalizate atat la scoala cat si în cluburi școlare în care se desfășoară activități

extracurriculare;

SEMINAR INTITULAT “MUNCA ÎN MEDIUL MULTIETNIC –FORME ALTERNATIVE DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ” LA CARE AU PARTICIPAT 16 PROFESORI.

realizat de către toate cele 16 cadre didactice - 8 seminarii de multiplicare pentru echipele pedagogice din cele 8 școli municipale cu caracter centralizat - 102 pedagogi; 16 cluburi sunt formate pentru activități extrașcolare „Împreună” - 2 în fiecare din toate cele 8 școli cu caracter centralizat, respectiv, câte unul pentru fiecare etapă: ciclul primar și gimnazial; materiale pregătite, imprimate și distribuite pentru activitățile cluburilor „Împreună” – 50 de teme; 8 cluburi „Misiune de voluntariat;” inițiativa „Școala părinților” 1. Modul - discuție cu părinții copiilor care sunt expusi riscului de abandon școlar de etnie romă „10 motive pentru copilul meu să meargă la școală” - 8 ediții, câte una pentru fiecare dintre cele 8 școli municipale cu caracter centralizat x 100 = 800 de persoane ;

Inițiativa „Școala părinților” 2.Modulul - discuții cu părinții de la fiecare școală. „Comunități școlare - un pas spre consolidarea comunităților locale din orașele mici” - 8 ediții, câte una pentru fiecare dintre cele 8 școli municipale cu caracter centralizat x 100 = 800 de persoane; broșuri cu caracter informativ imprimate și distribuite, legate de subiectele ambelor module ale inițiativei „Școala părinților” - 2 x 1000 = 2000; conferință în care s-au prezentat 8 exemple de bune practici realizate în cadrul proiectului - unul pentru fiecare instituție de învățământ; două conferințe cu scopul de a promova proiectul, obiectivele și activitatea în faza inițială și de încheiere a proiectului; s-au actualizat două documente strategice: strategia municipală pentru dezvoltarea sistemului de învățământ și programul municipal pentru integrarea minorităților etnice.

Municipalitatea Tundzha face parte din regiunile rurale marginale și include 44 de orașe mici de tip rural. Centrul administrativ este situat în Yambol, care este un alt oraș independent - municipiu. Pe teritoriul municipiului se află 10 instituții de învățământ, din care 2 școli primare și 8 școli gimnaziale cu caracter centralizat. Există condiții bune pentru organizarea procesului de învățământ, prin darea în funcțiune a 10 locații de tip semi-internat pentru anii universitari 2009/2010 și 2010/2011, numărul acestora crescând la 27.

Ca element al organizării depline a procesului de învățământ, din data de 05 ianuarie 2009 s-a dat masa de prânz în regim gratuit pentru toți elevii rețelei școlare municipale, care continuă până în prezent.

Conform unei ordonanțe a ministrului educației din 11 noiembrie 2009 a fost înființat un centru municipal pentru arte și activități extrașcolare „Tundzha” din satul Kabile, care sprijină activitatea instituțiilor de învățământ, cu o organizare completă a procesului de învățământ. În toate cele 8 școli centralizate sunt integrați copiii de origine romă.

Transportul este asigurat pentru elevii din toate cele 44 de sate. Angajarea- o abordare complexă integrată pentru punerea în aplicare a proceselor de integrare și asigurarea condițiilor de acces la

educație este strâns legată de specificul municipiului Tundzha și infrastructura municipală. Acest lucru încurajează comunicarea și integrarea în comunitățile școlare în care sunt înscriși copiii de la una sau mai multe sate aparținătoare municipiului Tundzha.

Principalele obiective identificate ale programului municipal pentru integrarea minorităților etnice în municipiul Tundzha sunt „Asigurarea condițiilor pentru o educație de calitate pentru copii și studenți ai minorităților etnice precum și creșterea gradului de înscriere în instituțiile de învățământ secundar și superior“, „Conservarea și dezvoltarea comunităților etnice pe teritoriul municipiului“. În partea analitică a Programului pentru domeniul educației este indicat „ procentul mare de analfabetism în rândul comunităților de romi”.

Nu se constientizează necesitatea educației , interesul slab al părinților, lipsa de motivație a elevilor de origine romă”.

Rezultatele așteptate sunt: „asigurarea condițiilor privind participarea copiilor romi în procesul de educație“ și „Popularizarea culturii comunităților etnice“. În anul 2009, pe baza hotărârilor Consiliului Municipal „Tundzha“ este aprobată o strategie pentru educație 2009-2015, și programul municipal pentru integrarea minorităților etnice este actualizat.

Proiectul „comunități școlare - un model de socializare și integrare educațională în orașele mici“ are ca scop aplicarea unei abordări durabile și eficiente pentru punerea în aplicare a proceselor de integrare, oferind condiții de acces chiar și la educație și lansarea unei politici de prevenire a părăsirii timpurii a școlii în cadrul infrastructurii de educație a municipiului Tundzha. Acesta este implementat în parteneriat cu organizația non-Profit Comitetul Municipal pentru Tineret Tundzha și asociația non-profit „Centrul pentru programe de educație și inițiative sociale“ - Yambol, cu care solicitantul a pus în aplicare numeroase proiecte educaționale și sociale cu finanțare externă. Municipiul Tundzha are ca scop stimularea și încurajarea proceselor de integrare și de prevenire a abandonului școlar timpuriu în comunitățile școlare. Aceste procese sunt puse în aplicare prin recurgerea la activități extracurriculare cu o organizare completă a procesului educațional și prin introducerea tutelei ca formă de sprijin de integrare mai strânsă a copiilor de etnie romă în comunitățile școlare. Obiectivul este de a maximiza competențele personalului didactic și includerea părinților, ca o parte activă în comunitățile școlare.

Lansarea programului prânz gratuit pentru toți elevii din cele 8 școli municipale ca un element al organizării complete a procesului de învățământ a fost însoțită de creșterea rapidă a numărului de semi – internate și prin stabilirea unor facilități extrașcolare - Centrul de arte și activități extrașcolare - Tundzha.

Proiectul actual maximizează experiența și bunele practici ale autorităților locale și a școlii ce vizează punerea în aplicare a două dintre principalele priorități naționale în domeniul educației - organizarea completă a procesului educațional și de integrare a copiilor minorităților etnice.

Proiectul aplică o abordare de integrare cu participarea directă a comunităților școlare în procesul de prevenire a abandonului școlar în micile zone de tip rural.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR ÎN RÂNDUL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

02.INTRODUCERE

2.4 POPULAȚIA ROMĂ DIN ITALIA

Romii, sinti și Caminanti (RSC), care trăiesc în Italia, sunt caracterizați prin eterogenitatea: grupurilor, dialectelor, varietăților lingvistice specifice și culturilor. Măsurile consecutive, de-a lungul anilor, care vizează integrarea, incluziunea și recunoașterea juridică a comunităților de romi, sinti și Caminanti ca minoritate (naționale sau lingvistice) subliniază complexitatea situației lor.

Acest statut poate fi înțeles mai bine dacă se ia în considerare faptul că atunci când se analizează comunitățile RSC, ne referim la: cetățeni italieni; cetățeni din alte țări ale UE, cetățenii din afara UE; străini cărora li s-a acordat azil sau protecție subsidiară; (De fapt) apatrizii, născuți în Italia, din părinți apatrizi. Mai mult decât atât, în prezent, comunitățile RSC nu sunt concentrate într-o zonă specifică, dar sunt împrăștiate în întreaga țară. Vechea concepție, care asociază aceste comunități cu conotație exclusiv de „nomadism” a fost depășită: acest termen este depășit atât lingvistic și cultural, din moment ce nu denigrează situația actuală.

Mai precis, comunitățile de romi, sinti și Caminanti se încadrează „în așa-numita categorie politetică, cu elemente similare, dar cu caracteristici diferite; flexibilitatea acestei structuri conceptuale a permis, de-a lungul anilor, introducerea unei varietăți de oameni, cu un fundal cultural diferit”.

Prin urmare, cuvântul „rom” se referă la o gamă largă de grupuri și sub-grupuri, caracterizate printr-o serie de similitudini, care includ limba, modul de viață, tradițiile culturale, precum și organizarea familiei. Mai mult decât atât, trebuie luat în considerare că „în timp, particularitățile culturale au fuzionat cu elemente ale altor populații”.

Având în vedere obligațiile internaționale, regionale și naționale în creștere și din ce în ce mai relevante, respectarea drepturilor fundamentale (articolul 2 din Constituția italiană), precum și aplicarea principiului egalității formale și de fond (articolul 3, alineatele 1 și 2, din Constituția italiană) solicită luarea unor măsuri adecvate, pentru a facilita, în special, includerea unor astfel de comunități, ale căror condiții de viață continuă să fie caracterizate printr-un dezavantaj obiectiv.

În consecință, este necesară o abordare de urgență, prin implementarea unor măsuri adecvate și specifice, astfel încât egalitatea, tratamentul egal (articolul 3 din Constituția italiană) și drepturi le și obligațiile fundamentale (art. 2 din Constituția italiană) să fie pe deplin respectate.

TRIMITEREA LA ARTICOLUL 3 DIN CONSTITUȚIA ITALIANĂ, CARE RECUNOAȘTE DEMNITATEA SOCIALĂ EGALĂ PENTRU TOȚI CETĂȚENII, ESTE ESENȚIALĂ PENTRU SITUAȚIA POPULAȚIEI DE ROMI, SINTI ȘI CAMINATI, FIIND ADESEA DISCRIMINAȚI, MARGINALIZAȚI ȘI STIGMATIZAȚI.

Se estimează că, la nivel național există aproximativ 120.000 / 180.000 de romi, sinti și Caminanti, din care jumătate sunt italieni; celelalte cincizeci de procente, deși formate din străini se află în Italia.

Vizibilitatea așezărilor romilor în suburbiile din zonele urbane mari din Centrul și Nordul Italiei, uneori, duce la neglijarea prezenței importante a acestor comunități în alte zone ale țării. În Scampia (Napoli) există peste 1500 de persoane de etnie romă din fosta Iugoslavie, prezența lor datând de la sfârșitul anilor optzeci: a doua generație de romi din fosta Iugoslavie, deși născuți în Scampia, este formată din italieni. De asemenea, în Puglia, la granița dintre Molise și Abruzzo, comunitatea relevantă se află în mare măsură acolo în mod permanent. În Noto, Sicilia, comunitatea Caminanti a locuit acolo de la sfârșitul anilor cincizeci (deși există încă „seminomazi”), în timp ce nordul Italiei se caracterizează printr-o predominanță a unei comunități sinti.

Această situație evidențiază multiculturalismul și diversitatea etnică a structurii sociale relevante. Variabilitatea populației, ca urmare a proceselor de mobilitate în interiorul și în afara Europei a fost consolidată de-a lungul anilor ceea ce înseamnă că în unele zone ale țării prezența străină ajunge la niveluri importante cu o contribuție considerabilă la dezvoltarea economică și bunăstare a Italiei.

Consiliul Europei consideră că populația RSC în Europa este de aproximativ 11.155.000 de unități. În prezent, România este țara cu cel mai mare număr de persoane RSC (1.800.000 de unități). Date importante sunt, de asemenea, înregistrate în Spania, în cazul în care oamenii RSC sunt aproximativ 800 de mii, în timp ce în Ungaria și Bulgaria, există între 700 de mii și 750 de mii de unități.

Potrivit Consiliului Europei, în Italia există aproximativ 170-180.000 de romi. Având în vedere compoziția eterogenă a acestor populații, este clar că datele reale nu sunt definitive.

Cu ocazia primei anchete sectoriale, comandată de Comisia extraordinară a Senatului pentru protecția și promovarea drepturilor omului, a apărut, de fapt, „un vid de informații, parțial din cauza imposibilității de a efectua acest recensământ pe bază de etnie, dar, de asemenea, în parte, din cauza reticenței de a declara o identitate extrem de stigmatizată”.

În cadrul Deceniului de Incluziune a Romilor, 2005-2015, potrivit raportului intitulat „Fără date - Nici un progres (iunie 2010)”: „Lipsa de date privind comunitățile de romi rămâne cel mai mare obstacol pentru a evalua condițiile de viață și de a analiza impactul politicilor și măsurilor naționale relevante”.

După cum s-a menționat de către Comisie: „Fără statistici dezagregate este dificil să se stabilească obiective, să se stabilească instrumentele necesare pentru a urmări și a face evaluări privind impactul deciziilor specifice. O mai bună cunoaștere a lumii romi și sinti este necesară pentru a rupe cercul vicios al ignoranței și prejudecății: ignoranța aduce prejudicii, care încurajează ignoranța”.

De exemplu, în ceea ce privește Italia, Consiliul Europei a estimat, în septembrie 2010, prezența medie de aproximativ 140.000 de persoane de etnie romă - date care indică o prezență între 110.000 și 180.000 de unități – corespunzătoare la 0,23% din totalul populației. Această cifră este confirmată și de sondajul menționat mai sus realizat de Comisia extraordinară a Senatului pentru protecția și promovarea drepturilor omului.

În 2010, potrivit Ministerului Muncii, au existat în Italia circa 130.000 / 150.000 de persoane de etnie romă, dintre care aproximativ 70.000 sunt italieni. Conform unui studiu recent, apărut în 2010, dintr-o analiză a datelor comparative rezultă că:

- romi, sinti și Caminanti din toate grupele de vârstă se ridică la 0,22%- 0,25% din totalul populației italiene;
- Procentul copiilor RSC sub vârsta de 16 ani (45%) este de trei ori mai mare decât media națională (15%), pentru aceeași grupă de vârstă;
- Procentul de persoane RSC în vârstă de peste șaiszeci de ani (0,3%) este echivalent cu o zecime din media națională pentru aceeași grupă de vârstă (25%).

Mai mult decât atât, prezența mai multor factori de natură socială, lingvistică, etnografică, demografică, geografică, cultural-religioasă și de muncă nu ajută pentru producerea unor schimbări semnificative, cum ar fi mutarea internă, fluxurile de migrație, și așezări specifice.

Populațiile de romi care provin din India au fost în Italia, timp de peste șase sute de ani.

Printre cele mai vechi documente istorice care atestă sosirea lor în Italia, sunt cele referitoare la trecerea la Forlì (în anul 1422) și Fermo (în anul 1430), a unui grup de aproximativ două sute de „indieni” care călătoresc la Roma, pentru a obține protecție de la Papa. Cu toate acestea, este posibil ca alte grupuri să fi ajuns deja pe țărmurile din sudul Italiei, prin Grecia. Mai degrabă decât folosind doar o singură limbă de origine indo-ariană, diferitele grupuri din Europa vorbesc dialectul ROMANI, care, deși influențat de limbi locale, inclusiv un număr mare de cuvinte străine, se caracterizează printr-o unitate lexicală semnificativă. Într-o notă mai specifică, în timp ce comunitățile de romi și sinti din Italia vorbesc dialecte ROMANI și sunt concentrate în principal în nordul și centrul Italiei (în special, persoanele de etnie romă sunt în toate regiunile, în întreaga țară, în timp ce sinti sunt, în principal, în nordul Italiei), Caminanti sunt concentrați în principal în municipiul Noto (Sicilia) și au adoptat dialectul local.

Se estimează că: „Populațiile de romi cu așezări vechi situate în diferite regiuni din Europa Centrală și sudul Italiei, împreună cu Caminanti din Sicilia, se ridică la aproximativ 30.000 de unități. Același procent este valabil pentru persoanele sinti, situate în principal în centru-nordul Italiei, printre care enumerăm: Piemontese sinti, stabiliți în toată regiunea Piemont (deși, din 2004, s-ar părea că sinti în Piemonte ar fi o comunitate mai mică decât jumătate din totalul comunităților existente în această regiune); Sinti Lombardi, în Lombardia, Emilia, și, de asemenea în regiunea Sardinia; Sinti Mucini; Sinti Emiliani în partea centrală a regiunii Emilia Romagna; Sinti Veneti în regiunea Veneto; marchigiani sinti în Marche, Umbria și Latium; gäckane sinti, migrati din Germania, prin Franța, în nord și centrul Italiei; estekhària sinti în Tirolul de Sud (și Austria); Roma Calabresi stabiliți de secole în Calabria; Roma Abruzzi, a căror prezență datează din secolul al XIV-lea, se află în Abruzzo și Molise, în Lazio, Campania, Puglia și Marche (deși prezența lor este semnificativă, de asemenea, în Milano și în alte orașe din nordul Italiei); Ròmje Celentani în zona Cilento; Ròmje Basalisk fiind în Basilicata; și Ròmje pugliesi, care sunt situați în Puglia“.

După cum s-a menționat, situația demografică actuală este rezultatul mai multor fluxuri de migrație, care au început între secolele XV-XVI, deși un astfel de fenomen s-a dezvoltat ulterior, între secolele XX și XXI. La sfârșitul secolului al XIX-lea, în special între primul și al doilea post-război, s-a înregistrat sosirea din Europa de Est a aproximativ 7.000 de persoane de etnie romă din Harvati, Kalderasha, de origine slovenă și istrieană (al doilea flux de migrație). În timp ce al treilea grup (al treilea flux de migrație), fiind mult mai mare, cu aproximativ 40.000 de persoane de etnie romă (musulmani din fosta Iugoslavie), dasikhanè (creștinii ortodocși de origine sârbă, macedoneană și croată), Arlija / Siptaira (de origine kosovara și macedoneană) și români, a sosit în Italia, între anii '60 și '70.

În al doilea război, Italia a avut deja o „geografie a grupurilor“, dintre care mulți au fost bine integrați în sectorul agricol, în ambele regiuni din Nord (așa cum este cazul cu oamenii sinti fiind în Valea Po) și regiuni din sudul Italiei. Totuși, acest proces de integrare a fost afectat de industrializarea și mecanizarea agriculturii în nord-centru și nord-estul Italiei, care a forțat comunități rome și sinti să se mute în orașe de dimensiuni medii și mari. Ulterior se constată că ultimul flux semnificativ de migrație (al patrulea), este încă în desfășurare, deși cu sușuri și coborâșuri : în primul rând, prăbușirea regimurilor comuniste în țările din Europa de Est (1989-1991), războiul din Balcani și, mai recent, extinderea UE spre Est (în special cu sosiri din România și Bulgaria). Într-o notă mai specifică, un număr mare de români de etnie romă au sosit în Italia, de la sfârșitul anilor '90 încoace, în timp ce bulgarii de etnie romă, care constituie un grup separat, au sosit mai recent.

La începutul anilor 90, fluxurile de migrație fac referire în principal la persoanele de etnie romă din Serbia, Kosovo și Muntenegru. Se estimează că, din 1992 până în 2000, persoanele de etnie romă care au sosit în Italia, din fosta Iugoslavie, Albania și România, s-au ridicat la aproximativ 16.000 de unități, împrăștiate în întreaga țară. Ca urmare a creării de noi state în Balcani, mulți oameni sunt apatrizi (deși există, de asemenea, un număr de persoane care au pașaport).

În special persoanele de etnie romă din ultimul flux de migrație sunt adesea amestecate cu alți imigranți, care trăiesc în condiții dificile la granițele orașelor. Lipsa de permise de ședere agravează fragilitatea lor socială. Există o medie de aproximativ 140,000 de persoane de etnie romă (aproximativ 0,23% din

totalul populației), dintre care majoritatea sunt copii și tineri cu sediul în Italia, cu cetățenie italiană. Acestea pot fi împărțite în trei grupe principale în ceea ce privește cetățenia și perioada de imigrare:

- Primul grup este format din aproximativ 70.000 de persoane (cetățeni italieni), datat din secolul al XIV-lea și fiind distribuit în întreaga țară;
- Al doilea grup format din aproximativ 90.000 de romi din regiunea Balcanilor (cetățeni non-UE) care au sosit în Italia, în anii '90, în special după destrămarea fostei Iugoslavii. Acest grup este în special stabilit în nordul Italiei;
- Al treilea - și mai recent - grupul de migrație este format din persoane de etnie romă cu cetățenie română și bulgară (cetățeni UE), care trăiesc în principal în orașele mari (Milano, Torino, Roma, Napoli, Bologna, Bari, Genova).

ÎN PLUS FAȚĂ DE ACESTE GRUPURI, EXISTĂ PERSOANE DE ETNIE ROMĂ AL CĂROR NUMĂR EXACT NU A FOST STABILIT ÎNCĂ, ÎN MOD OFICIAL. DE EXEMPLU, PREFECTURA ROMEI A DETECTAT PREZENȚA, PE TERITORIUL LOCAL, A 12.000/13.000 DE PERSOANE DE ETNIE ROMĂ FĂRĂ FORME LEGALE, ÎN COMPARAȚIE CU 7000 DE ROMI CARE LOCUIESC ÎN APROXIMATIV 20 DE TABERE NEAUTORIZATE.

O atenție deosebită trebuie acordată acelor copii și tineri RSC, care intră în conflict cu legea într-un stadiu foarte timpuriu al vieții lor, din cauza condițiilor de viață precare: cei care se află în contact cu și / sau în cadrul Serviciilor pentru Minori sunt, în principal de origine sinti și sunt stabiliți în Italia de mult timp. Printre delictele comise de minorii RSC, sunt cele împotriva proprietății, fiind adesea comise din cauza stării lor de necesitate. Chiar și în traficul de droguri există o implicare tot mai mare a minorilor RSC.

În acest context, este dificil de a facilita participarea unui copil la o viață normală, care include o planificare specifică de activități, cum ar fi frecventarea școlii sau a unui curs de formare. O astfel de planificare a vieții necesită întotdeauna sprijin social și sprijinul familiei. Plasarea în comunitate, așa cum s-a decis de către instanța de judecată pentru minori, este o măsură de incluziune remarcabilă, care ajută la depășirea condițiilor sociale dificile, pe lângă reducerea pedepsei de detenție.

Autoritățile italiene aplică, de obicei, așa-numitele măsuri alternative la pedepsele de detenție, astfel încât acești tineri în conflict cu legea pot, de exemplu, să frecventeze școala obligatorie sau să fie implicați în cursuri de formare sau în forme flexibile de muncă potrivite nevoilor lor specifice. Într-o notă mai generală, trebuie subliniat faptul că prezența romilor, sinti și Caminanti variază și diferă în zonele rurale italiene.

După cum s-a reamintit, după al doilea război mondial, „Italia a avut o geografie a grupurilor de romi, dintre care mulți au fost integrați în sectorul agricol, atât în zonele bogate din partea de Nord (așa cum este cazul cu romii sinti din Valea Po) și în sud, și au fost afectați de reforma agrară.” Acest proces de integrare a fost subminat de procesul progresiv și de neoprit de transformare a sectorului agricol, ceea ce presupune mecanizarea în creștere și specializarea producției și, în consecință, expulzarea masivă a forței de muncă, inclusiv romi și sinti, care, între timp, au reluat mișcările lor în orașe de dimensiuni medii și mari. În ciuda exodului din mediul rural, diverse studii raportează prezența RSC, deși

fragmentat. Oamenii RSC rămân în zone caracterizate de agricultură, în care există o nevoie puternică pentru utilizarea pe scară largă a forței de muncă brute - cel puțin pentru anumite etape ale producției. Prezența RSC este înregistrată atât la fermele locale (grupuri de familii stabilite acum la nivel local) și forța de muncă migrantă, utilizată adesea în mod neregulat. În acest din urmă caz, ne referim la lucrătorii din Europa de Est, în special din România și Bulgaria.

Trebuie subliniat cât de des acești lucrători tind să nu declare originea lor. Zona macro-rurală, este caracterizată prin acest tip de prezență: Puglia și Campania, unde există zone agricole intense. În sectorul agricol, comunitățile RSC specifice efectuează activități specifice. În acest sens ne referim la acele activități legate de „comerțul și prelucrarea cărnii de cal și a altor animale (adică măgari, catâri). Prezența lor la târguri și piețe este constantă și fundamentală. Mulți măcelari sunt de origine romă”.

La fel de importantă este referirea la unele zone rurale mai mici unde există comunități RSC fiind acolo stabiliți, generație după generație. Aceste grupuri, care nu lucrează neaparat în agricultură, muncesc în sectorul de producție (comerț și produse handmade). Acei oameni RSC care trăiesc în aceste contexte, de obicei, sunt bine integrați în societatea locală.

Comunitățile RSC formează așezări și dețin locuințe situate în zona suburbană a municipalităților - o zonă care se încadrează și în zonele rurale. În această privință, trebuie menționate fermele abandonate, pe care autoritățile locale le dețin în mare parte, încercând să le pună la dispoziția oamenilor RSC, ca o alternativă la tabere. În unele cazuri, aceste soluții privind locuințele sunt rezultatul alegerilor făcute de oamenii RSC, motivate de faptul că acest tip de așezare este mai potrivit pentru a găzdui grupuri de familii extinse. Cu toate acestea, având în vedere lipsa de oportunități de angajare la nivel local, oamenii RSC fac naveta în căutarea oportunităților de câștig. În acest caz, macroregiunea relevantă se referă în principal la municipii de dimensiuni mari. În general, membrii acestor comunități se confruntă cu condiții economice și de locuit complexe.

Comunitățile de romi și sinti sunt încă considerate pe larg de către italieni ca fiind "popor nomad", chiar dacă majoritatea acestora locuiesc permanent în același loc pentru perioade lungi de timp. În consecință, multe persoane RSC se stabilesc în tabere, mai degrabă decât în locuințe obișnuite, ceea ce limitează, totuși, posibilitățile lor de incluziune/integrare.

Așa cum s-a remarcat de către multe organizații internaționale, amplasarea în așa-numitele "tabere nomade" încurajează negativ segregarea și împiedică orice proces de integrare / incluziune. Cu toate acestea, chiar și atunci când se iau în considerare acele situații în care s-au găsit forme mai stabile de locuințe, apare o situație de auto-segregare, care împiedică procesul de integrare / incluziune. Excluziunea socială cu care se confruntă oamenii RSC este determinată de cauze complexe și interdependente, implicând atât societatea gazdă, cât și comunitățile RSC. Tendința larg răspândită și dăunătoare de a lega toate formele de delincvență de imaginea oamenilor RSC este confirmată atât de sondajele publice, cât și de opinia publică, astfel încât aceste comunități sunt mai negativ conturate decât oricare altele. Trebuie remarcat faptul că în cadrul diferitelor grupuri RSC care trăiesc în Italia există situații juridice foarte diferite, deoarece acestea includ: cetățeni italieni, cetățeni europeni, cetățeni din țări terțe, în plus față de cei care, în urma unei dezvoltări geopolitice specifice, și-au pierdut

cetățenia. În special, în acele comunități au sosit în Italia în anii '90, după dezmembrarea fostei Iugoslavii, oameni care fugeau de războaiele balcanice, oameni care nu aveau acte de identitate valabile și astfel nu puteau să-și dovedească identitatea: majoritatea fiind considerați apatrizi (în timp ce, în prezent, unii dintre ei au pașaport propriu).

Este puțin probabil ca cei care doresc să beneficieze de statutul de apatrid de drept să o poată face, atâta timp cât pentru recunoașterea unui astfel de statut este necesar depunerea permisului de ședere împreună cu cererea relevantă. Pentru majoritatea romilor care trec frontierele Italiei, rămâne problema legalizării dreptului de ședere. De exemplu, pentru cei născuți în Italia și care trăiesc în tabere, dobândirea cetățeniei italiene la vârsta de 18 ani este împiedicată de imposibilitatea de a furniza documente care să dovedească reședința lor permanentă în Italia pe întreaga perioadă a copilăriei (18 ani).

În ceea ce privește persoanele apatride fără cetățenie clară ("naționalitate neidentificată") și permis de ședere, este necesar să primească documente identice cu cele eliberate celorlalți cetățeni. Pericolul constant al expulzării din Italia, relația strictă dintre permisul de ședere și contractul de muncă, dificultățile de a avea acces la serviciile de bază (inclusiv cele legate de sănătate) împiedică în mod concret un proces fructuos de integrare / incluziune socială.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR AL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

02.INTRODUCERE

2.5 POPULAȚIA ROMĂ DIN TURCIA

Poporul rom din Turcia (limba turcă: Türkiye'deki Romanlar) este o minoritate etnică. Ei își au originile încă din perioada Imperiului Bizantin. Există date privind prezența lor în Asia Mică din secolul al IX-lea, când au sosit din Persia. Odată cu extinderea Imperiului Otoman, romii s-au stabilit și în Rumelia (Europa de Sud-Est) sub dominația otomană. Sulukule este cea mai veche așezare romă din Europa. Descendenții romilor otomani sunt cunoscuți astăzi ca romi Xoraxani și sunt, în general, musulmani.

Există oficial circa 500.000 de romi în Turcia. Potrivit diferitelor estimări numărul romilor este de până la 5.000.000, în timp ce, potrivit unei surse din Turcia, aceștia reprezintă doar 0,05% din populația Turciei. Cu toate acestea, activiștii pretind că această cifră se bazează pe un vechi recensământ. Ei susțin că numărul real al romilor din Turcia este mai aproape de 2 milioane. Cercetătorii subliniază că, deși romii din Turcia nu se confruntă cu același tip de prejudecăți cu care se confruntă romii în alte părți ale Europei, discriminarea este încă persistentă. Legile care datează din anii 1930 permit guvernului turc să refuze o anumită cetățenie romă și să dea poliției autoritatea de a monitoriza "țigani care nu au o slujbă adecvată".

EDUCAȚIE

Educația este vitală pentru păstrarea limbii, culturii și religiei minorităților și pentru transmiterea identității de la o generație la alta. Majoritatea tratatelor internaționale garantează dreptul la educație pentru toți, în timp ce mecanismele speciale privind protecția minorităților subliniază domeniul de aplicare al acestui drept pentru minoritățile etnice, lingvistice și religioase. Educația în limba maternă, studiul limbii materne, nediscriminarea în sistemul de învățământ, accesul la educație și predarea religiei sunt câteva din subiectele abordate în aceste sisteme și sunt recunoscute ca fiind fundamentale pentru minorități.

DE CÂND REPUBLICA TURCĂ A FOST ÎNFIINȚATĂ ÎN 1923, MINORITĂȚILE AU FOST PERCEPUTE CA O AMENINȚARE LA ADRESA " INTEGRITĂȚII INDIVIZIBILE A STATULUI CU TERITORIUL ȘI NAȚIUNEA SA" PREVĂZUTE ÎN CONSTITUȚIA TURCĂ.

Această idee a avut un impact puternic asupra generațiilor minorităților în ceea ce privește accesul la drepturile lor fundamentale în Turcia, inclusiv dreptul lor la educație. Astăzi, mulți membri ai comunităților minoritare consideră că sistemul de învățământ din Turcia funcționează în așa fel pentru ai asimila.

Identitatea turcă și naționalismul sunt promovate ca valori fundamentale, în timp ce culturile minoritare distincte, istoria și religiile sunt ignorate. Deoarece Turcia recunoaște doar armenii, evreii și romii ca minorități, nici o altă minoritate nu are dreptul să-și deschidă propriile școli. Nici o limbă minoritară nu poate fi folosită în școlile publice ca limbă de predare; și nici una dintre aceste limbi nu poate fi predată la școlile publice sau private ca un curs de limbă opțional. Deși procesul de aderare la Uniunea Europeană (UE) a avut un impact pozitiv asupra drepturilor la educație ale minorităților din Turcia, rămân multe de făcut. UE ar trebui să pună mai mult accent pe minoritățile din Turcia în rapoartele sale privind progresele înregistrate în procesul de aderare, în special având în vedere faptul că cele mai dezavantajate comunități din Turcia, cum ar fi kurzii și romii, rămân extrem de marginalizați, inclusiv în ceea ce privește educația. Demolările din zonele în care locuiesc romi pentru proiectele de "urbanizare" au strămutat mulți romi și sute de copii sunt în imposibilitatea de a frecventa școala.

Deși Turcia a ratificat tratatele internaționale, inclusiv Convenția internațională privind drepturile economice, sociale și culturale (ICESCR), Convenția privind drepturile copilului (CRC) și Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială (ICERD) și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (ICCPR), a formulat amendamente privind dispozițiile relevante privind drepturile minorităților și dreptul minorităților la educație. Cu toate că a întreprins unele măsuri pentru îmbunătățirea educației copiilor, inclusiv o campanie specifică pentru fete, niciuna dintre aceste măsuri (unele întreprinse în colaborare cu agențiile internaționale) nu a vizat în mod special grupurile dezavantajate, cum ar fi romii, copiii strămutați și cei care lucrează sezonier. De asemenea, a existat o lipsă a consultării minorităților cu privire la măsurile care trebuie luate pentru promovarea și protejarea accesului la educație.

Procesul de aderare la Uniunea Europeană (UE) a condus la reforme. Criteriile de la Copenhaga, acceptate de Consiliul European în 1993, stabilesc ce state candidate trebuie să se adreseze înainte de a deveni membre ale UE. Garantarea drepturilor minorităților în conformitate cu standardele din UE se numără printre cerințe. Ca urmare a candidaturii sale, Turcia a adoptat mai multe pachete de reforme, inclusiv unele referitoare la drepturile educaționale ale minorităților, în procesul de aderare care a început în 1999.

POLITICA TURCIEI PRIVIND DREPTUL LA EDUCAȚIE AL MINORITĂȚILOR

Turcia este adesea țara multor minorități etnice, religioase și lingvistice, inclusiv armeni, asirieni, greci, keldani, kurzi și yezidis. Datorită migrației de-a lungul istoriei, Anatolia a ajuns casă pentru și mai multe grupuri, cum ar fi evreii, romii și unele comunități europene, inclusiv francezii și italienii.

Otomanii, care clasificaseră societatea în musulmani și nemusulmani, erau relativ toleranți față de drepturile culturale ale minorităților nemusulmane, inclusiv privind dreptul la educație. Li s-a garantat dreptul de a-și deschide și de a administra propriile școli.

În Turcia, sistemul de învățământ este extrem de centralizat. Instituțiile care lucrează sub Ministerul Educației Naționale, au sediul în fiecare provincie. Curriculumul este dezvoltat central, indiferent de demografie și de situația culturală, socială și economică din fiecare provincie. Manualele sunt aprobate în Ankara, iar școlile și inspectoratele nu au nici o contribuție în această direcție.

Deși noul curriculum se bazează pe interacțiune/constructivism, o metodă care permite profesorilor să o adapteze contextului nevoilor elevilor, această abordare nu este utilizată în măsura în care ar putea, din cauza lipsei de pregătire a cadrelor didactice. Nu există o consultare eficientă între Ministerul Educației Naționale, membrii minorităților și profesorii minorităților.

Dreptul la educație este unul dintre drepturile fundamentale garantate minorităților în temeiul legiilor internaționale. Articolul 42 din Constituția turcă garantează dreptul la educație pentru toată lumea, iar învățământul primar este obligatoriu și gratuit în școlile de stat. Aceasta impune statului să ofere burse și alte mijloace de asistență pentru a permite elevilor care nu dispun de mijloace financiare să își continue educația și să ia măsurile necesare pentru reabilitarea celor care au nevoie de educație specială. Articolul 7 din Legea educației naționale garantează dreptul la educație pentru fiecare cetățean turc. Articolul 4 al aceleiași legi garantează acces la instituțiile de învățământ, indiferent de limba, rasa, sex și religia oamenilor, și precizează că nici o persoană, familie, clasă sau categorie de persoane nu va beneficia de privilegii. Articolul 8 stipulează că tuturor, atât femeilor cât și bărbaților, le sunt garantate oportunități și mijloace egale în educație, iar cei care nu dispun de mijloace financiare pot primi burse, cazare gratuită și alte tipuri de asistență. Sunt luate măsuri speciale pentru copiii care au nevoie de educație și protecție specială.

COPIII ROMI ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Situația în ceea ce privește educația romilor este percepută ca alarmantă. Deși situația este diferită în diverse zone, problemele pe scară largă sunt existența copiilor romi care nu au fost niciodată înscriși în sistemul de învățământ, incidența mare a abandonului școlar și / sau frecventarea sporadică în învățământul primar. Rata abandonului școlar timpuriu este cea mai ridicată printre fetele romi, parțial legate de vârsta timpurie când ele se căsătoresc. Rata de cuprindere în învățământul preșcolar este percepută ca fiind minimă, la fel ca și numărul copiilor romi care trec la învățământul secundar. Barierele sunt multiple și sunt legate de alte situații de excluziune socială cu care se confruntă multe familii de romi, cum ar fi lipsa mijloacelor financiare suficiente pentru a menține copiii la școală sau nevoia copiilor de a contribui la veniturile familiei. Adulții romi, în general, au un nivel scăzut de educație formală și o proporție ridicată de analfabetism și nu dispun de abilitățile importante pentru accesarea locurilor de muncă pe piața formală a muncii. Se pare că puțini romi au acces la programe de educație pentru adulți.

Deși nu există nici un concept de clase segregate în sistemul de învățământ din Turcia, concentrarea mare a elevilor romi în anumite școli este frecventă și, de obicei, aceasta tinde să reducă calitatea educației. S-a raportat că în unele cazuri există o atitudine pozitivă în școli față de romi, dar uneori este și cazul în care profesorii acordă o atenție insuficientă elevilor romi din cauza așteptărilor scăzute ale performanței acestora. Un alt factor care împiedică evoluția copiilor romi este că, de obicei, le lipsește o cameră proprie unde să poată studia. În plus, atunci când participă la cursuri stilul de îmbrăcăminte în școală poate fi uneori cauza agresiunii colegilor. Potrivit rapoartelor, atunci când familiile de romi s-au mutat, datorită evacuărilor forțate sau migrației voluntare, aceștia nu si-au trimis copiii la școală în noile locații.

PRINCIPALELE PROVOCĂRI ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI

- Asigurarea accesului la educație a copiilor romi și înscrierea copiilor neînregistrați în sistemul școlar, în ciuda absenței documentelor de identitate adecvate, acordând o atenție deosebită fetelor de etnie romă .
- Prevenirea și combaterea absenteismului școlar și abandonului timpuriu în învățământul primar, cu un accent deosebit pe fetele de etnie romă, implicând toți actorii instituționali implicați la nivel local și eliminarea barierelor, cum ar fi lipsa mijloacelor economice, dificultățile în frecventarea centrelor de învățământ aflate la distanță , îmbrăcăminte necorespunzătoare , prin sprijin ad-hoc, cu accent deosebit pe fetele romi.
- Sensibilizarea cu privire la importanța educației în rândul părinților romi, cu accent special pe importanța educației pentru fetele romi și îmbunătățirea comunicării dintre părinții romi și centrele școlare. Încurajarea instituțiilor de învățământ să consolideze relațiile cu părinții romi și să îi implice în activități.
- EFORTURI SUSȚINUTE DE CREȘTERE A STANDARDELOR DE CALITATE ÎN EDUCAȚIE ÎN ACELE ȘCOLI CU UN PROCENT RIDICAT DE ELEVI ROMI. ATRAGEREA ȘI PĂSTRAREA CADRELOR DIDACTICE CU COMPETENȚE RIDICATE ÎN ȘCOLILE DIN ZONELE CU UN NIVEL SOCIO-ECONOMIC SCĂZUT ÎN CARE TRĂIESC ROMII.
- Metodologii pentru acordarea de sprijin suplimentar elevilor cu randament scăzut
- Promovarea activă a tranziției la educația secundară a elevilor romi, acordând o atenție deosebită fetelor romi, prin asigurarea măsurilor necesare de conștientizare publică și de susținere (de exemplu, meditații, transport, școală după școală).
- Creșterea ratei de înscriere a copiilor romi în învățământul preșcolar.

- Stabilirea criteriilor pentru egalitatea de tratament a copiilor romi în sistemul școlar.
- Creșterea gradului de conștientizare în rândul profesioniștilor în domeniul educației cu privire la aspecte ale situației și culturii romilor prin organizarea de cursuri și ateliere.
- Facilitarea discuțiilor, a schimbului de cunoștințe și a învățării reciproce între profesioniști și romi.
- Colectarea datelor privind situația romilor în ceea ce privește educația - acordând o atenție deosebită situației fetelor rome - prin stimularea cercetării și monitorizării.
- Îmbunătățirea educației de bază și a alfabetizării în rândul adulților romi - acordând o atenție specială femeilor rome - prin extinderea informațiilor privind educația adulților și adaptarea acestora la circumstanțe sau cereri specifice.

COMUNITATEA ROMILOR DIN IZMIR

Nu există date oficiale privind numărul persoanelor rome care trăiesc în Izmir. Cu toate acestea, potrivit estimărilor, populația romă este în jur de 300.000. Această populație trăiește mai ales în districtele Konak, Menemen și Bornova. În districtul I Konak, romii locuiesc mai ales în zonele Ege Mahallesi, Yenişehir Mahallesi, Hilal Mahallesi, Sakarya Mahallesi și Güney Mahallesi. Deși nu există nici un concept de clase segregate în sistemul de învățământ, concentrarea mare a elevilor romi în anumite școli este frecventă. Școala primară Sakarya, Școala primară Gazi Osmanpaşa, Școala primară İsmetpaşa, Școala Gimnazială Şehit Fazıl Bey și Școala Gimnazială Ziya Gökalp sunt școlile cele mai frecventate de majoritatea copiilor romi. Interveniile cu directorii și profesorii școlii ne arată că problemele cele mai frecvente ale elevilor romi sunt rata ridicată de abandon școlar, frecvența slabă și analfabetismul care înregistrează o rată mai ridicată la clasele a III-a și a IV-a. Alte probleme menționate sunt:

- părăsirea timpurie a școlii din cauza căsătoriei la o vârstă fragedă;
- copii romi încep să lucreze la o vârstă fragedă pentru a-și ajuta părinții;
- Nu au un țel în viață;
- Lipsa disciplinei;
- Indiferența;
- Nivel scăzut de educație al părinților;

În concluzie, problemele educaționale ale copiilor romi care trăiesc în regiunea Izmir și, în special, în districtul Konak sunt similare cu restul țării. Astfel, provocările cheie ale politicii educaționale rămân aceleași.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR AL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

03. MĂSURI CARE GARANTEAZĂ CĂ TOȚI COPIII ROMI ...

3.1 AU ACCES LA EDUCAȚIE DE CALITATE

Pentru a descrie situația actuală privind accesul romilor la un sistem educațional de calitate, am adunat și analizat informații de la asociațiile care lucrează cu romi, implicate în proiect.

Pentru a înțelege diferitele cauze care joacă un rol în accesul romilor la educația de calitate trebuie să examinăm cele trei aspecte care au cea mai mare influență: familiile, elevii precum și alte aspecte.

Vom aborda această analiză din perspectiva elevilor și a familiilor.

ELEVII

1.1 FUNDAȚIA PENTRU ROMI(FSG)

Sursele utilizate pentru colectarea informațiilor au fost următoarele:

- Ancheta Forței de Muncă 2013.
- Studiul "El alumnado gitano en Secundaria. Un estudio comparado para la población gitana "(" Elevii romi din învățământul secundar din Spania, un studiu comparativ ")", FSG 2013. Madrid. Ministerul Sănătății, Serviciilor Sociale și Egalității.
- "Evaluarea normalizării educaționale a elevilor romi în învățământul primar", FSG 2010. Madrid. IFIIE / Instituto de la Mujer.
- "La cifras de educación en España. Curso 2010-2011 "(" Starea învățământului în Spania 2010-2011 ")", ediția 2013. Ministerul Educației, Culturii și Sportului (2013)
- 2015-2016 Statistica FSG pentru Regiunea Valencia, s-au aplicat măsuri în Castellón, Valencia, Torrent, La Coma (Paterna) și Alicante în 47 de școli, care lucrează cu 418 copii din școala primară și gimnazială.

Diferitele aspecte au o anumită influență, cum ar fi accesul la școli, vârsta la care copilul începe școala, frecvența, absenteismul și abandonul școlar.

Vârsta la care copilul începe școala: în ceea ce privește accesul în școli, mai mult de jumătate dintre copiii romi încep școala la vârsta de trei ani. La șase ani, când începe învățământul obligatoriu,

aproape 100% dintre copiii romi frecventează școala. Elevii se integrează în școli fără probleme semnificative, iar responsabilitatea în ceea ce privește educația revine familiilor (FSG, 2010).

Frecvența: se frecventează școala primară, cu excepția cazurilor de boală: aceste familii sunt mai reticente să își ducă copiii la școală atunci când apar simptome de boală. În ceea ce privește învățământul gimnazial, nu este o frecvență prea bună iar din motivele menționate mai sus, demotivarea părinților și a copiilor duce la o frecvență mai redusă și încep să apară diferite probleme.

ABSENTEISMUL: ELEVII ROMI ÎNREGISTREAZĂ O RATĂ A ABSENTEISMULUI – PROCENTUL CELOR CARE LIPSESC DE LA ȘCOALĂ MAI MULT DE 4 ZILE PE LUNĂ FĂRĂ O MOTIVAȚIE REALĂ ESTE DE 14,5% DIN TOTALUL ELEVILOR ÎNSCRIȘI

Mai mult decât atât, dintre toți romii înscriși, 22,9% nu frecventează orele de curs cel puțin o zi pe lună. De asemenea, trebuie subliniat faptul că acești indicatori au fost calculați pe baza informațiilor furnizate de elevii însșiși, ceea ce înseamnă că este probabil ca cifrele să fie subestimate.

Este important să se sublinieze impactul pe care îl are în școala gimnazială, unde datele reflectă o incidență mai mare a absenteismului decât în alte stadii ale învățământului, deși, după cum arată studiile anterioare, absenteismul se înregistrează deja din ciclul primar. Rata absenteismului în acest stadiu este de 14,3% și este mai pronunțată în rândul fetelor romi (16%) decât a băieților (12,8%). Între timp, rata absenteismului - care include absențe de la una la patru zile pe lună - este de 26,4%. Prin urmare, se poate concluziona că cifrele vizează o imagine alarmantă în rândul comunității de romi. Absențele constante conduc la neînșușirea noțiunilor de bază și lipsa unui nivel minim de educație. Rezultatele școlare slabe îi determină pe acești copii să renunțe la școală pentru totdeauna, cu puține oportunități de a-și mai relua studiile deoarece sentimentul este unul de eșec personal (FSG, 2013).

Abandonul școlar: abandonarea studiilor este una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă romii, deoarece, în primul rând, afectează o mare parte a tinerilor și, în al doilea rând, are un impact clar asupra promovării și participării comunității romi la viața socială, economică și culturală din Spania.

Astăzi, în timp ce 64,4% dintre băieții și fetele de etnie romă cu vârste cuprinse între 16 și 24 de ani nu și-au obținut diploma de absolvire a învățământului gimnazial, ceea ce înseamnă că nu au finalizat învățământul obligatoriu, cifra pentru toți băieții și fetele din această grupă de vârstă este de numai 13,3%. Aceasta reprezintă o diferență de 51,1% dintre respectivele rate de abandon școlar (FSG 2013).

Copiii încep să ia în considerare ideea abandonului la finalul ciclului primar, când încep să vorbească despre înscrierea la școala gimnazială. Pur și simplu teama de a merge la o nouă școală este suficientă pentru a paraliza familiile și copiii lor în intențiile lor de a continua învățământul

obligatoriu. Când tranziția către o nouă școală este însoțită de facilitatori FSG, ideea abandonului este alungată și se transformă în gânduri de "Am ocazia de a continua studiile". Și dacă vom continua să lucrăm cu o metodologie care include îndrumarea individualizată a elevului, medierea și consilierea familiei și a copilului, atunci sunt șanse ca, copilul să termine liceul și să obțină și diploma.

Dacă analizăm rata abandonului școlar în intervalul de vârstă cuprins între 18 și 24 de ani, indicatorul cheie este rata de abandon școlar timpuriu, care măsoară procentul tinerilor între 18 și 24 de ani care nu mai sunt incluși în sistemul de învățământ, cel mai înalt nivel de educație fiind învățământul gimnazial și chiar mai puțin. Acesta este un indicator de o importanță deosebită, deoarece este un instrument de evaluare a performanțelor statelor membre ale Uniunii Europene în domeniul educației. Rezultatele arată că 63,7% dintre tinerii de etnie romă cu vârsta cuprinsă între 18-24 de ani (64,4% dintre fete și 63% dintre băieți) au abandonat învățământul non-obligatoriu, ceea ce înseamnă că nivelul lor maxim de educație este învățământul obligatoriu. Contrar tendințelor generale în rândul populației române, băieții înregistrează cea mai mare rată de abandon școlar (FSG 2013).

Până la vârsta de 14 ani, nivelurile de școlarizare ale romilor sunt foarte asemănătoare cu populația globală. Începând cu vârsta de 15 ani și peste, numărul băieților și fetelor de etnie romă din școală începe să scadă continuu, cu o scădere semnificativă de 30,8% între 15 și 16 ani, vârsta la care se încheie învățământul obligatoriu (FSG, 2013).

Din perspectiva genului, ar trebui să evidențiem diferențele detectate între fete și băieți la vârsta la care părăsesc sistemul de învățământ, la fel ca în cazul tinerelor de etnie romă. Rata abandonului începe să fie semnificativă la vârsta de 12 ani (FSG, 2013).

Pe parcursul anului școlar, cel mai mare procent de elevi care abandonează școala se regăsește în cel de-al doilea an de învățământ secundar obligatoriu (în acest an se înregistrează cel mai mare procent de repetenți). Comparând aceste date cu vârsta părăsirii timpurii a școlii (16 ani), putem concluziona că abandonul școlar timpuriu este influențat de rezultatele școlare slabe, repetențiile recurente, deoarece, la 16 ani, teoretic, ar trebui să fie, în al patrulea an de învățământ obligatoriu în Spania (FSG, 2013).

Având în vedere această situație, întrebarea pe care ar trebui să ne-o punem este ce îi motivează pe copiii romi să renunțe la școală. În acest sens, trebuie remarcat faptul că principalele motive ale deciziei de a părăsi școala sunt legate de faptul că ei s-au săturat să studieze, nu le placea ceea ce studiau (30,9%) și din motive familiale (29,5%). În cel de-al doilea caz, însă, există o tendință destul de izbitoare de gen: motive familiale au fost date de 42,7% dintre fete, comparativ cu 14,9% dintre băieți. Însă pentru băieții de etnie romă, dorința de a-și găsi un loc de muncă este un motiv fundamental pentru abandonul școlar (21,7%), în timp ce acest motiv este dat doar de 9,3% din fete (conform sondajului FSG 2013).

Alte aspecte care trebuie evidențiate și analizate sunt mediul școlar, relațiile cu colegii lor, relațiile reciproce de sprijin cu colegii și relațiile cu profesorii (așteptări, relații de încredere, percepția elevului).

Mediul școlar. Când vorbim despre școli primare, mediul este potrivit și, probabil, prea paternal ... "prea" paternal pentru că mai târziu realitatea cu care părinții se confruntă în școala gimnazială este atât de diferită încât multe familii nu se adaptează niciodată.

Se schimbă mediul în școlile gimnaziale, nu există cantină școlară, nu există activități extrașcolare gratuite, există reguli care nu pot fi ignorate ușor, iar acestea sunt cele care conduc la rapoarte și sancțiuni cu care aceste familii nu sunt obișnuite în școala primară.

În plus, școlile gimnaziale obișnuite din Spania (IES) sunt școli de masă unde prejudecățile sunt mai frecvente decât în școlile speciale, iar acești elevi sunt tratați în mod diferit - și sunt uneori respinși - în comparație cu ceilalți elevi.

Școala, ca instituție, este concepută și orientată în primul rând spre un tip de majoritate, tipul elevului standard.

Diversitatea este deseori văzută ca o dificultate, asociată mai mult cu necesitatea de a compensa dificultățile decât cu un aspect care poate fi îmbogățit pentru toți elevii în ansamblu. Deci, uneori, relația se bazează pe o lipsă de înțelegere reciprocă și pe un eșec în promovarea relațiilor de egalitate .

Relațiile cu colegii . Relațiile cu colegii lor sunt în întregime adecvate atât în învățământul primar, cât și în cel liceal. La fel ca toți adolescenții, aceștia își caută egalii, modele de urmat, colegii cu care aceștia împărtășesc cel mai mare număr de activități.

Este un aspect pozitiv faptul că în fiecare școală există un model de elev mai în vârstă care studiază și obține rezultate bune, în special în învățământul liceal.

Când se află în al treilea și al patrulea an de învățământ secundar obligatoriu și întrucât, din păcate, încă există puțini elevi romi în acest stadiu, atunci se integrează cu colegii care nu sunt de etnie romă și își construiesc relațiile de prietenie la fel ca ceilalți adolescenți.

Relația de sprijin reciproc cu colegii. Această relație diferă în funcție de situația în care vorbim despre școala primară sau gimnazială. În școala primară, relațiile sunt mai egale între elevii dintr-o clasă. În școala gimnazială/liceu, ca și în cazul celorlalți adolescenți, elevii mai studiosi și elevii problematici formează grupuri distincte. Același lucru se întâmplă și cu elevii noștri: elevii studiosi formează un grup împreună, pe de o parte, și cei ce fac neazuri pe cealaltă. Dar nu a existat nicio diferență percepută în comparație cu grupul majoritar de adolescenți non-romi din școală.

Diferențele pot apărea atunci când copiii noștri nu pot participa la excursii, nu pot cumpăra rechizite școlare etc., din cauza venitului mic al familiei. Aici tind să apară diferențe între elevi, rezultatul fiind elevi care se simt respinși de școală sau care se simt mult mai puțin integrați în grup decât ar trebui.

Relațiile cu profesorii. Așteptări. Așteptările profesorului în ceea ce privește acești elevi lasă mult de dorit. În cele mai multe cazuri, copilul este stigmatizat de către profesor, astfel încât, în multe cazuri, profesorul îl face pe copil să creadă că nu este pregătit să studieze. Atunci când copiii provin dintr-o școală specială, problema se înrăutățește și mai mult, deoarece elevii sunt considerați a fi fără capacitatea de a învăța În experiența FSG există un număr de copii care au terminat școala, au obținut diploma deși au urmat cursurile unei școli speciale în ciclul primar. Ce s-a întâmplat este faptul că elevul a fost consiliat și îndrumat pe tot parcursul școlii gimnaziale, iar problemele lor au fost rezolvate atunci când au apărut.

PERSPECTIVELE EDUCAȚIONALE PE CARE ȘCOLILE LE OFERĂ ASTĂZI ACESTUI TIP DE ELEV SUNT TOTAL NEGATIVE, DACĂ SCOPUL URMĂRIT ESTE EDUCAȚIA ADOLESCENȚILOR. DACĂ SCOPUL ESTE SĂ-I DEMOTIVAȚI, ASTFEL ÎNCÂT ACEȘTIA SĂ RENUNȚE LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL OBLIGATORIU, ATUNCI SUNT ÎN DIRECȚIA BUNĂ.

Dacă luăm în considerare școala primară, profesorii sunt mai practici și înțeleg mai bine motivația elevilor. Dar, în multe cazuri, paternalismul excesiv (uneori inevitabil) creează o dependență a elevilor de aceste școli, ceea ce reprezintă apoi un obstacol în calea relațiilor lor cu profesorii de gimnaziu/liceu.

Relațiile de încredere între profesor și elev: există foarte puțini profesori care generează această încredere cu elevii lor. Dacă vorbim despre școala primară, atunci acest lucru există, dar dacă vorbim despre școala gimnazială/liceu, găsim puțini profesori cu această capacitate de a construi relația de încredere cu acești copii. Profesorul care dezvoltă această relație cu elevii este un profesionist care se implică personal în relația cu ei, dar inițiativa este personală, nu imperativ profesională, deoarece face parte din fișa postului.

Profesorii nu au pregătirea necesară și nu folosesc abordări bazate pe atenția acordată diversității culturale care include și minoritățile etnice. Acesta este unul dintre motivele pentru care elevii nu au încredere în ei și nu sunt capabili să finalizeze învățământul obligatoriu; iar lipsa unor modele pozitive atât în sala de clasă, cât și în mediul lor apropiat influențează abandonul școlar.

ELEVII

1.2 MARANATHA

Diverse aspecte influențează accesul la școli, cum ar fi vârsta la care copilul începe mai întâi școala, frecvența școlii, absenteismul și abandonul școlar.

Vârsta la care copilul începe școala. În mod tradițional, copiii romi au început școala la șase ani. Cu toate acestea, numărul familiilor de romi care își înscriu copiii la grădiniță la vârsta de trei ani nu a crescut.

Frecventarea: Rata absenteismului în orașele și școlile în care funcționează Federația Maranatha a scăzut semnificativ în ultimii ani, în special în rândul copiilor care frecventează școala primară, unde cazurile de absenteism sunt foarte particulare și se depune o muncă considerabilă de mediere cu familiile în găsirea de soluții. Cu toate acestea, această problemă crește în timpul tranziției de la învățământul primar la cel gimnazial/liceal deoarece, printre alte motive, copiii se simt complet dezorientați de schimbarea școlii și a mediului.

Abandonul. Aceasta este cea mai reală și mai gravă problemă cu care ne confruntăm. Dovezile sunt devastatoare în fiecare dintre școlile gimnaziale/liceu în care lucrăm sau desfășurăm activități: o rată de abandon de 100%. Tinerii romi care au terminat școala obligatorie sunt excepții rare.

Aceasta este o situație absolut inacceptabilă care necesită o intervenție urgentă și asumată. Trebuie acționat în cadrul comunităților de romi, pentru că altfel, indiferent de resursele investite, rezultatele vor fi întotdeauna neglijabile, așa cum au fost până în prezent.

Ca tendință generală, aproximativ 50% din elevi abandonează școala în al doilea an de învățământ gimnazial obligatoriu, 80% sau 90% în al treilea an și, după cum am arătat deja, 100% nu reușesc să termine.

Diferite aspecte influențează mediul școlar, relațiile reciproce de sprijin cu colegii lor și abandonul.

Relațiile cu colegii. Pentru acest aspect, este util să clarificăm cine sunt acești colegi, deoarece relațiile cu ceilalți din aceeași etnie sunt foarte bune, în timp ce relațiile cu ceilalți colegi sunt mai complicate și variază foarte mult în funcție de școală și de locație, deoarece adevărul este că în multe locuri, acești copii se confruntă încă cu respingerea ca rezultat al stereotipurilor privind populația de etnie romă pe care societatea în ansamblu le perpetuează.

Relații de sprijin reciproc cu colegii. După cum s-a menționat mai sus, această relație de sprijin apare de obicei între elevii aceluiași grup etnic, iar cu ceilalți există situații variate.

Relațiile profesorilor (așteptări, relații de încredere, percepția elevilor). Relația între profesori este un alt aspect care lasă mult de dorit și care depinde de atitudinea fiecăruia dintre profesori, deoarece nu toți profesorii se deranjează să câștige încrederea elevilor romi și să opteze pentru impunere sau pedeapsă.

Prin urmare, medierea este esențială, dar și informarea și formarea, astfel încât profesorii să înțeleagă comportamentul acestor copii și astfel să poată stabili o abordare care să permită comunicarea cu ei.

2. FAMILIILE

În această secțiune vom analiza relațiile dintre familii și profesori, cum sunt tratate temele școlare, așteptările familiilor, evaluarea școlii și participarea la viața școlii a copiilor lor. Acest lucru se va face prin intermediul unora dintre asociațiile de romi care colaborează în proiect.

2.1 FUNDAȚIA PENTRU ROMI

Din ce în ce mai multe familii de romi apreciază școala și educația ca bază pentru avansarea socială, dezvoltarea personală și deschiderea unor perspective pentru viitor (FSG, 2013). Factorii care pot influența educația copilului includ toate aspectele legate de familie și rolul părinților. Nivelul de educație al părinților, importanța pe care o acordă învățării și nivelul lor socio-economic și cultural influențează direct educația copiilor lor. Dar, din ce în ce mai multe familii devin conștiente de importanța frecventării școlii și menținerea contactului cu profesorii copiilor lor. Părinții au normalizat și inclus copii lor în ambele etape – preșcolar și primar - astfel încât contactul cu profesorii a devenit mai natural și se desfășoară mai frecvent, dar tranziția de la școala primară la cea gimnazială nu a fost încă normalizată de unele familii de romi. Ei nu știu cum funcționează școlile gimnaziale și nu există o apropiere reciprocă între familie și școală.

Trebuie remarcat faptul că familiile care participă la Programul Promocional au devenit mai conștiente și că s-a lucrat cu părinții cu privire la importanța participării la activitățile școlii și participarea la tutorialele cu profesorii .

Familiile Promocional mențin permanent contactul cu profesorii.

Menținerea contactului permanent cu profesorii. Aproape jumătate dintre familiile de romi vin la școală pentru a vorbi cu profesorii despre comportamentul și progresul copiilor lor după ce au fost contactați de către școală. Aproape un sfert din familii nu merg niciodată la școală (FSG, 2013).

Ajutați copiii la teme. În ceea ce privește ajutorul familiei la temele copiilor cu vârste cuprinse între 13 și 17 ani, mai mult de jumătate din familii recunosc că niciodată sau aproape niciodată nu-și ajută copiii (FSG 2013). Familiile își exprimă dorința de a-și ajuta copiii, dar, în cele mai multe cazuri, pot face acest lucru numai în primii ani de învățământ primar, deoarece părinții au un nivel de educație foarte scăzut.

Sunt părinți care nu au terminat învățământul obligatoriu și nu pot ține pasul cu copii lor. Aceste familii caută sprijin extern din partea organizațiilor precum FSG.

Acesta ar fi unul dintre motive, dar există și altele. În multe gospodării române, nu există spațiu efectiv pentru copii să-și pregătească temele. Părinții trebuie, prin urmare, să caute ajutor din afară pentru activități remediale.

Așteptările familiei. Majoritatea familiilor cred că copiii lor ar trebui să continue să studieze și după vârsta de 16 ani. În plus, părinții romi consideră că deciziile referitoare la educația copiilor lor ar trebui luate împreună cu școala. (FSG, 2013).

75% dintre familiile cu care lucrăm cred că începerea școlarizării la grădiniță la vârsta de trei ani este pozitivă. 99% dintre familii cred că copiii lor ar trebui să urmeze învățământul primar, 85% că ar trebui să înceapă învățământul gimnazial, dar doar 50% cred că este posibil ca copiii lor să termine liceul la 16 ani cu diplomă de absolvire. Când își însoțesc copii la înscrierea lor la liceu, au așteptări pozitive că vor începe și vor termina, dar când văd cerințele în primul și al doilea an, încep să-și piardă speranța că copiii lor vor putea să facă față atât din punct de vedere intelectual cât și financiar.

Atunci când elevii ajung în al treilea și al patrulea an, aceste familii își reevaluează așteptările și cred că, copiii lor pot continua studiile. Foarte puține familii nu-și sprijină copilul în continuarea studiilor.

CONSIDERĂM CĂ, PRAGUL DIFICIL ESTE CEL DE-AL DOILEA ȘI AL TREILEA AN DE LICEU. DACĂ REUȘESC SĂ DEPĂȘESCĂ ACEASTĂ ETAPĂ, FAMILIILE ÎNTREVĂD ȘANSE REALE CA COPIII LOR SĂ FINALIZEZE STUDIILE.

Un procent mare de familii își doresc ca, copiii lor să studieze pentru a fi "cineva în viață" și să nu se confrunte cu "aceleași greutăți" pe care le-au avut ei. Dar, atunci, ei îi împovărează pe copii cu o mare responsabilitate, în stadiul cel mai dificil al vieții lor (adolescența).

Parinții romi nu au cunoștințe și așteptări cu privire la posibilitățile oferite de educație, adică prin formare profesională sau continuarea studiilor după învățământul obligatoriu. Acest lucru, împreună cu lipsa de cunoștințe și informații cu privire la oportunitățile și avantajele pentru copiii lor de a continua în sistemul de învățământ, duce la așteptări foarte mici în rândul multor familii. Lipsa unor modele pozitive în rândul comunității de romi este un alt factor care influențează așteptările scăzute ale familiilor de romi.

Mulți părinți nu-și văd copiii finalizând liceul și mergând mai departe.. Cu toate acestea, există tot mai multe familii care își sprijină copiii să continue studiile dincolo de învățământul obligatoriu.

În afară de această realitate, aflăm că elevii noștri au, de asemenea, aceleași probleme care pot fi văzute în orice familie occidentală: protecționismul excesiv, lipsa autorității părintești din cauza

lipsei de timp, influența mass-media ... aceasta este imaginea unei populații mult mai eterogene decât înainte, elevii care au posibilități de avansare socială ating obiectivele educaționale, din ce în ce mai mult cu implicarea familiilor lor.

În general, romii consideră că educația este importantă și că educația aduce beneficii. Mai mult, majoritatea romilor cred că educația este la fel de importantă pentru băieți, ca și pentru fete. Când vorbim despre școala gimnazială/liceu, aceștia apreciază și faptul că copiii lor frecventează școala, dar numărul problemelor cu care se confruntă aceste familii este atât de mare încât nu pot continua să aprecieze în mod pozitiv educația permanentă a copiilor lor. Dificultăți financiare (cumpărarea de cărți, plata pentru activitățile din timpul orelor de școală, plata pentru calculatoare, internet ... toate aceste dificultăți obligă familiile să nu-și mai motiveze copii să continue școala deoarece nu dispun de resursele financiare, sociale și educaționale.

După cum s-a discutat mai sus, multe școli au o relație foarte limitată cu părinții romi, ceea ce influențează percepția pe care o au asupra școlii, neîncrederea reciprocă și prejudecățile dintre școli și comunitatea romă. Percepția școlii pentru unii romi este de un "mediu puțin cunoscut" cu care nu sunt familiarizați. Multe familii de romi înțeleg că frecventarea școlii este obligatorie, dar ei nu o consideră o oportunitate în dezvoltarea copiilor lor.

Implicarea în viața profesională. Majoritatea familiilor noastre nu au un loc de muncă stabil și lucrează în domenii precum colectarea deșeurilor (carton și / sau resturi) sau comerțul stradal(nereglementat).

- Un mic procent din familii fac curățenie, în principal sunt job-uri temporare. În cadrul acestui profil, găsim familii ale căror copii au tendința de a termina liceul.
- Există o rată ridicată a șomajului în rândul populației.
- Probleme acute legate de șomajul temporar sau pe termen lung în rândul celorlalți membri ai gospodăriei. Nivelul șomajului este foarte ridicat, de aproximativ 70%.

2. FAMILII

2.2. FEDERAȚIA MARANATHA

Mențineți contactul permanent cu profesorii. Avem probleme enorme, încercând să-i facem pe părinți să dobândească obiceiul de a comunica direct cu profesorii copiilor lor, deoarece se simt de multe ori intimidăți sau pur și simplu nu manifestă niciun interes. De aceea, monitorii / mediatorii romi pe care i-am angajat în școlile cu care lucrăm sunt extrem de importanți. În calitate de persoane respectate și recunoscute de comunitatea romă, ei au ocazia și încrederea necesară să intre în casele acestor familii, să intermedieze relația între școală și familie și să medieze conflictele care au loc zilnic.

Ajutați-i pe copii să-și facă temele. După cum s-a menționat mai sus, chiar și în cazurile în care părinții sunt implicați în educația copiilor lor, este foarte dificil sau imposibil ca ei să-și ajute copiii cu temele lor,

din cauza unei lipse evidente a educației. Credem că ar fi foarte util ca acești părinți să participe la ateliere specifice de formare .

Așteptările familiei în ceea ce privește educația. În general, așteptările familiei în ceea ce privește educația nu sunt mari, deși cuplurile mai tinere încep să fie conștiente de importanța asigurării unei educații alese pentru copiii lor. Procesul de schimbare a mentalităților în acest sens este lent, dar are loc treptat.

Sistemul de învățământ a fost întotdeauna o provocare pentru comunitatea romă deoarece nu include nici un aspect al culturii lor. În mod tradițional, se credea că frecventarea școlii va însemna o pierdere a identității. Cu toate acestea, în ultima vreme s-a produs o schimbare semnificativă în această privință.

Așa cum am remarcat la punctul anterior, este un proces lent, dar întrucât este produs din interiorul comunităților de romi , este o schimbare care va acoperi un spectru din ce în ce mai mare de familii de romi.

Participarea la viața școlii. Doar părinții care manifestă cu adevărat interes pentru educația copiilor lor participă la activitățile sau întâlnirile organizate de școli. Restul rămân deoparte.

2. FAMILII

2.3. ASOCIAȚIA FEMEILOR DE ETNIE ROMĂ

Contactul dintre familiile de romi și profesori nu este permanent și, în general, apare numai și exclusiv atunci când apar probleme majore și niciodată preventiv. Ca regulă generală, nu există o relație bazată pe încredere reciprocă, care ar trebui să fie stabilită la începutul anului.

AJUTAȚI COPIII SĂ-ȘI FACĂ TEMELE

Ca regulă generală, familiile de romi nu-și ajută copiii cu temele de casă, deoarece în majoritatea cazurilor nu se simt calificați să facă acest lucru și, așa cum s-a explicat mai sus, nu dispun de resursele necesare. În timp ce învățământul gimnazial obligatoriu progresează, interesul pentru școală dispare aproape în întregime, în special în rândul fetelor romi, care au "obligația" de a ajuta acasă și de a se îngriji de ceilalți frați.

AȘTEPTĂRILE FAMILIEI

În ansamblu, deși familiile romi sunt foarte eterogene, situația de excludere socială în care se află are efect și asupra priorităților care sunt altele și educația nu se numără printre acestea.

Având în vedere rolul deosebit de important al familiei și comunității în contextul romilor, este esențial ca familiile romi să fie conștiente de consecințele abandonului școlar, în ceea ce privește dezvoltarea personală și incluziunea socială și economică viitoare . Este deosebit de important să se lucreze cu

famiiliile de romi pentru a ajuta fetele să rămână în sistemul de învățământ, deoarece acestea sunt cele mai afectate de ratele ridicate de abandon școlar.

În multe familii de romi nu există modele de urmat. Este necesar, prin urmare, să accentuăm acest aspect, sprijinind familiile astfel încât tot mai mulți romi să își finalizeze studiile și să devină modele pentru propria lor comunitate.

ASPECTE POZITIVE PRIVIND FRECVENTAREA ȘCOLII

Ca regulă generală, familia romă nu recunoaște școala ca spațiu de întâlnire, reflecții și dezbateri. În consecință, ei o văd ca pe un mediu ostil și nu conștientizează aspectele pozitive ale frecventării școlii. Dacă, în plus, școala nu este receptivă din punct de vedere multicultural și este perpetuată neîncrederea și prejudecățile dintre școală și familia de romi, atunci trebuie găsite soluții.

INTEGRAREA PE PIAȚA MUNCII

Insertia copiilor romi pe piața muncii are loc în anumite cazuri cu comerțul stradal.

TREBUIE SĂ LUĂM CA PUNCT DE PLECARE FAPTUL CĂ RATA ȘOMAJULUI ÎN RÂNDUL POPULAȚIEI ROME ESTE DE APROXIMATIV 45%, CU APROAPE 25% MAI MULT DECAT POPULAȚIA ȚĂRII, IAR PENTRU CEI CARE MUNCESC, RATA DE OCUPARE TEMPORARĂ ESTE DE APROXIMATIV 70%.

Nu mai puțin important este faptul că foarte puțini sunt angajați. Astfel, găsim o relație semnificativă între viața profesională și cea educațională a familiei romă.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR AL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

03. MĂSURI CARE GARANTEAZĂ CĂ TOȚI COPIII ROMI ...

3.2 FINALIZEAZĂ CICLUL PRIMAR

Integrarea copiilor romi în sistemul de învățământ este considerată o condiție de bază.

1. Primăria "Tundzha" este una dintre cele șase municipalități pilot care operează programele Rommed 2 și ROMAKT și are o nouă viziune. Pentru punerea în aplicare a programelor municipiului "Tundzha" este construit grupul local de acțiune, care include reprezentanți ai comunităților de romi. Cu ajutorul grupului local de acțiune sunt identificate și rezolvate diverse probleme în educație, sănătate, ocuparea forței de muncă și șomaj, infrastructură, locuințe, căsătorii timpurii, care afectează persoanele din grupurile vulnerabile. Reprezentanții grupului au participat la actualizarea planului municipal pentru integrarea romilor pentru perioada 2015-2020 în implementarea strategiei regionale pentru integrarea romilor în regiunea Yambol pentru perioada 2012-2020. Municipiul Tundzha este unul dintre puținele municipalități care au un plan specific de acțiune pentru 2015, cu obiective și activități clare și realizabile. Planul municipal de acțiune aplică o abordare integrată și orientată către persoanele vulnerabile, ca parte a unei strategii mai ample de combatere a sărăciei și excluziunii, nu exclude acordarea de sprijin persoanelor dezavantajate din alte grupuri etnice și / sau marginalizate.

În cadrul Uniunii Europene pot fi construite structuri similare prin care să se promoveze participarea grupurilor minoritare la procesul de planificare și punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a părăsirii timpurii a sistemului educațional de către copii din aceleași grupuri minoritare. Aceste structuri vor fi deschise și accesibile tuturor și vor transmite feedback cu privire la efectul și impactul politicilor și propunerilor deja implementate pentru rezolvarea problemelor specifice. În sfera educațională în contextul provocărilor legate de integrare sunt evidențiate: rata scăzută de înmatriculare a copiilor romi în învățământul preșcolar (comparativ cu copiii din comunitatea aferentă) și riscul crescut de abandon școlar în rândul copiilor romi. Anularea taxelor pentru toți copiii din grădinițe.

Aceasta este o politică municipală specifică, implementată de administrația municipală împreună cu grupul local de acțiune și cu reprezentanții comunităților locale de romi. Municipiul Tundzha desfășoară o politică flexibilă privind educația preșcolară, luând în considerare situația demografică și caracteristicile teritoriale ale municipiului în interesul copiilor și al părinților acestora.

Guvernul și consiliul local au implementat o serie de măsuri și stimulente pentru a reduce absentismul la nivel preșcolar.

Statul nu dispune de niciun mecanism prin care să faciliteze accesul copiilor în învățământul preșcolar. Administrația locală a abrogat taxele pentru grădinița. Concluzia este că cea mai bună opțiune este numărul mare de copii în clasele pregătitoare, care primesc fonduri de la bugetul de stat prin intermediul unui standard de cheltuieli unice.

Această măsură specifică este însoțită de campanii de informare și conștientizare și întâlniri cu comunitățile locale de părinți. În cadrul acestora sunt clarificate beneficiile implicării timpurii în educația preșcolară a copiilor și a familiilor, drepturile copiilor și responsabilitățile părinților de a respecta drepturile copiilor în viața de zi cu zi - dreptul la educație, dreptul de a se juca etc. Pentru asigurarea accesului în învățământul preșcolar este asigurat transportul gratuit al copiilor la grădinițe, în baza unui contract cu companii de transport licențiate.

Anularea taxelor combinate cu o abordare integrată de sprijinire a preșcolariilor și a părinților acestora contribuie la creșterea numărului de copii în grădinițe. Acest lucru reduce riscul abandonului școlar din ciclul primar.

2. Îmbunătățirea calității educației școlare

Comunitatea ar trebui să se străduiască să stabilească un model de organizare a procesului de învățare zilnic, care să includă formarea obligatorie, studiul individual, recrearea și jocurile, alimentația. Eforturile autorităților locale și ONG-urilor oferă componente importante ale organizării zilnice a procesului educațional - cursuri de nutriție și transport gratuit pentru elevi. Organizarea procesului educațional este recunoscută drept o prioritate națională și un instrument pentru îmbunătățirea calității educației. Aceasta este o măsură eficientă de reducere a abandonului școlar, prin care oferim oportunități pentru a reduce decalajul în performanța elevilor, eliminarea lacunelor prin studiu individual în sălile de studiu.

3. Introduceți noțiuni "mentor în învățare" și modelul de muncă comunitar.

Această practică sprijină eforturile comunității de a atrage copiii romi din cele mai marginalizate și cele mai sărace familii. Mentorii romi susțin activitatea cadrelor didactice prin sprijinirea copiilor în sălile lor de studiu, dar, mai ales, munca lor vizează direct implicarea părinților și a copiilor în viața școlară. Rolul mediatorului educațional este de a facilita comunicarea dintre școală și familie. Asistarea cadrelor didactice în atragerea și permanentizarea copiilor în școli și munca cu copiii și elevii expuși riscului de părăsire timpurie a școlii, inclusiv desfășurarea de activități individuale cu părinții. Oferă asistență în derularea diferitelor activități în cluburile părinților. Activitatea cluburilor părinților are loc pe arii tematice, care acoperă aspecte ale legislației naționale în domeniul educației, drepturile și obligațiile părților implicate, modul în care părinții trebuie să fie activi în ceea ce privește educația copiilor lor. Familia aflată în situație de risc, în general, nu recunoaște școala ca fiind ceva important. Mentorii / facilitatorii lucrează cu părinții romi pentru a înțelege beneficiile și obligațiile față de educația copiilor lor. Mediatorii școlari sunt de etnie romă putând astfel construi o relație de încredere cu familia.

Acestea sunt cele mai bune practici care necesită implicarea activă a comunității în procesul de luare a deciziilor și acțiunile care se impun a fi luate pentru o educație de calitate.

4. Politici de acordare de stimulente financiare pentru elevi și studenți pentru excelență în educație pentru persoanele dezavantajate din punct de vedere social, inclusiv pentru elevii de etnie romă. Aceasta este o inițiativă a organizațiilor neguvernamentale de tineret, fondurile sunt strânse prin intermediul campaniei de caritate "Balul de caritate de Crăciun" și alocate în conformitate cu normele stabilite pentru acordarea de burse și stimulente financiare. Politicile de integrare și de prevenire a părăsirii timpurii a sistemului de învățământ în UE trebuie să fie direcționate nu numai către reprezentanții grupurilor minoritare ci către toți copiii și studenții.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR AL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

03. MĂSURI CARE GARANTEAZĂ CĂ TOȚI COPIII ROMI ...

3.3 REDUCEREA NUMĂRULUI CELOR CARE ABANDONEAZĂ ȘCOALA

Astăzi, populația de etnie romă este cea mai mare minoritate etnică din Europa. Estimările variază foarte mult, între 10 și 12 milioane de persoane. Dintre acestea, aproximativ 6,2 milioane de persoane locuiesc în UE, majoritatea în statele membre centrale și estice. Marea majoritate a romilor din Europa (80-85%) au un stil de viață deja stabilit. Figura 1 prezintă concentrarea romilor din UE, din țările candidate și din țările potențial candidate.

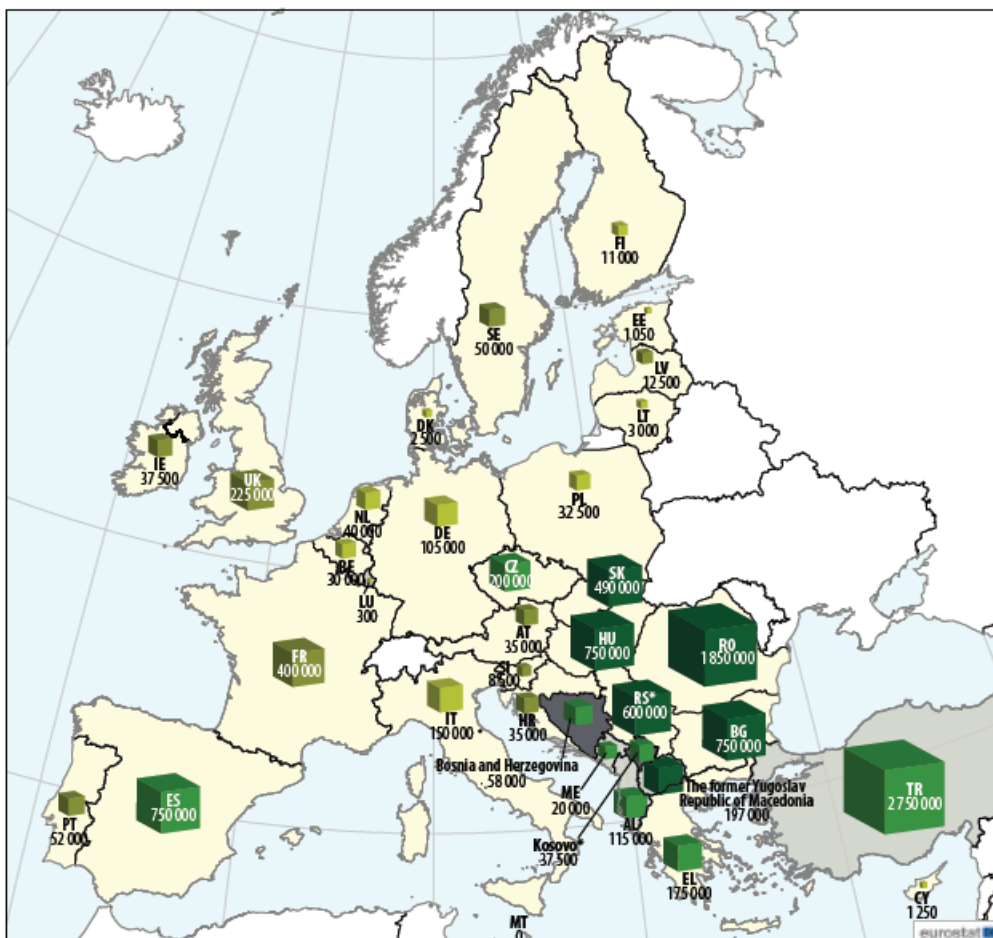

Figura 1: Populația romă estimată în țările UE și țările candidate (2012)

Romii au fost identificați ca fiind un grup aflat în stare de risc care trebuie integrați pentru a contribui la atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020 în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, educația și sărăcia. O parte semnificativă a celor 10-12 milioane de romi din Europa trăiesc marginalizați atât în zonele rurale, cât și în zonele urbane în condiții socio-economice foarte precare. Discriminarea, excluderea socială și segregarea sunt aspecte cu care se confruntă romii.

Aceștia se confruntă cu un acces limitat la educația de înaltă calitate, dificultăți în integrarea pe piața muncii, venituri scăzute și sănătate precară, care la rândul lor determină rate mai mari de mortalitate și o speranță de viață mai scăzută în comparație cu non-romii. UE și statele membre au o responsabilitate specială față de romii, care trăiesc în toate statele membre, în țările candidate și potențial candidate. Carta drepturilor fundamentale stabilește valorile pe care se bazează UE. Aceste valori trebuie transpuse în practică pentru a îmbunătăți situația romilor, care formează cea mai mare minoritate etnică din UE.

Problemele fundamentale, accesul la educație, ocuparea forței de muncă, asistența medicală și locuințele reprezintă obstacolele în calea asigurării unor condiții de viață mai bune pentru romi și a realizării coeziunii sociale a comunității romilor în UE.

Accesul pe piața muncii; Analiza pentru anul 2011 a evidențiat modul în care statele membre stabilesc obiective naționale de ocupare a forței de muncă în programele naționale de reformă, pe baza cărora se poate măsura progresul. Dovezile și cercetările empirice privind situația socio-economică a romilor arată că există un decalaj semnificativ între rata de ocupare pe piața muncii a populației rome și a restului populației.

Accesul la serviciile medicale; Speranța de viață la naștere în UE este de 76 de ani pentru bărbați și de 82 de ani pentru femei. Pentru romi, se estimează că este cu 10 ani mai puțin. În plus, în timp ce rata mortalității infantile în UE este de 4,3 la mia de nașteri, există dovezi că rata este mult mai mare în rândul comunităților de romi. Un raport al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare privind cinci țări a menționat că rata mortalității infantile a romilor este de 2 până la 6 ori mai mare decât cea a populației generale, în funcție de țară. Niveluri ridicate ale mortalității infantile în rândul comunității de romi sunt raportate în alte țări. Accesul la locuințe și serviciile de bază; Între 72% și 100% din gospodăriile din UE sunt conectate la o rețea publică de alimentare cu apă. Cu toate acestea, situația romilor este mult mai gravă. Condițiile de locuit includ accesul necorespunzător la serviciile publice, cum ar fi apa, electricitatea sau gazul. Acest lucru are un impact negativ asupra sănătății și integrării globale în societate.

Motivele lipsei de educație în rândul populației rome

Rezultatele școlare în rândul populației rome sunt mult mai slabe decât a restului populației, deși situația diferă între statele membre. În timp ce frecventarea școlii primare este obligatorie în toate statele membre, statele membre au datoria de a asigura că educația primară este accesibilă tuturor

copiilor. Conform datelor disponibile, o medie de 97,5% dintre copii finalizează învățământul primar în întreaga UE.

Sondajele arată că, în unele state membre, doar un număr limitat de copii romi au terminat școala primară. Copiii romi tind să fie suprareprezențați în învățământul special și școli segregate. Este nevoie să se consolideze legăturile cu comunitățile prin mediatori școlari, biserici, asociații religioase sau comunități și prin participarea activă a părinților copiilor de etnie romă, îmbunătățirea competențelor interculturale ale profesorilor, reducerea segregării și asigurarea finalizării învățământului primar.

Comisia intenționează să inițieze o acțiune comună cu Consiliul Europei pentru instruirea a circa 1000 de mediatori pe parcursul a doi ani. Mediatorii pot informa și sfătui părinții cu privire la funcționarea sistemului educațional local și pot ajuta copiii să facă tranziția între fiecare etapă a carierei școlare. Este bine cunoscut faptul că, copiii care lipsesc, intră târziu în sistemul școlar sau îl părăsesc prea devreme, se vor confrunta ulterior cu dificultăți semnificative, de la analfabetism și probleme de limbă la sentimente de excludere.

Prin urmare, sunt încurajate programele a doua șansă pentru adulții tineri pentru finalizarea studiilor, inclusiv programele care se concentrează în mod explicit pe copiii romi. De asemenea, ar trebui sprijinită reforma curriculară și elaborarea unor metode de predare inovatoare. Implicarea copiilor dezavantajați necesită o cooperare transsectorială și programe de sprijin adecvate.

De aceea, statele membre ar trebui să se asigure că toți copiii romi au acces la o educație de calitate și nu sunt supuși discriminării sau segregării. Statele membre ar trebui să asigure, cel puțin, absolvirea școlii primare. Acestea ar trebui, de asemenea, să extindă accesul la educația de calitate a copiilor de vârstă preșcolară și să reducă numărul persoanelor care părăsesc timpuriu școala din învățământul liceal, în conformitate cu Strategia Europa 2020. Tinerii romi ar trebui încurajați să frecventeze învățământul liceal și terțiar.

Majoritatea statelor membre au raportat măsuri relevante pentru educația și îngrijirea copiilor de vârstă preșcolară, abandonul școlar timpuriu, educația incluzivă și sprijinul individualizat. Multe state membre au adoptat strategii de combatere a părăsirii timpuri a școlii, dar acestea nu vizează în mod explicit romii, care continuă să fie suprareprezențați în rândul persoanelor care abandonează timpuriu școala. O schimbare pozitivă de paradigmă, care recunoaște importanța educației timpurii, a devenit vizibilă în ultimii ani. Acest lucru este demonstrat de creșterea fondurilor alocate grădinițelor și modificărilor legislative în mai multe state membre pentru introducerea sau extinderea educației preșcolare obligatorii.

Se pune accent pe promovarea educației incluzive și a sprijinului individualizat acordat copiilor în învățământul de masă. Monitorizarea adecvată, finanțarea durabilă și educația relevantă a cadrelor didactice trebuie asigurate pentru a obține rezultate tangibile. O atenție sporită trebuie acordată programului a doua șansă și educației adulților, facilitând tranziția între nivelurile de educație, inclusiv învățământul terțiar. Urmărirea măsurilor active de desegregare pentru a oferi educație de bună calitate copiilor romi într-un cadru general ar trebui să constituie o prioritate. Programele de formare ar trebui

să corespundă nevoilor reale ale pieței muncii pentru a îmbunătăți în mod eficient perspectivele de angajare.

Abandonul școlar în rândul elevilor de etnie romă

Cei care abandonează școala sunt: "populația cu vârsta cuprinsă între 18 și 24 de ani, cu cel mult învățământul gimnazial". Obiectivul principal al strategiei Europa 2020 este de a reduce ratele de abandon școlar la mai puțin de 10% până în 2020, deoarece competențele dobândite în învățământul superior sporesc șansele de angajare și reduc sărăcia.

Datele Eurostat pentru statele membre care fac obiectul sondajului FRA privind românii arată că, pentru populația cu vârsta de 18-24 ani, Republica Cehă, Slovacia și Polonia au reușit să reducă ratele de abandon la nivelul de referință Europa 2020 de 10%, în timp ce Bulgaria, Grecia și Franța sunt cu un pas în față. Spania (27%) și Portugalia (23%) au cea mai mare pondere a persoanelor care părăsesc timpuriu școala. (Comisia Europeană 2012).

MAREA MAJORITATE A ROMILOR CU VÂRSTE CUPRINSE ÎNTRE 18-24 ANI, ABANDONEAZĂ ȘCOALA FĂRĂ A OBTINE O CALIFICARE PROFESIONALĂ ȘI, PRIN URMARE, NU ÎNDEPLINESC CONDIȚIILE ESENȚIALE CERUTE PE PIAȚA MUNCII.

Procentul persoanelor care au părăsit timpuriu școala, în rândul romilor, cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani variază de la 72% în Republica Cehă la 82% -85% în Ungaria, Polonia, Slovacia, Italia și Bulgaria. În România, Franța, Spania, Portugalia și Grecia, mai mult de 93% dintre românii cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani nu au absolvit liceul.

Părăsirea școlii înaintea vârstei de 16 ani este, de asemenea, predominantă în rândul romilor, vârsta care marchează sfârșitul școlarizării obligatorii în majoritatea statelor membre. Ratele mai mari se înregistrează în Bulgaria, Grecia, Spania, Italia și Portugalia.

Familiiile sărace de etnie romă nu pot să dispună de mijloace financiare adecvate pentru a sprijini educația copiilor lor. Literatura existentă pe această temă sugerează că, calitatea scăzută a învățământului primar în școlile frecventate de romi, căsătoria și nașterea timpurie, nevoia de a contribui la venitul gospodăriei și problemele părinților romi cu privire la siguranța copiilor lor, în special a fiicelor lor sunt impedimente pentru continuarea studiilor.

MOTIVELE PRINCIPALE DE A NU FRECVENTA ȘCOALA SAU DE A RENUNȚA LA EDUCAȚIE SUNT DE ORDIN FINANCIAR, INCAPACITATEA DE A SUPORTA COSTURILE AFERENTE ȘI NEVOIA DE A MUNCII.

Alte răspunsuri reflectă motive circumstanțiale, cum ar fi boala, distanța mare de școală, căsătoria și nașterea sau lipsa documentelor, precum și motivele aspiraționale, cum ar fi cei care au avut rezultate slabe la școală sau care au considerat că sunt suficient de educați. În sfârșit, există motive legate de mediul școlar, care poate fi, spre exemplu, ostil. Influența căsătoriilor timpurii asupra ratelor de abandon școlar timpuriu este complexă și este legată de responsabilitățile familiale. Acest factor trebuie

examinat din perspectivă de gen, deoarece consecințele căsătoriilor timpurii asupra educației și a altor aspecte nu sunt aceleași pentru bărbați ca și pentru femei.

Măsuri pentru asigurarea unei educații de calitate pentru romi: Exemple de abordări

Comisia a identificat o gamă largă de abordări care acoperă domeniile din cadrul UE. Această secțiune evidențiază o serie de exemple privind abordările implementate în statele membre în principal de către instituțiile publice sau neguvernamentale.

Creșterea gradului de conștientizare a egalității în școli

Comisia irlandeză pentru drepturile omului și egalitatea de șanse a lansat o campanie de sensibilizare a problemelor privind egalitatea în școli, de exemplu în ceea ce privește egalitatea de gen, dizabilitățile sau diversitatea culturală. Instrumentul principal este un manual de formare conceput pentru a oferi cadrelor didactice resurse de predare bazate pe egalitate pentru a fi utilizate în curriculum pentru a încuraja elevii să acționeze în probleme de egalitate, drepturile omului și justiție socială în clasă, la școală sau în cadrul comunității lor mai largi. Incluziunea elevilor a reprezentat un aspect important în conceperea materialelor de formare.

Reforma legislativă a statelor membre ale UE:

- Noua lege prevede o prelungire a școlarizării și interzice clasele segregate. (Bulgaria)
- Interzicerea plasării copiilor în școli speciale pe baza mediilor lor sociale. Investiții planificate pentru grădinițe (Republica Slovacă)
- Grădinița este obligatorie de la vârsta de trei ani începând cu anul școlar 2015-2016 (Ungaria, Finlanda)

Școli PJ- un proiect social

Școlile PJ educă elevii din mai multe localități (în zonele rurale). Au fost asigurate cursuri de zi pentru clasele 1-8, transport gratuit și mese școlare gratuite. În plus, au fost furnizate cursuri de pregătire a cadrelor didactice și materiale școlare. Proiectul a fost implementat în 794 de școli în care au fost raportate o creștere a numărului de participanți și a rezultatelor obținute. Proiectul inițial finanțat de Fondul Social European a fost susținut cu finanțare națională. (Bulgaria)

Medierea școlară

Mediatorii școlari de origine romă sunt elementul de legătură între școală și familiile cu copii romi. (Belgia)

Sprrijin pentru integrarea copiilor și tinerilor romi

Principalele activități ale acestor proiecte sunt: 1) formarea mediatorilor romi și susținerea muncii lor în școli și centre educaționale; 2) crearea de centre resursă pentru copiii romi; 3) organizarea de

evenimente interculturale; 4) furnizarea de materiale informative; 5) formarea cadrelor didactice privind gestionarea diversității și nediscriminarea în educație. (Letonia)

Pregătire gratuită în cadrul programului școală după școală

Proiectul principal (care include romii pe lângă alte grupuri) finanțat de primăria orașului Viena în anul școlar 2014-2015 a început să ofere școlarizare gratuită în școlile primare din Viena în toamna anului 2014. Scopul a fost de a oferi servicii de sprijin pentru copiii care au nevoie de asistență. Din februarie 2015, acest sprijin a fost extins și la școlile gimnaziale. Aceștia din urmă lucrează în strânsă cooperare cu școlile primare. Proiectul a ajuns la 15.000 de elevi în învățământul primar din Viena și circa 10.800 de elevi de liceu. În urma unei evaluări, ideea este ca școlile să aibă mai multă autonomie. Domeniile cheie includ, de asemenea, asistența la domiciliu și dezvoltarea limbajului pentru copiii a căror primă limbă nu este limba germană. (Austria)

Bune practici pentru a se asigura că toți copiii romi au acces la o educație de calitate și reducerea numărului celor care abandonează școala

În întreaga UE, Fondul Social European (FSE) finanțează inițiative de îmbunătățire a educației și formării profesionale și de asigurare a faptului că tinerii își completează educația și dobândesc abilitățile care îi fac mai competitivi pe piața muncii. Reducerea ratelor abandonului școlar reprezintă o prioritate majoră, împreună cu îmbunătățirea oportunităților privind învățământul profesional și tehnic. Sunt enumerate câteva bune practici și finanțarea proiectelor de către FSE menite să asigure o educație mai bună a romilor și să reducă abandonul școlar timpuriu în rândul copiilor romi.

Creșterea gradului de conștientizare a romilor cu privire la finalizarea educației

Comunitatea romilor a făcut progrese importante în ultimii treizeci de ani în Spania. De exemplu, 94% dintre copiii romi încep școala la vârsta obligatorie sau mai devreme. Cu toate acestea, majoritatea acestora abandonează școala înainte de a absolvi învățământul gimnazial/liceal. Campania "Când cresc, vreau să fiu" abordează această problemă, făcându-i pe tinerii romi, familiile lor conștienți de importanța finalizării studiilor. În prima fază, principalul grup țintă al campaniei au fost familiile de romi cu copii cu vârsta cuprinsă între 7 și 10 ani. Un autocar cu un studio foto a călătorit prin 38 de orașe din Spania în cartierele romilor, permițând copiilor să creeze macheta foto reprezentând job-urile la care visează. Apoi au adus acest obiect de artă cu mesajul "Oricare ar fi visul tău, termină școala gimnazială". O nouă fază a campaniei, planificată pentru toamna anului 2012, încurajează adolescenții romi cu vârste între 12 și 16 ani să-și finalizeze liceul.

Numele proiectului: "Când cresc, vreau să fiu ..."

Domeniu de activitate: romi, tineri, educație și formare, incluziune socială

Organizație: Fundación Secretariado Gitano, Spania (Fundația pentru romi)

Consolidarea educației pentru copiii romi

Un proiect multilateral care urmărește să îmbunătățească nivelul de educație și șansele de viață ale copiilor din comunitățile de romi marginalizate a fost lansat pe întreg teritoriul Slovaciei. Inițiativa ambițioasă desfășoară trei activități complementare în 200 de școli în beneficiul a peste 22.000 de elevi romi.

Au fost elaborate douăsprezece programe de formare continuă pentru a îmbunătăți competențele cadrelor didactice care lucrează cu copiii romi. Se oferă o gamă de sprijin pentru îmbunătățirea dezvoltării copiilor romi, inclusiv a programelor școlare după-școală. Și o nouă gamă de materiale didactice și instrumente a fost creată special pentru a ajuta elevii romi să exceleze la clasă. Sunt de asemenea depuse eforturi pentru ca părinții romi să se implice mai mult în educația copiilor lor. De fapt, mai mult de 5.000 de părinți participă la programe cu scopul de a-și ajuta copiii să se pregătească pentru școala primară. De asemenea, au fost puse la dispoziție servicii de consultanță în carieră pentru părinții ai căror copii finalizează școala elementară. În plus, proiectul a generat 400 de noi locuri de muncă deoarece fiecare școală participantă a reușit să angajeze două persoane de sprijin. Aceste posturi sunt finanțate prin proiect.

Mai mult de 2800 de profesioniști au luat parte la programele de educație continuă. La rândul lor, profesorii implicați în proiect au contribuit la crearea de noi resurse de învățare pentru copiii romi, care pot fi folosite de colegi din întreaga țară.

AJUTAREA ELEVILOR ROMI MARGINALIZAȚI SĂ TREACĂ CLASA: COPIII ROMI CARE FRECVENTEAZĂ O ȘCOALĂ PRIMARĂ DIN NORDUL SLOVACIEI AU LUAT PARTE LA UN PROIECT CARE URMĂREȘTE SĂ ÎMBUNĂTĂȚEASCĂ NIVELUL DE EDUCAȚIE ȘI ASTFEL SĂ SPOREASCĂ ȘANSELE LA O VIAȚĂ MAI BUNĂ. ȘCOALA PRIMARĂ STEFANIKOVA DIN SATUL PODHORANY LÂNGĂ SPISSKA BELA ÎNREGISTREAZĂ UN NUMĂR MARE DE ELEVI ROMI.

Scopul acestei inițiative a fost pentru o tranziție mai reușită de la clasa I la clasa a II-a, respectând valorile lor sociale și culturale. Proiectul a îmbrățișat o serie de activități, de la îmbunătățirea abilităților lingvistice și a comunicării interpersonale până la cântec, dans, gătit și artă. De asemenea, s-au făcut pași pentru a oferi profesorilor instrumente pentru o mai bună informare și comunicare.

Obiectivul a fost acela de a învăța copiii într-un mod atrăgător și creativ. Sesiunile de brainstorming și munca în grup au fost însoțite de metode tradiționale. Cadrele didactice au făcut tot posibilul pentru a ridica stima de sine a copiilor romi. La orele de biologie au învățat să lucreze cu camere și microscopie. Orele de artă și muzică s-au dovedit a fi foarte populare, oferind acestor tineri marginalizați posibilitatea de a se exprima.

În total, 177 de copii romi au participat la activitățile din proiect împreună cu 15 dintre angajații școlii. În plus, au fost create noi materiale didactice, care pot fi folosite în viitor.

Numele proiectului: Trecerea elevilor de la MRC la învățământul gimnazial

Domeniu de activitate: deschiderea ușilor pentru învățare; Combaterea marginalizării

Organizație: Základná škola Štefánikova, Slovacia

Viața școlară

Liceul din orașul Ihtiman este unul din cele 1.880 de școli bulgare care participă la programul "Scoli mai atractive pentru tineri", care urmărește reducerea numărului de persoane care abandonează școala timpuriu prin îmbunătățirea oportunităților de angajare și prin sprijinirea integrării sociale în rândul tinerilor.

Prin proiectul școlar Ihtiman se urmărește încurajarea participării la activități extra-curriculare, sporind astfel interesul și valorizarea timpului pe care elevii îl petrec la școală. De la liceul Ihtiman, 17 cadre didactice și 75 de elevi participă la activități sportive comune și de agrement. Mulți dintre elevi provin din comunitatea de romi.

Aceste activități sunt concepute pentru a dezvolta abilitățile personale, intelectuale și fizice ale elevilor - a capacitatea de lucru ale echipei, a-și îmbunătăți exprimarea și a învăța să fie buni comunicatori. În plus față de aceste activități în desfășurare, liceul Ihtiman a organizat ateliere de lucru pentru a promova toleranța în rândul elevilor și pentru a stimula atitudinile antreprenoriale.

Proiectul "A face școala mai atractivă pentru tineri" a început în 2008 și a fost proiectat în trei etape. S-a dovedit a fi foarte popular și de succes fiind pus în aplicare până în 2014, grupul țintă ajungând la 330.000 de tineri din Bulgaria.

Numele proiectului: A face școala mai atractivă pentru tineri

Domeniu de activitate: Educație

Organizație: Ministerul Educației, Tineretului și Științei, Bulgaria

Educație egală pentru ... toată toți

Stoparea excluziunii sociale și a sărăciei prin programe destinate să ofere o educație adecvată copiilor dezavantajați. Dar, de multe ori, discriminarea îi condamnă încă de la naștere. Există o mare disparitate în nivelul de educație dintre cei marginalizați și majoritatea copiilor din Ungaria. Tanodas, un proiect finanțat de FSE, pune sub semnul îndoielii aceste carențe în educație și asigură servicii adecvate de școlarizare atât pentru romi, cât și pentru copiii dezavantajați.

"Copiii romi și cei defavorizați au șanse de 50 de ori mai puține de a finaliza învățământul gimnazial în comparație cu cei care nu sunt romi. Această provocare educațională a fost abordată pe tot parcursul activităților proiectului Tanodas, scăzând rata abandonului școlar și egalizând șansele atât la nivel primar cât și gimnazial", spune Eva Foldesi din Fondul pentru Educație pentru Romi din Ungaria.

Prin proiectul Tanodas au fost mentorati copiii și s-au oferit planuri individuale de dezvoltare adaptate nevoilor specifice fiecărui copil. În unele cazuri, proiectul Tanodas a oferit școlilor echipamentul necesar în procesul educațional.

"Satele mici și așezările rurale cu bugete mici nu sunt, de obicei, capabile să ofere servicii suplimentare,

pentru a oferi sprijin permanent și sistematic celor care au nevoie. Programele Tanodas au fost una dintre puținele inițiative la nivel național care abordează probleme educaționale ", spune doamna Foldesi. Tanodas caută acum mai multe fonduri pentru a continua proiectul .

Numele proiectului: Tanodas

Domeniu de activitate: Educarea tinerilor dezavantajați și a romilor

Organizație: Fondul de educație pentru romi, Ungaria

Menținerea în școală

Ministerul Educației și Culturii din Cipru a pus în aplicare Programul pentru zonele prioritare într-un efort de promovare a toleranței și a dialogului și de eliminare a stereotipurilor prin educație. Numărul de zone a fost extins recent de la patru la opt până în 2015, prin Agenda Guvernului pentru Reforma Educațională.

Guvernul cipriot este hotărât să abordeze problema comportamentului anti-social în școală. A existat o preocupare din ce în ce mai mare cu privire la faptul că comportamentul antisocial poate duce la abandon școlar și abandonarea totală a sistemului de învățământ.

Prin urmare, Ministerul Educației și Culturii a dorit să implementeze măsuri de prevenire la toate nivelurile educației, cu intenția de a elimina atitudinile discriminatorii. Se poate realiza prin creșterea stimei de sine a elevilor, prin învățarea acestora cum să-și controleze mai bine sentimentele și prin abordarea problemelor care conduc către eșec școlar. Aceste aspecte au fost identificate ca factori majori în comportamentul anti-social.

Numele proiectului: Program împotriva abandonului școlar timpuriu, eșecul școlar și delincvența în zonele de prioritate educațională

Domeniu de activitate: Dezvoltarea capitalului uman

Organizație: Ministerul Educației și Culturii din Cipru, Cipru

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR ÎN RÂNDUL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

03. MĂSURI CARE GARANTEAZĂ CĂ TOȚI COPIII ROMI ...

3.4 AU ACCES LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL TERȚIAR

"Un rom poate recunoaște întotdeauna un alt rom", nu contează țara sau tribul ... Nu mă întrebați "cum", poate că așa mergem, privim sau gândim ... "

Cele mai dezavantajate grupuri în ceea ce privește accesul la educație și rezultatele educaționale din România sunt populația rurală, romii și oamenii provenind din comunitățile sărace. Rata abandonului școlar în România rămâne cu mult peste media UE. Disponibilitatea și accesul la serviciile de educație și îngrijire timpurie a copiilor sunt limitate, în special pentru comunitatea romă. Nivelul de educație terțiar rămâne cel de-al doilea cel mai scăzut în UE.

Participarea adulților la învățarea pe tot parcursul vieții rămâne cu mult sub media UE.

1. Investiția în educație și formare

O privire asupra alocării bugetare școlare relevă faptul că școlile din comunitățile dezavantajate au resurse limitate și, de obicei, nu desfășoară activități de sprijin suplimentare care să vizeze elevii expuși riscului de eșec școlar (repetenție, absenteism, abandon școlar etc.). Școlile pot să acopere doar nevoile lor de bază (costurile administrative și salariile profesorilor) și au în mod evident resurse insuficiente pentru a iniția activități specifice pentru a ajuta elevii romi care riscă să abandoneze școala.

2. Combaterea inegalităților

Rata de abandon școlar din România a crescut, ajungând la aproape 18%. România are cea de-a treia rată a abandonului școlar timpuriu în UE și este încă departe de obiectivul Europa 2020 de 11,3%. Rata de abandon școlar în rândul romilor este aproape de două ori mai mare decât cea a populației non-rome. Aproximativ 14% dintre romii în vârstă sunt analfabeți și aproximativ 20% dintre romi nu au frecventat școala.

Provocarea de combatere a abandonului școlar timpuriu este intensificată de următorii factori:

- lipsa evaluării măsurilor luate pentru persoanele care au părăsit timpuriu școala;
- lipsa datelor;
- formarea inițială și continuă insuficientă a cadrelor didactice pentru a le insufla noi abilități și metode de predare în munca cu elevii expuși riscului.

Integrarea copiilor romi în școli este dificilă. Nivelul actual al părăsirii timpurii a școlii în rândul romilor din România este rezultatul unui set complet de cauze. Acestea includ:

- cauze structurale legate de situația socio-economică a familiilor rome și a copiilor cu resurse limitate și așteptările și atitudinile negative față de educație în general;
- cauze sistemice legate de funcționarea defectuoasă a modului în care este organizată și guvernată educația, ceea ce duce la o lipsă a sprijinului educațional adecvat, inclusiv și calitativ pentru toți copiii romi în ceea ce privește mediul lor socio-economic și cultural și caracteristicile personale;
- cauze culturale în sistemul educațional și în societate în ansamblu.

De aceea, trebuie elaborată o strategie privind practicile existente, care trebuie să includă măsuri eficiente privind abandonul școlar timpuriu. Principalele obiective ale acestei strategii sunt: creșterea participării romilor la educația preșcolară; Încurajarea participării romilor la învățământul primar și gimnazial; încurajarea participării romilor la educația terțiară; Dezvoltarea unui mediu educațional incluziv; conservarea patrimoniului cultural romani. Strategia trebuie să asigure că:

- toți copiii romi merg la școală și beneficiază de o educație de calitate;
- toți copiii romi finalizează învățământul obligatoriu;
- aducerea la școală a acelor care au abandonat-o;
- sprijinul instituțional adecvat.
- Copiii romi au acces la învățământul terțiar

În domeniul educației, sunt sau pot fi organizate diverse activități, cum ar fi:

- cursuri în limba romani pentru elevi (aceste cursuri sunt deja ținute în mai multe școli din județul Alba: Liceul Cu Programul Sportiv Sebeș, Școala Gimnazială „Simion Balint” Roșia Montană, Liceul "Horea, Cloșca și Crisan" (Abrud) (nivel primar, gimnazial și liceal);
- instruirea cadrelor didactice pentru activități didactice în limba romani;
- tipărirea materialelor didactice în limba romani;
- prezența în fiecare Inspectorat Școlar Județean a unui inspector pentru minoritatea romă (este un obiectiv deja realizat în județul Alba);
- programe destinate persoanelor care doresc să-și continue studiile și să-și îmbunătățească performanțele școlare, cum ar fi "A doua șansă" sau "Școală după școală" (un program școală după școală, unde copiii romi pot primi masa de prânz (un sandwich) în parteneriat cu profesorii școlii, ei își pot face temele - o măsură pozitivă pentru creșterea accesului romilor la educație);
- mai multe locuri speciale pentru copiii romi în licee și școli profesionale (până acum se acordă 2 locuri în fiecare instituție)
- locuri speciale în universități pentru studenții romi care doresc să urmeze studii universitare (măsura are succes în unele cazuri, dar nu toate locurile sunt ocupate de romi.) Lipsa monitorizării și evaluării face, de asemenea, dificilă evaluarea impactului real al acestei măsuri)

STUDIAREA ÎN CLASE MIXTE PARE A FI O SOLUȚIE BUNĂ PENTRU COPIII ROMI. COPIII ROMI POT OBTINE REZULTATE ȘCOLARE MAI BUNE ȘI SE POT INTEGRA MAI UȘOR ÎN COMUNITATE, ÎN TIMP CE ÎȘI FAC PRIETENI PRINTRE COLEGII LOR DE ALTĂ ETNIE.

Profesorii au susținut importanța integrării elevilor romi în clase mixte de la învățământul preșcolar, precum și implicarea lor atât în activitățile școlare, cât și în cele extrașcolare.

Pot fi luate mai multe măsuri, în vederea creșterii nivelului de educație al romilor:

- armonizarea politicilor socio-economice;
- sprijin financiar oferit familiilor de romi, condiționate de participarea copiilor la activitățile școlare;
- introducerea în școală a cursului de Educație Interculturală;
- crearea de programe educaționale speciale pentru adulții care nu și-au terminat studiile;
- organizarea de cursuri și programe de formare profesională, promovarea artizanilor tradiționali specifici etniei romi;
- implicarea universităților în programe de formare profesională și reconversie, pentru adulții romi
- mai mulți mediatori școlari, care au un rol cheie în relația școală-comunitate (în județul Alba există doar 9 mediatori școlari - rolul mediatorului școlar este de a intermedia și asista în procesul de comunicare între școală și părinți și facilitarea înscrierii la școală și frecventarea școlii de către copii proveniți din grupuri vulnerabile. Ei nu se implică în procesul de învățare ci sunt preocupați de relațiile dintre școli, familiile copiilor romi și întreaga comunitate locală a romilor. Sarcinile lor sunt: sprijinirea școlarizării copiilor romi la toate nivelurile; organizarea de întâlniri cu părinții romi, colaborarea cu ONG-urile romilor și alte ONG-uri, sprijinirea păstrării cifrelor de școlarizare, identificarea posibilităților viitorilor profesori în rândul tinerilor romi, raportarea și medierea conflictelor între și în interiorul comunităților; În ceea ce privește școlarizarea copiilor romi, încurajarea părinților să participe la viața școlară; Informarea școlilor și a autorităților cu privire la orice probleme speciale apărute în comunitate.
- clase mixte și clase opționale cu predare în limba romani
- furnizarea de materiale școlare gratuite și cărți pentru copiii romi
- responsabilitatea socială și formarea specializată a cadrelor didactice;
- Programe remediale pentru copiii romi
- dezvoltarea de parteneriate între părinți și școală este modalitatea cea mai eficientă de a crește rata de participare a copiilor romi în procesul de învățământ. Acest lucru se datorează faptului că, chiar dacă părinții romi au un nivel scăzut de educație și, în multe cazuri, nu încurajează copiii să meargă la școală, atât ei, cât și educatorii vizează îmbunătățirea rezultatelor copiilor (chiar dacă perspectivele, cunoștințele și metodele lor variază!).
- adaptarea curriculei educaționale la specificul comunităților de romi;
- sprijin financiar pentru copiii romi cu situație economică precară;

- Extinderea accesului și participării romilor la toate nivelurile de educație, integrarea absolvenților romi pe piața muncii și dezvoltarea de servicii educaționale alternative pentru copiii romi (burse de studiu, activități de îndrumare , servicii de consiliere și îndrumare).
- Promovarea activităților de învățare non-formală și informală pentru copiii care riscă să renunțe la școală - Cluburi alternative pentru elevi, activități informale remediale oferite de voluntari și metode de predare inovatoare menite să sprijine motivația învățării și dezvoltarea personală a elevilor aflați în situații de risc de abandon școlar
- manuale bilingve sau manuale în limba romani, ghiduri didactice, materiale video și materiale didactice diferite, care abordează problemele istoriei, limbii și culturii minorității rome-cu toate acestea, materialele didactice nu sunt prezente în fiecare școală și un număr mare de profesori nu sunt instruiți să le folosească la clasă.
- Programe de formare a cadrelor didactice privind prevenirea și combaterea discriminării în școală
- organizarea de concursuri și festivaluri pentru promovarea tradițiilor și valorilor romilor.
- oportunități pentru romi de a influența procesul de luare a deciziilor în zona lor, investiția în educația copiilor și tinerilor romi prin sprijin educațional, îndrumare, programe școală după școală și burse care permit copiilor romi să aibă acces la învățământul universitar;
- să permită comunității de romi să organizeze seminarii, ateliere de lucru, conferințe și / sau festivaluri culturale rome pentru a sensibiliza publicul cu privire la cultura, nevoile și aspirațiile romilor;
- cursuri de formare profesională pentru adulți romi pentru dobândirea de competențe practice;
- acordă sprijin în combaterea discriminării și prejudecăților împotriva romilor;
- Să facă experiența școlară relevantă pentru elevii romi prin promovarea unei înțelegeri a culturii și istoriei romilor în curriculumul școlar.
- Să faciliteze accesul la educația ulterioară în rândul elevilor romi prin îndrumare individualizată și îndrumare în carieră.
- Stabilirea unei relații mai bune cu mass-media

“NE LIPSEȘTE EDUCAȚIA ȘI AVEM MULTE BARIERE SOCIALE, ECONOMICE ȘI CULTURALE, DAR DORIM SĂ NE INTEGRĂM ȘI SĂ CONTRIBUIM LA SOCIETATEA NOASTRĂ CA INDIVIZI ȘI CA O COMUNITATE”

Deși la nivel teoretic există o legătură strânsă între sărăcie și lipsa de educație, se poate observa că romii nu consideră lipsa educației drept o problemă prioritară pentru comunitatea lor. În schimb, lipsa locurilor de muncă este considerată o problemă prioritară, în special în cazul tinerilor, fapt care menține sărăcia și criminalitatea. Părinții romi au susținut că principalul motiv pentru care nu își trimit copiii la școală este lipsa de bunuri materiale: nu au îmbrăcăminte, nici pantofi, mai ales în timpul iernii; Nu au manuale, rechizite școlare și mâncare

Propuneri pentru reforme și măsuri specifice

Există o nevoie clară de măsuri integrate. Prin urmare, măsurile care abordează echitatea ar trebui să ia în considerare abordările integrate și intervenția intersectorială care numai împreună pot avea un

impact mai mare (educație, asistență socială, sănătate, locuri de muncă, locuințe etc.). Integrarea verticală este, de asemenea, necesară pentru a asigura un sprijin coerent de-a lungul întregii căi educaționale a unui individ: de la educația timpurie până la nivelul superior al învățământului, de la școală la locul de muncă.

Propuneri pentru învățământul preuniversitar

- Sunt încă necesare măsuri de susținere pentru elevii și familiile din comunitățile de romi pentru a elimina discrepanțele dintre romi și non-romi. Granturi pentru elevi pentru a-și continua educația, locuri pentru romi în licee și în universități. Cu toate acestea, este necesar să se îmbunătățească direcționarea măsurilor și, de asemenea, sistemul de monitorizare și evaluare, pentru a măsura impactul real și a identifica domeniile pentru continuarea implementării acestor măsuri.
- Refolosirea clădirilor școlare în comunitățile rurale în care școlile au fost închise oficial din motive demografice. Regândirea clădirilor școlare ca spații multifuncționale de învățare pentru întreaga comunitate, inclusiv servicii alternative de educație preșcolară și programe pentru adulți și părinți, ar putea fi, de asemenea, o investiție înțeleaptă pentru a asigura accesul la programe de învățare flexibile și diversificate, mai aproape de casele lor.
- Măsuri incluzive și interculturale ar trebui implementate în școli și în societate prin: adaptarea materialelor didactice și a curriculumului din punct de vedere cultural pentru copiii romi; revizuirea sistemului de formare inițială și continuă a cadrelor didactice în vederea promovării abordărilor de învățare incluzive și interactive. Mai multe stimulente pentru profesorii care lucrează în școli cu elevi predominant romi.
- Măsurile vizând bunăstarea elevilor în școli pot avea un impact asupra dezvoltării unui climat școlar incluziv și metodele de predare ar putea avea un impact pozitiv asupra abandonului școlar în cazul elevilor romi. Părinții și factorii de decizie ar trebui să continue dialogul în vederea găsirii unor soluții eficiente la problemele care apar. Activitățile de învățare non-formală și informală pot fi o sursă de idei noi și abordări inovatoare în direcția creșterii motivației pentru participarea la viața școlii. Creșterea stimei de sine și a identității culturale a copiilor și părinților romi oferă motive bune pentru incluziunea în sistemul de învățământ.
- Măsurile preventive sunt mai degrabă eficiente decât să aștepte măsuri compensatorii, cum ar fi a doua șansă prin: instituirea unui sistem de identificare a elevilor care sunt în risc de abandon; a face școli mai prietenoase pentru toți copiii; dezvoltarea măsurilor de educație formală și non-formală complementară după orele de școală; extinderea programului :mediator școlar, incluzând toate școlile cu un procent ridicat de romi.
- Creșterea calității educației în școli cu un procent ridicat de romi prin: acordarea de stimulente pentru profesori, adaptarea materialelor didactice și a curriculumului.

Măsurile referitoare la echitate în educație ar putea genera rezultate vizibile pe termen lung, iar impactul lor ar putea fi evaluat în mod corespunzător dacă implementarea proiectului se extinde cel puțin la întreaga durată a ciclului școlar.

EȘECUL ȘI ABANDONUL ȘCOLAR ÎN RÂNDUL ROMILOR: O ȘCOALĂ PENTRU EUROPA DE MÂINE

04. CONCLUZII

4.1 BULGARIA

Politicile municipale pentru a limita procentul de abandon școlar sunt legate de punerea în aplicare a responsabilităților și competențelor atribuite în mod legal - Legea educației și normele de aplicare a acesteia. S-a găsit și o descriere specifică în documentele de politică municipală: Planul municipal de dezvoltare pentru 2007-2013; Planul municipal de dezvoltare pentru 2014-2020; Strategia de dezvoltare a sistemului educațional 2009-2015; Planurile de acțiune anuale pentru implementarea Strategiei de dezvoltare a sistemului de învățământ al municipiului Tundzha; Planurile de acțiune ale Municipiului Tundzha în implementarea Strategiei regionale de integrare a romilor în regiunea Yambol pentru perioada 2013-2014 și 2015-2020; Strategia municipală de dezvoltare a serviciilor sociale.

Avem nevoie de documente strategice noi pentru a reduce ponderea persoanelor care părăsesc timpuriu școala care ar trebui să fie în concordanță cu contextul legislativ, să raporteze progresul și exemplele de bune practici. Deși statisticile arată că procentul de abandon școlar la nivelul municipiului "Tundzha" este mai puțin de 1%, se remarcă faptul că există o problemă în colectarea, prelucrarea, raportarea și analizarea datelor.

Informațiile adunate de structurile regionale ale Ministerului Educației și ale Institutului Național de Statistică nu reflectă în detaliu abandonul sub diverse forme sau în anumite etape ale ciclului școlar. Informațiile despre copiii care părăsesc sau se reîntorc în sistemul de învățământ din cauza migrației familiilor în țară sau în străinătate nu sunt actualizate.

NU EXISTĂ NICI UN MECANISM DE MONITORIZARE A ÎNMATRICULĂRII COPIILOR DE ETNIE ROMĂ ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT CARE ÎȘI SCHIMBĂ REȘEDINȚA DIN CAUZA MIGRAȚIEI ÎN ȚARĂ SAU ÎN STRĂINĂTATE.

Municipalitatea susține ideea introducerii unui număr unic de identificare prin care să se monitorizeze mobilitatea elevilor nu numai în Bulgaria, ci și în Uniunea Europeană. Nu sunt suficient analizate și specificate cauzele eșecului prematur al sistemului de învățământ: economice, sociale, familiale, etnoculturale, instituționale, educaționale, sănătate etc. Mediatorul școlar se acordă numai pe proiecte, dar ar trebui să fie reglementat legal ca profesie și introdus în școli care implementează programe de integrare.

Reducerea abandonului școlar și părăsirea timpurie a școlii nu reprezintă o problemă a sistemului educațional. Condițiile personale ale omului, abandonul școlar au un impact negativ direct asupra elevilor înșiși și asupra bunăstării familiilor lor. În sens larg, limitează dezvoltarea comunităților locale, în special în orașele mici. Prin urmare, depășirea problemei necesită o abordare integrată, o politică comună și angajamentul factorilor de decizie.

04. CONCLUZII

4.2 TURCIA

În articolul relevant al protocolului 1 al Convenției privind drepturile omului, care constituie baza intelectuală a Uniunii Europene, se înțelege că: "Nici unei persoane nu-i va fi refuzat dreptul la educație. În exercitarea oricărei funcții în cadrul sistemului de învățământ, statul trebuie să respecte dreptul părinților de a asigura accesul copiilor la educație în conformitate cu convingerile lor religioase și filosofice" care garantează dreptul la educație.

Educația este un serviciu care ar trebui să fie oferit cetățenilor ca serviciu public de către stat, fiind totuși unul dintre cele mai importante servicii publice într-un stat modern. Educația este o operațiune costisitoare și are o organizare complexă, în timp ce resursele care urmează să fie alocate de către funcționari pentru a efectua această operațiune sunt destul de limitate.

Asigurarea accesului la educația de calitate și asigurarea continuității cetățenilor minorităților în acest sistem, cum ar fi persoanele de etnie romă care adoptă un stil de viață marginal, trăiesc în cartiere sărace și nu reușesc să facă față cheltuielilor colaterale, este o sarcină dificilă și costisitoare. Adevărata provocare a statelor în care trăiesc aceste minorități este de a oferi acestor cetățeni o educație de calitate, care să împiedice abandonul școlar timpuriu prin sensibilizarea cu privire la educație și cu ajutorul familiei, această educație oferind oportunități mai bune în ceea ce privește găsirea unui loc de muncă și asigurarea reintegrării lor în societate, iar aceasta nu este doar o provocare, dar în același timp o obligație pentru guverne.

În acest sens, rapoartele publicate de Comisia Europeană despre UE, statele membre și statele candidate care includ obiectivele referitoare la integrarea romilor în Strategia Europa 2020 și importanța acordată acestui subiect relevă deficiențele și stimulează statele membre să coopereze și să colaboreze. Lipsa educației în rândul romilor și necesitatea de a lupta împotriva acestei provocări determină Comisia Europeană și autoritățile locale să ofere sprijin și finanțare. Proiectele în domeniul accesului la educație de calitate și prevenirea abandonului școlar timpuriu, în special în țările cu populații mari de romi, sunt implementate cu ajutorul acestor resurse.

Cu toate acestea, conform statisticilor din domeniul educației din ultimii ani, părăsirea timpurie a școlii de către copiii romi și participarea lor la cursuri sunt încă mult în urmă în comparație cu populația locală. Statisticile arată că ar trebui să existe mai multe studii, iar impactul lor ar trebui să fie sporit prin aplicarea pe scară largă a celor mai bune practici.

04. CONCLUZII

4.3 ROMÂNIA

Școala este singura șansă pentru copiii romi să nu devină următoarea minoritate marginalizată de societate. Prin obținerea unei calificări pot evita sărăcia, lipsa locurilor de muncă sau lipsa de adăpost la vârsta maturității. Literatura evidențiază nevoia de a oferi sprijin financiar și social copiilor romi pentru a crește rata de participare la procesul educațional și pentru a-și îmbunătăți performanțele școlare. Împreună cu bursele și sprijinul financiar acordat familiilor de romi, studiile recente sugerează organizarea procesului educațional pe clase mixte și profesori de etnie romă care predau în limba romani în școlile cu o populație semnificativă de romi.

În ceea ce privește echitatea, educația și formarea, România se confruntă încă cu disparități semnificative în ceea ce privește accesul, participarea, calitatea și rezultatele la toate nivelurile de învățământ. Dovezile arată că acest grup este mai probabil să fie expus abandonului școlar timpuriu, discriminării, sentimentelor negative din cauza lipsei educației și a numărului redus de oportunități de angajare pe piața forței de muncă. Subfinanțarea sistemică a sistemului educațional a condus la această situație care a devenit o problemă globală.

DEȘI EXISTĂ ANUMITE POLITICI ȘI MĂSURI SPECIFICE CARE VIZEAZĂ GRUPURILE DEZAVANTAJATE ȘI CARE AU FOST IMPLEMENTATE ÎN ULTIMII ANI ÎN ROMÂNIA, RĂSPUNSURILE ACESTOR POLITICI PRIVIND ECHITATEA ÎN EDUCAȚIE NU SUNT SUSȚINUTE DE STRATEGII DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE SISTEMATICE.

Exemple de bune practici și de proiecte specifice au o capacitate limitată de extindere a intervențiilor la nivel național, prin urmare, impactul rămâne limitat și lipsit de sustenabilitate. Există o nevoie clară pentru o abordare mai coerentă și mai integrată. Măsurile de sprijin social sunt încă necesare pentru grupurile cele mai dezavantajate, însă toate aceste măsuri ar trebui corelate în continuare cu alte politici emergente de îmbunătățire a calității pentru întregul sistem educațional. Propunerile de politici structurale ar trebui, de asemenea, să fie dublate prin sprijin sistemic și mai multă autonomie la nivel școlar și comunitar. Ar trebui pus accent pe unii dintre factorii mai subiectivi, cum ar fi încrederea în sine, bunăstarea în școală și abordările moderne de predare și consiliere, pentru a accelera procesul de reducere a inegalităților în viitorul apropiat.

Reforma este necesară în sistemul educațional nu numai pe baza politicilor de intervenție, ci mai degrabă accentul trebuie pus pe oferirea unei educații egale și de calitate pentru toți. Cadrele didactice care lucrează în școli cu copii preponderent de etnie romă, de multe ori nu au pregătirea didactică necesară, ceea ce duce adesea la o educație de slabă calitate. Sunt necesare standarde mai înalte și niveluri mai ridicate de formare a cadrelor didactice. În plus, profesorii ar trebui să primească salarii mai bune și alte sporuri, o măsură care ar atrage, prin urmare, mai mulți candidați calificați.

04. CONCLUZII

4.4 ITALIA

Punctele forte ale sistemului școlar italian se bazează în principal pe abordarea acestei situații globale. În comparație cu alte sisteme europene mult mai puțin egalitare, cum ar fi cel britanic sau germani, aceștia selectează la o vârstă fragedă elevii care vor avea acces la învățământul superior, la fel ca în Italia, înainte de reforma din 1962. În plus, din punct de vedere al calității predării și al structurii și organizării activităților educaționale, Italia a produs o serie de inovații și experimente pedagogice importante. Un alt element care constituie valoare adăugată este motivația puternică a multor profesori ce deseori dă naștere unor rezultate excelente în ciuda lipsei cronice de mijloace și resurse.

Analizând documentația furnizată de MPI - Ministerul Educației, angajamentul și eforturile de primire a studenților străini și a practicilor interculturale sunt evidente, un efort care nu numai că a fost formal, dar și substanțial în sensul că a produs practici și proceduri. Aceasta este evoluția naturală a unui sistem care se confruntă deja cu un mare angajament în ceea ce privește dreptul la educație pentru alte grupuri dezavantajate, așa cum a fost pentru întreaga perioadă postbelică de a combate analfabetismul dintre clasele muncitoare și de a apăra o școală deschisă tuturor. Această luptă pentru incluziunea socială a continuat în școli pentru a asigura aceleași drepturi noilor cetățeni italieni.

Un caz extrem de reprezentativ pentru această deschidere este faptul că, de exemplu, dreptul la educație este, de asemenea, garantat fiind inclus în legislația națională privind imigrația (L.40 / 1998). Aceste principii au fost ulterior recunoscute și garantate și printr-un decret al Președintelui Republicii (DPR 09/31/1999 n. 394).

Pentru școlile situate în zone unde se înregistrează o migrație mai accentuată, au fost oferite o serie de acțiuni de sprijin. Pentru aceasta, CM n. 155 din 2001 alocă resurse suplimentare acelor școli care au mai mulți elevi străini romi sau mai mult de 10%. Este clar că rămân importante aspecte nerezolvate legate de trecerea de la faza de planificare la cea a implementării practice, curențe care trebuie atribuite lipsei de investiții în educație în general. Fără un flux regulat de fonduri, nu se poate face nimic, în ciuda excelenței corpului legislativ disponibil.

COMUNITATEA SANT'EGIDIO, ÎN 2008, PENTRU A DA UN SEMNAL ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI ROMILOR, A DAT NAȘTERE PROGRAMULUI " DREPTUL LA ȘCOALĂ, DREPTUL LA VIITOR", CONCEPUT PENTRU A ATINGE CEEA CE SE NUMEȘTE EDUCAȚIE DE CALITATE LA NIVEL EUROPEAN: O FRECVENȚĂ OBIȘNUITĂ, ÎNVĂȚAREA CA CEILALȚI COPII, REZULTATE BUNE.

Programul, implementat și realizat în colaborare cu școlile și organizațiile locale, care în ultimii ani au studiat sistemul de învățământ, are ca obiectiv "promovarea participării depline a elevilor romi la viața școlii, creșterea procentului de reușită, educarea familiilor pentru o înțelegere deplină a rolului școlii în creșterea copilului. Primii doi ani de implementare a proiectului au adus o frecvență a grupului țintă de la 52% la 82%. Punctele cheie ale proiectului:

- acordarea de burse pentru elevii de etnie rromă, acordate direct familiilor romi;
- implicarea părinților

- Activitățile extrașcolare care implică copiii romi ; lecții în afara orelor de școală;
- folosirea mediatorului de etnie romă pentru a reuni școlile și instituțiile locale.
- implicarea părinților copiilor implicați în proiect.

Contractul de bursă este semnat de Comunitatea Sant'Egidio și de familia copilului și constă într-o contribuție lunară de 100 de euro pentru îndeplinirea anumitor obligații:

- Nu depășiți 3 absențe nejustificate lunare. Având o medie de 21 de zile de zile de predare efectivă pe lună, copilul trebuie să participe cel puțin 15 zile pe lună. Conform contractului, frecvența necesară este de cel puțin 18 zile.
- Obligația părinților copilului de a avea contact regulat cu profesorii.
- Cesionarul este de acord cu faptul că copilul său frecventează în mod regulat școala și îndeplinește cu strictețe toate activitățile școlare și activități extrașcolare, inclusiv cele de vară.

Succesul proiectului se datorează faptului că au dreptul de a beneficia de burse, indemnizații pentru familii (...)

În școlile cu elevi romi s-au semnat primele contracte, iar acordarea primelor burse a contribuit în mare măsură la creșterea numărului de elevi romi care frecventează școala. Cele mai recente date ale proiectului sunt cele legate de realitatea din Napoli. Programul a afectat în primul rând teritoriul Scampiei, care găzduiește de mai mult de două decenii grupuri sedentare de slavii romi (sârbi și macedoneni) în spații de tabără spontane care sunt case pentru 20% dintre romii chestionați în provincia Napoli. Programul s-a resfrânt asupra familiilor de romi români care locuiesc în zonele de nord și est ale orașului, cu o prezență estimată la 400-500 de persoane.

În cel de-al doilea an al proiectului, copiii romi din Napoli au trecut de la rata medie de frecvență de doar 50% până la valori apropiate de 70% în ultimul an. În termeni numerici, s-a trecut de la o rată de 50 la 70 de zile de școală (2-3 absențe pe săptămână) la o frecvență de 120-140 de zile pe an sau chiar mai mare decât cea a elevilor italieni. În plus, 30% dintre beneficiari au încheiat anul școlar 2010-2011, cu o medie de șapte și 3%, cu o medie de opt și mai mult de jumătate (57%), au înregistrat un progres pe parcursul anului.

Proiectul a fost inițiat în colaborare cu Opera Nomadi, care, până acum câțiva ani, a fost singura structură care folosește finanțarea pentru a asigura servicii de sprijin în vederea școlarizării. Operatorii au fost însărcinați să însoțească copiii la școală și să-și educe familiile la înscrierea copiilor lor în școli din cartiere, în conformitate cu sarcinile stabilite prin diferitele acorduri încheiate cu Primăria Romei. Ulterior, din 1999, acțiunile au fost planificate într-un "Proiect de școlarizare", cu o durată de trei ani, mai cuprinzător și mai bine structurat pe teme de integrare culturală și educațională, pentru facilitarea participării la școală și îmbunătățirea condițiilor de învățare. Ultimul proiect, în acest sens, și-a stabilit următoarele obiective generale:

- să promoveze aplicarea eficientă a drepturilor reglementate în Convenția internațională privind drepturile copilului, ratificată de către ONU la 20 noiembrie 1989 și pusă în aplicare de guvernul italian prin Legea nr. 176 din 27 mai 1991;
- facilitarea participării la școală;
- îmbunătățirea condițiilor de învățare;
- încurajarea înțelegerii reciproce și a integrării între cultura școlară și cea nomadă;

- să promoveze educația culturală a adolescenților

În special, proiectul vizează atingerea obiectivelor generale prin următoarele acțiuni:

- transportul școlar
- promovarea acțiunilor care schimbă atitudinea indiferenței sau opoziției față de școală;
- să favorizeze toate situațiile în care părinții își pot duce copiii la școală pe cont propriu și, împreună cu medierea entităților, să stabilească un dialog școală-familie;
- să vină cu inițiative, chiar și într-o perioadă fără școală, favorizând consolidarea învățării și cercetarea individuală a unei metode de studiu;
- să participe la inițiativele școlilor care promovează cunoașterea culturii nomade.

Printre rezultatele obținute de-a lungul anilor a fost o creștere semnificativă a prezenței elevilor romi în diferite școli, nu numai din punct de vedere al frecvenței, ci și al calității. Atât de mult încât, din 2002, un număr semnificativ de minori au primit diploma, un rezultat care poate părea trivial, dar care în anii anteriori a fost un obiectiv foarte dificil de realizat. În perioada următoare, de fapt, un număr tot mai mare de copii au început să urmeze cursuri de liceu și de formare profesională, până în ultimii ani, în care unii dintre aceștia au obținut și diploma de liceu. Orasul Milano, care a finanțat proiecte menite să faciliteze procesul de școlarizare a copiilor romi și sinti, a promovat activarea unui serviciu realizat de mediatorii romi care își desfășoară activitatea atât în clasă, cât și în comunități. Prin folosirea medierii orașul Milano nu numai că acționează asupra minorilor și familiilor, dar promovează și procesul de emancipare a femeilor din comunitate.

Un proiect foarte interesant, în acest sens, început în 2009 în orașul Lombard "Tinerii nomazi ... liber la învățat" care dorește să promoveze educația obligatorie a copiilor și adolescenților prin promovarea acestui curs de formare profesională, vizează, de asemenea, creșterea nivelului de școlarizare a copiilor romi prin promovarea proceselor de integrare socială. În acest scop, proiectul oferă activități de monitorizare, promovare și socializare, formularea și susținerea unui proiect profesional, servicii educaționale adresate familiilor. Ultima parte este partea cea mai interesantă a proiectului, deoarece se acordă multă atenție acțiunilor care vizează sensibilizarea familiilor grup țintă.

Obiectivul principal este de a lucra la punctele esențiale în ceea ce privește teama de a-și expune copiii la eventualele influențe culturale care ar putea amenința identitatea comunității. Proiectul urmărește să împărtășească cu familia proiectul educațional al fiului / fiicei lor. Obiectivele principale și acțiunile conexe prevăzute sunt:

- Creșterea nivelului de școlarizare a copiilor romi prin promovarea proceselor de integrare socială;
- Creșterea gradului de conștientizare și încredere a familiilor cu privire la utilitatea educației;
- Acționați asupra familiilor celor mai nevoiași pentru școlarizarea copiilor;
- servicii educaționale adresate familiilor
- informații și îndrumare
- Dezvoltarea unui proiect profesional

În Calabria, un proiect se desfășoară din 1987, un proiect educațional implementat de "La Strada" în parteneriat cu municipalitatea Lamezia Terme, una dintre puținele comune, mai ales în Calabria, care are multe resurse, inclusiv financiare, pentru a încuraja școlarizarea romilor.

UN PROIECT DE INTEGRARE CARE NU ÎNSEAMNĂ DOAR A DUCE COPIII LA ȘCOALĂ, CI VIZEAZĂ ÎN PRIMUL RÂND PROMOVAREA PLASAMENTULUI SOCIO-EDUCAȚIONAL AL COPILULUI, PRINTR-O SERIE DE ACȚIUNI ÎNTREPRINSE ÎMPREUNĂ CU FAMILIILE.

Acțiunea dezvoltată în Lamezia Terme se bazează pe ceea ce asociația "La Strada" definește - "animarea comunității". Pentru a pune în aplicare această animare, asociația se confruntă zilnic cu familiile, nu numai pe probleme legate de școală, ci și pe probleme de sănătate, precum și pe vaccinarea de care au nevoie copiii. Pe lângă toate acestea, există activități distractive împărțite pe grupe de vârstă. Activitățile orientate spre optimizarea școlarizării, în ciuda numeroaselor probleme inimaginabile, este o responsabilitate mare care trebuie să aibă în multe privințe rezultate bune: în acest an școlar, de fapt, au fost înscriși în școala primară 79 de copii romi, 50 sunt cei care au frecventat în mod regulat orele; 9 sunt înscriși în școli gimnaziale (din care doar 5 participă); iar apoi există 8 băieți care frecventează liceul în anul II, dintre care 6 sunt în școli de masă. Grădinița este frecventată de 15 copii deși nu este obligatorie.

04. CONCLUZII

4.5 SPANIA

Populația de etnie romă sunt cetățeni cu drepturi depline în Spania și în Uniunea Europeană. Au trăsături culturale specifice și împărtășesc o identitate comună, care nu-i leagă cetățenia, ci mai degrabă contrariul, presupune bogăție și valoare pentru societatea din care toți facem parte.

Din ce în ce mai multe familii de romi apreciază școala și educația ca un mijloc de bază pentru avansarea socială, dezvoltarea personală și deschiderea unor perspective pentru viitor (FSG, 2013). Factorii care pot influența educația copilului includ toate aspectele legate de familie și rolul părinților. Nivelul educațional al părinților, importanța pe care o acordă învățării și nivelul lor socio-economic și cultural influențează direct educația copiilor lor. Dar tot mai multe familii devin conștiente de importanța de a frecventa școala și de a menține contactul cu profesorii. Părinții au normalizat includerea copiilor lor în ambele etape – ciclul preșcolar și primar - astfel încât contactul cu profesorii a devenit mai natural și se desfășoară mai frecvent, dar tranziția de la școala primară la cea gimnazială nu a fost încă normalizată de unele familii de romi. Ei nu știu cum funcționează școlile gimnaziale și nu există o apropiere reciprocă între familie și școală.

Părinții de etnie romă nu au educația necesară pentru a cunoaște beneficiile acesteia, nu știu ce înseamnă formarea profesională. Toate acestea, împreună cu lipsa de informații și necunoscând oportunitățile pe care școala le oferă conduc la așteptări mici în rândul multor familii de etnie romă.

Lipsa unor modele pozitive în rândul comunității de romi este un alt factor care influențează așteptările scăzute ale familiilor de romi.

Mulți părinți nu-și văd copiii ca fiind capabili să obțină o educație post-obligatorie. Cu toate acestea, există tot mai multe familii care își sprijină copiii să continue studiile dincolo de învățământul obligatoriu.

În afară de această realitate, aflăm că elevii noștri au, de asemenea, aceleași probleme care pot fi văzute în orice familie occidentală: protecționismul excesiv, lipsa autorității părintești din cauza lipsei de timp, , influența mass-media ... aceasta este imaginea unei populații mult mai eterogene decât înainte, totuși elevii care au posibilități de avansare socială ating obiectivele educaționale, din ce în ce mai mult cu implicarea familiilor lor.

Astăzi legile spaniole garantează drepturile romilor și aproape toți copiii romi sunt înscriși în școli, locul ideal pentru a împărtăși culturi. Tot mai mulți tineri romi care continuă să studieze sunt acum avocați, profesori, ingineri, educatori, administratori, medici, asistente medicale etc.

În ciuda marilor progrese în domeniul școlarizării, există încă probleme serioase, cum ar fi rate ridicate de abandon școlar în ciclul gimnazial. Și, deși se apreciază o creștere a numărului de elevi și a elevilor de etnie romă în învățământul post-obligatoriu și universitar, procentele sunt încă sub medie.

